Kadim Doğrular Yeni Gerçekler

turuncu

Aylık Kadın Yaşam ve Fikir Dergisi

ISSN: 1304-1517

Mart 2018 Sayı: 175 Fiyat: 11 ₺

TOPRAĞA CAN DİKEN ANNELER

ŞEHİT ANNELERİ

Ey sürüden arkaya kalmış yiğit
arkadaşın gitti haydi sen de git
bak ne diyor ceddi şehidin işit
haydi git evladım uğurlar ola
haydi git evladım açıktır yolun
zalimlere karşı bükülmez kolun
bayrağı çek ön safa geçmiş bulun
uğurun açık olsun uğurlar ola

Ptt sigorta

PTT SİGORTA İLE GELECEĞİNİZİ BUGÜNDEN GÜVENCE ALTINA ALIN, YARINLARA KEYİFLE BAKIN.

TRAFİK

DASK

KASKO

KONUT

EŞYA

YABANCI SAĞLIK

FERDİ KAZA

0850 724 7788

UDH

Ptt www.pttsigorta.com /PTTKurumsal /Ptt.Kurumsal /pttkurumsal

750 ŞUBE

25 TRANSFER MERKEZİ

3000 ARAÇLIK DEV FİLO

5000 PERSONEL

15 BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ

süratkargo

Süratle, özenle...

0850 202 0 202

suratkargo.com.tr

/suratkargo /suratkargotr /suratkargotr

PURSAKLAR'DA 2 BİN 530 KİŞİ KÜLTÜR GEZİSİNE KATILDI

Pursaklar Belediyesi Halkla İlişkiler Müdürlüğü tarafından 2017'de düzenlenen kültür gezilerine 2 bin 530 kişi katıldı. Sosyal ve kültürel belediyecilikte öncü olmaya devam eden Pursaklar Belediyesi, eğitimden kültüre, sanattan spora, alt yapıdan üst yapıya hemen her alanda hizmet vererek ilçeyi Tebessüm Şehri haline getirdi. Yaptığı çalışmalar ve özgün projelerle Türkiye'ye örnek olan Pursaklar Belediyesi, kültür gezileriyle Pursaklar halkını tarihle, tarihi şehirlerle, kültürel zenginlikle, turistik mekanlarla buluşturdu. İstanbul, Çanakkale, Şanlıurfa, Konya, Bursa gibi şehirlere düzenlenen gezilerle Türkiye'nin güzelliklerini yerinde görme imkanı bulan Pursaklar halkı 2017'yi dolu dolu geçirdi.

Yapılan günübirlik kültür gezilerinde ilçe halkına rehberler eşliğinde şehirler gezdirildi. Belediye tarafından sabah kahvaltısı, öğle ve akşam yemeği de ikram edildi. Kültür gezilerinden memnun kalan Pursaklar halkı, Belediye Başkanı Selçuk Çetin'e sunduğu hizmet ve imkanlardan dolayı teşekkür etti. Her yıl binlerce kişinin kayıt yaptırdığı ve kura ile belirlendiği kültür gezileri 2018'de de devam edecek.

emsaş
inşaat | turizm ticaret ve sanayi a.ş.

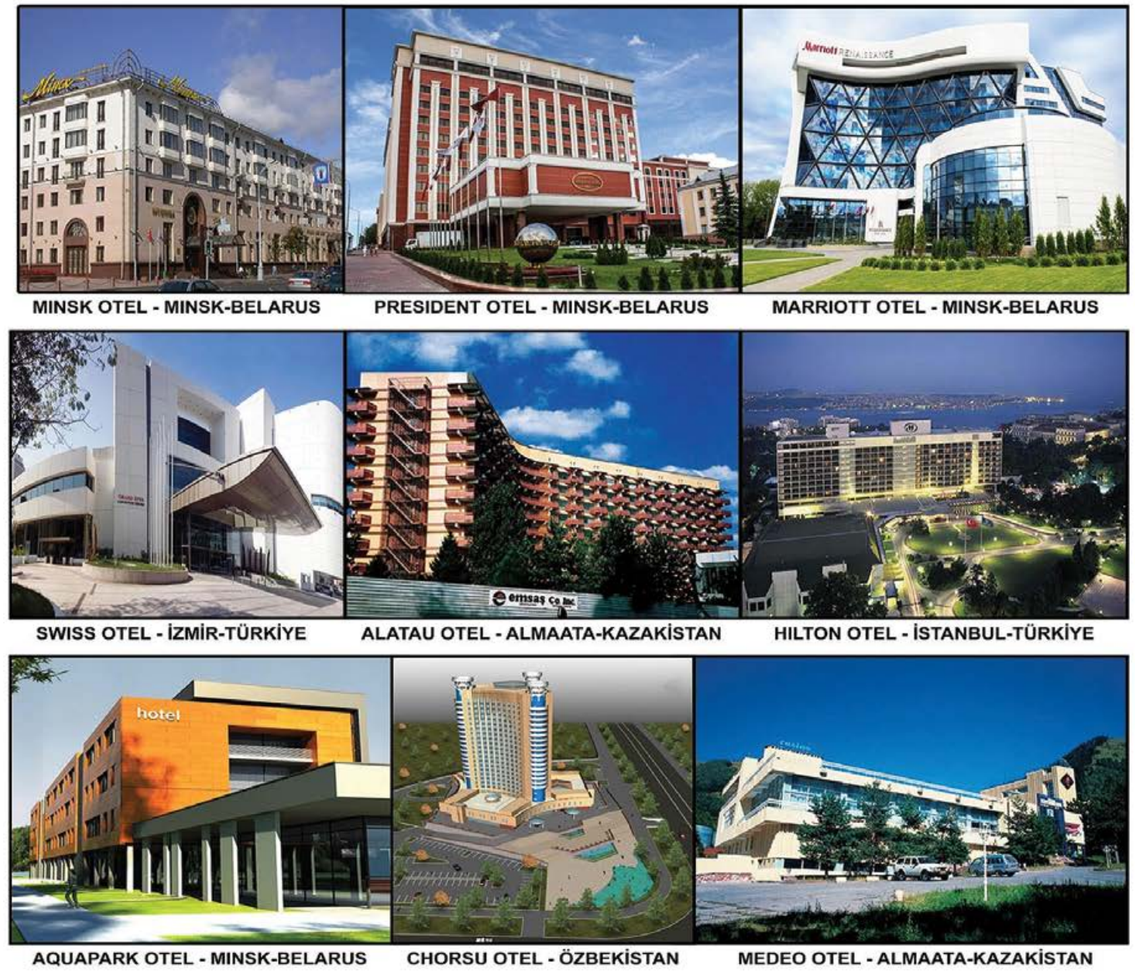

www.emsas.com.tr

CNR 5. ULUSLARARASI

KİTAP FUARI

BASIN YAYIN BİRLİĞİ

ufi Approved Event

10-18 MART 2018

CNREXPO YEŞİLKÖY

www.cnrkitapfuari.com

/cnrkitap

Ziyaret Saatleri
10:00 - 20:00

Ana Medya Sponsorları

SABAH DAILY SABAH

Global İletişim Ortağı

ANADOLU AJANSI

T.C. MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI İSTANBUL · T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü · T.C. İSTANBUL VALİLİĞİ · İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ · KÜLTÜR A.Ş. · İSTANBUL KALKINMA AJANSI · KOSGEB · TBYM

pozitif FUARCILIK · ufi Member · ICCA Member · İSTANBUL

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR.

CNREXPO YEŞİLKÖY 34149 İSTANBUL 0 212 465 7474 0 212 465 7476 - 77 | www.cnrexpo.com

CNR HOLDING

IAEE

KAHRAMANKAZAN´A ULUSLARARASI PROJE

Yerel yönetimler alanında yaptığı çalışmalarla Türkiye'ye örnek olan Kahramankazan Belediyesi, uluslararası bir projeyi daha hayata geçirmek için kolları sıvadı. Kahramankazan Belediyesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi ile birlikte ilçede uluslararası standartlarda hizmet vermeyi hedefleyen bir termal sağlık ve kongre kümelenmesi için kolları sıvadı. Kahramankazan'dan çıkan ve dünyanın en kaliteli termal su kaynakları arasında gösterilen termal suyun kullanılacağı kümelenmede, öncelikli olarak şehit yakınları ve gazilerin rehabilitasyonunun yapılması sağlanacak. Kahramankazan'ı uluslararası arenada önemli bir sağlık ve kongre merkezi konumuna taşıyacak proje, ciddi anlamda istihdam potansiyeli yaratacak.

Kahramankazan Belediyesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi ve Afyon Kocatepe Üniversitesi ile birlikte, uluslararası standartlarda hizmet verecek bir termal sağlık ve kongre kümelenmesi kurulması için harekete geçti.

Şehirle iç içe olacak

İlçe merkezinde çalışmaları devam eden Ova Çayı Rekreasyon Alanı yakınında kurulması planlanan proje kapsamında oluşturulacak termal sağlık ve kongre kümelenmesinde, büyük organizasyon ve toplantılara ev sahipliği yapabilecek kapasitede kongre merkezleri, yaşlı bakım merkezi, kondisyon merkezi, fizik tedavi merkezi, rehabilitasyon merkezi, hastane, geriatri merkezi, müstakil yaşam alanları, yöresel ürünler çarşısı, alışveriş merkezi, sosyal donatı, spor ve rekreasyon alanları gibi birçok yapı yer alacak. Proje kapsamında oluşturulacak merkezde, Kahramankazan'ın Soğulcak bölgesinden çıkarılan ve dünyanın en kaliteli termal su kaynakları arasında gösterilen termal su kullanılacak.

Öncelik şehit yakını ve gazilerin

Termal merkezde öncelikli olarak şehit yakınları ve gazilerin rehabilitasyonunun sağlanması amaçlanıyor. Merkezden ayrıca isteyen vatandaşlar ve turistler de faydalanabilecek. Projenin yalnızca yurt içinden değil, yurt dışından da sağlık turizmi için gelecek turistler tarafından ilgi görmesi hedefleniyor. Proje ile başkent Ankara kongre turizmi açısından da önemli bir kapasiteye kavuşmuş olacak. Şehir merkezine yaklaşık 45 kilometre uzaklıkta olan Kahramankazan böylece termal sağlık ve kongre merkezi açısından başkentin önemli bir açığını kapatacak.

İnceleme yapıldı

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bilgisi dahilinde yürütülen proje için çalışmalar başladı. Bu kapsamda Afyon Kocatepe Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Solak ve beraberindeki heyet Kahramankazan'a gelerek incelemelerde bulundu. Kahramankazan Belediye Başkanı Lokman Ertürk, Solak ve beraberindeki ekiple birlikte projenin hayata geçirileceği alan üzerinde incelemelerde bulundu. Ertürk ve Solak incelemelerin ardından Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cevdet Erdöl'ü ziyaret ederek çalışmalar hakkında bilgi verdi. Yapılacak fizibilite çalışmalarının ardından, termal sağlık ve kongre kümelenmesi için proje tasarlanacak. Projenin hayata geçirilmesinin ardından termal sağlık ve kongre kümelenmesi istihdam için önemli bir potansiyel yaratacak.

turuncu

YAPIM EKİBİ PRODÜKSİYON ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ VE
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
M. Zahide CEYLAN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
M. Zahide CEYLAN

KURUCU MİMARIMIZ
Şehit Erol Olçok

YAYIN KURULU BAŞKANI
Ayşe KEŞİR

YAYIN KURULU
Ayşe KEŞİR, Ayşe ERTEM,
Hatice BİLİCİ, Gülfidan ÇALIŞKAN,
Ümmügülsüm TAT, Esra YEREBAKAN,
Gaye YARDIMCI, Aygül FAZLIOĞLU,
Rukiye KARAKÖSE, Nuran SÖZEN
Seda ŞİŞMAN, Ayfer BALABAN,
Zehra GÜVELİ

GÖRSEL YÖNETMEN
Şerife AKYOL KURT

BASIN DANIŞMANI
Burcu EYİSOY DALKIRAN

İSTANBUL KOORDİNATÖRÜ
Gülay KURT
0507 485 55 95

MUHABİRLER
Yunus BAYAR Burak ÜNVERDİ

TURUNCU DERGİSİ ADRES
Regnum Sky Tower İşçi Blokları Mh.
Muhsin Yazıcıoğlu Cd. No:57
Kat:18 Daire No:58
ÇUKURAMBAR-ÇANKAYA/ANKARA
TEL: 0312 446 85 85

TELEFON: 0312 446 85 85
WEB: www turuncudergi com
e-mail: info@turuncudergi com
editor@turuncudergi com

BASKI
ÇAĞLAYAN BASIM YAYIN A.Ş.
Sarnıç yolu No:7 Gaziemir / İzmir.
Tel: 0232 274 2215. Fax:0232 274 2318
info@caglayanmatbaasi.com

'TURUNCU' Dergisi, yerel süreli aylık yayındır
Basın yayın ilkelerine uymayı kabul eder
Basılan ilanların tüm sorumluluğu
ilan sahibine, yazılan yazıların
sorumluluğu yazarlara aittir

Kurum ve kuruluşlar için
kargo dahil fiyatı 25 TL'dir

**TURKUVAZ DAĞITIM PAZARLAMA A Ş
tarafından dağıtılmaktadır**

zahideceylan@turuncudergi com

Sevgili Turuncu Okurları

Ülkemiz önemli süreçlerden geçiyor. Hem sınır güvenliğimiz hem de Suriyeli kardeşlerimizin topraklarına dönebilmesi için Zeytin Dalı Harekâtını başlattık. Bu harekât tarihi ve coğrafyamızın kaderini etkileyen bir hamleydi. 15 Temmuz darbe teşebbüsü devletimizin ve milletimizin karşı koymasıyla başarısız oldu. Fakat bu kez ülkemizi terörle tehdit etmeye başladılar. Sınırımıza adeta silah ve mühimmat depoladılar. Türkiye'nin de buna sessiz kalmasını beklediler. Güvenliğimizi tehdit eden unsurlara karşı, teröre karşı susmamız beklenemez. Bizi tehdit edenler aslında içimizde uyuyan gücü uyandırdılar. Halkımız Afrin Operasyonunu destekliyor. Farklı siyasi görüşlere sahip olanlar bu harekâtın arkasında duruyor. Kimi Mehmetçik için sınıra gidip çay demliyor, kimi gördüğü rüya üzerine ineğini satıp askerlerimize yolluyor… Kimi poğaça yapıp sınıra götürüyor, kimi ayakları üşümesin diye çorap örüyor. Fetih sureleri okunuyor… Bu haberleri okudukça, duydukça duygulanıyoruz. Türkiye'yi Türkiye yapan halkımızla gurur duyuyoruz. Bu vatanın evladı olduğumuz için şükrediyoruz.

Şehitlerimiz… Şahadete kahramanca koşan yiğitlerimiz var. Hepsinin hikayesi birbirinden kıymetli. Güzel yaşamışlar ve şahadete koşarak gitmişler. Geçtiğimiz günlerde Karabüklü şehidimiz Bilal Ömer Akpınar'ın ailesini ziyaret ettik. Ailenin sabrı, Allah, millet sevgisi, oğullarına dair anlattıkları takdire şayandı. Zeytin Dalı Harekatı başta olmak üzere verdiğimiz tüm şehitlere Allah'tan rahmet ailelerine ve geride kalanlara sabır diliyoruz. Şehit annesi olmak kolay değil. Fakat kutlu bir görev. Biz bir ölür, bin diriliriz. O anneler toprağa can dikiyor. Toprağa can diken annelerin evlatları vatan için düşmanla çarpışıyor.

Bu sayıda Gümrük ve Ticaret Bakanımız Sayın Bülent Tüfenkci ile Dünya Kadınlar Gününü, Anadolu'yu mayalayan Bacıyan-ı Rum ruhunu, kadın ve ekonomiyi konuştuk. Bu kıymetli söyleşi için ve kadın istihdamını arttırmaya yönelik çalışmaları için Bakanımıza teşekkür ediyorum.

İstanbul vekilimiz Sayın Serap Yahşi Yaşar ile kayıp mülteci çocuklarla ilgili bir söyleşi yaptık. Serap Hanım kapısını kadınlara ve çocuklara kapatan Avrupa'nın kayıp mülteci çocuklarla ilgili duyarsızlığını vurguladı. Turuncu için önemli açıklamalarda bulundu.

Şehit Bilal Ömer'in vasiyetinde bahsettiği Zehra Teyzesi yani Yağmur Derneği Başkanı Zehra Söylemez ile önemli bir söyleşi yaptık. Şehit Ömer Bilal'i, milyonların dua ettiği cenaze törenini ve yaptığı çalışmaları anlattı.

Sosyal medyada yayınladığı videolarla dikkat çeken Abdurrahman Uzun ile Afrin operasyonunu, medyayı, medya üzerinden yapılan algı operasyonlarını konuştuk. Abdurrahman Bey, önemli açıklamalarda bulundu.

Turuncu mart sayısının hazırlanmasında emek veren ekibime de buradan teşekkür ediyorum.

Allah devletimizin ve milletimizin yardımcısı olsun. Çıktığımız sefer zaferle sonuçlansın inşallah. Sevgiyle kalın.

Zahide Ceylan

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Devlet Tiyatroları
DT

Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü

Festivaller başlıyor!

Devlet Tiyatroları Bursa,
5. Uluslararası Balkan Ülkeleri Tiyatro Festivali

Devlet Tiyatroları - Sabancı
20. Uluslararası Adana Tiyatro Festivali

Devlet Tiyatroları Diyarbakır,
15. Orhan Asena Yerli Oyunlar Tiyatro Festivali

Devlet Tiyatroları Konya,
11. "Bin Nefes Bir Ses" Uluslararası Türkçe Tiyatro Yapan Ülkeler Festivali

Devlet Tiyatroları Ankara,
14. "Küçük Hanımlar Küçük Beyler" Uluslararası Çocuk Tiyatroları Festivali

Devlet Tiyatroları Trabzon,
19. Uluslararası Karadeniz Tiyatro Festivali

Devlet Tiyatroları Van,
16. Akdamar Çocuk ve Gençlik Tiyatroları Şenliği

Devlet Tiyatroları Antalya,
9. Uluslararası Tiyatro Festivali

İÇİNDEKİLER

26 **KAPAK: TOPRAĞA CAN DİKEN ANNELER ŞEHİT ANNELERİ**
Ey sürüden arkaya kalmış yiğit
arkadaşın gitti haydi sen de git
bak ne diyor ceddi şehidin işit
haydi git evladım uğurlar ola
haydi git evladım açıktır yolun
zalimlere karşı bükülmez kolun
bayrağı çek ön safa geçmiş bulun
uğurun açık olsun uğurlar ola.

12 **ŞULE KALA: SELAM DÜNYALI**
Kendimle özdeşleştirmiyorum bu bahsi, sakın ha! Ama hemcinslerim ile beraber düşünmek isterim; neresindeyiz bize bu yakıştırılanın?

16 **NURAN SÖZEN: BİR KUZLUK HATIRASI**
Zikrini tekrarla... Son hüküm 'O'nun değil mi? Kafirler istemese de nurunu tamamlayacak değil mi yaradan?

20 **AYŞENUR TUNCER: BİZİ ASLA YIKAMAYACAKSINIZ**
"İnsan bu dünyada en çok vatanını, kalbinden başka birşeye ihtiyaç duymadan yazabilir...

24 **ŞEYMA ÇAKIROĞLU YEŞİL: ŞEHİT ANNELERİ**
Bir şehite ana olmak, bir şehit anası olmak! Allah'ın emanetinden vazgeçebilmek!

26 **YAĞMUR DERNEĞİ BAŞKANI ZEHRA SÖYLEMEZ:**
Şehidimizin Ailesinin dik duruşu, devletimizin ve halkımızın birliğini, bütünlüğünü gösteren herkesten Allah razı olsun. Özellikle Bilal'in annesinin duruşu hepimize cesaret veriyor.

36 **BİR GECE ANSIZIN GELİRİZ**
Bugün şunu söyleyebiliyoruz: Eğer müdahale edilmezse, o koridor boydan boya Türkiye'ye saldırı cephesi olacaktır. O zamanı beklemeden cephe dağıtılmalıdır. Hamd olsun Türkiye'nin bunu yapmaya gücü var.

40 **ABDURRAHMAN UZUN RÖPORTAJI**
Fenomenlerin işisel çıkarların sosyal medya üzerinden yapıldığı bir dönemde Abdurrahman bey aklımıza ve gönlümüze dokunan videolar çekmeye başladı mı? Sonrası röportajda...

44 **GÜLFİDAN ÇALIŞKAN: KUDÜS**
Kudüs... Yüzyıllardır tüm dinlerin kutsiyetine binaen paylaşamadığı aziz şehir.

48 **AYGÜL FAZLIOĞLU: KADIN VE ERKEK OLMANIN UZLAŞMAZ KARŞITLIĞI**
Doğurganlık biyolojik cinsiyet farklılıklarından kaynaklanan ve yalnızca kadın cinsiyetinin sahip olduğu bir bedensel potansiyeldir.

52 **İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SERAP YAŞAR RÖPORTAJI**
Sığınmak" ne masum bir eylem, bir evladın annesine sığınması gibi, sığındığın kapıya sığmak derdi eskiler.

56 **SEDA ŞİŞMAN: FENOMEN BİLDİKLERİMİZ**
İlk olarak "fenomen " nedir diye sorayım istedim vikipedi' ye netleşsin doğru bildiklerimiz diye. O da dedi ki; duyularla algılanabilen şey.

58 **YAZAR HANDAN ÖZDUYGU RÖPORTAJI**
Yakın zaman önce Kitaplarını imzalamak için Payidar yayınlarını standında oturan yazar hem çalışmaları hem de istikrarı ile ezber bozan bir hanım.

62 **NAZ MELİS ZENGİN: FEMİNİZM**
İİsveç'te geçtiğimiz sene başlayan bir uygulamayla kar yağışında kadınların ve çocukların kaldırımda daha rahat hareket edebilmelerini sağlayabilmek için ilginç bir uygulama başlatıldı.

64 **RUKİYE KARAKÖSE "ÜMİTSİZ MI" EV KADINLARI**
Diyorlar ki: "Ev kadınlığı dünyanın en nankör mesleklerinin başında gelir. Çünkü bu meslekte ne yaparsanız yapın öncelikle karın tokluğunadır. Sigorta yoktur, yol yoktur, yemeği zaten kendiniz yaparsınız.

74 **SALİHA SAĞDIÇ: ÖZENDİREN ŞİDDET**
Bazı kavramlar o kadar çok kullanılır ve dile öylesine yerleşir ki, insan durup üzerine düşünmez bile.

86 **GÜLAY KURT: TARİHİ ŞEHİR ROMA**
Bugün İtalya'nın başkenti olan Roma dünyanın en çok bilinen ve ziyaret edilen ünlü şehirleri arasında yer alır.

90 **EMEL ÖZDEMİR: GİYİNME ODALARI**
Birçok insanın hayali giyinme odası içerebilecek kadar büyük bir eve sahip olmaktır.

94 **MUTFAK KÜLTÜRÜ: BALBADEM PASTASI**

96 **BİR DOĞU MASALI: KARS**
Bursa'dan sonra bir kış cennetine, Kars'a gitmek için yola çıkıyoruz. Konforlu uçak yolculuklarını bir kenara itip, cefakâr bir kara trenin peşine takılacağız...

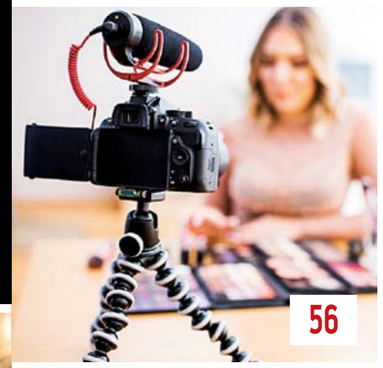

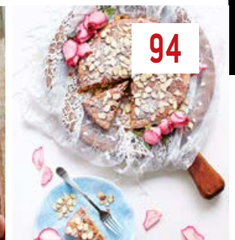

SELAM DÜNYALI!

ŞULE KALA

Kaç hakiki Müslüman görda Merhaba , ben Kadın, Ben , Allah'ın Rahim isminin kuşatıcılığına sığınan , rahminde insanoğlunun devamını sağlamak için her ay kaybettiği kana rağmen ayakta durmaya çalışan, cennetin ayakları altına serilmesi müjdesine layık olmak için debelenen bir müslüman, bir kız çocuğu, bir eş, bir anne, bir teyze, bir... Modern zamanların bana yakıştırdığı ve benim asla kabul etmediğim bir "sıfat" daha var. Üstüne konuşmak mecburiyeti hissetmesem ağzıma bile almam ama içimde birikenler beni buna zorluyor. Kendimle özdeşleştirmiyorum bu bahsi, sakın ha! Ama hemcinslerim ile beraber düşünmek isterim; neresindeyiz bize bu yakıştırılanın? Onların bizlere ve hatta tüm aleme, devr-i cahiliyyeden beri şuuraltında kodladıkları gibi meta' mıyız bizler sahiden? Bir yanda alenen "kadın değersizdir" diye bağıran bağnaz zihniyet, öbür yanda süslü söylemler ve albenili görseller altında şuuraltımıza "kadın sadece bir cinsel meta' olabilir" diye bağıran ama duymadığımız hatta çığlık ve çırpınışları fark etmediğimiz modern söylemler! Nasıl oluyor derseniz, daha düz anlatayım. Tecavüze uğradığı için, abisi ya da kardeşi tarafından öldürülen de kadındır; milyonlarca kez tıklanmak ya da reyting sahnelerinde zirveye tırmanmak için çekilen kliplerde, dizilerde ya da reklamlarda düz ve uzun bacaklarıyla, dolgun göğüsleriyle, kıpkırmızı dudaklarıyla, şuh ve nefes kesen hamleleriyle yatağa atılan da kadındır! Daha acısı da kadının her ikisini de sırtlanışıdır.

Belki çok sivri bir dille konuştuğumu düşüneceksiniz ama gün geçmiyor ki, ciğerimiz yanmasın. Gün geçmiyor ki; minicik bir kız çocuğuna tecavüz , ortadan kaybolan genç kızın öldürülmesi ya da bir hayvana hayvanca demekten utandığımız aşağılık muamelelerin yapılmadığı haberler alalım.

Ekranların bunca kirletildiği, cehaletin öpüşme, sevişme sahneleriyle donatıldığı sahneler televizyon ekranında değilse , internet sayfalarında; orada değilse sokaktaki bilboardlarda karşımıza çıkartıldığı bir dünyada bunların azalmasını nasıl bekleyebiliriz?

Tüm bunların azalmasını beklemek için; sadece hukuksal yaptırımların ya da idamın yeterli olacağını düşünmek bana çok sığ geliyor.

FORCES

Finans ve Gayrimenkul Danışmanlığı

Kazanca Ortak Olun...

Yelken Plaza No: 139/1 Balgat Çankara / Ankara
Tel : 0312 224 11 10 - 11 Faks : 0312 224 11 15
www.forces.com.tr

Yalanın, aldatmanın, şiddetin, gerçek olmayan "**aşk**"ın bu kadar çok işlendiği, sanal ağların hayatımızı bir ahtapotun kolları gibi sarmaladığı dünyada, **sanatı ve sanat anlayışımızı yeniden gözden geçirmeliyiz.**

Büyük resme bakmak zorundayız. Kızlarımız idealleri ile değil; "bugün ne giyeceği" konusunda onları aydınlatan "modern!" insanların örnekliğinde büyüyor. Gençlerimiz, ceddinin mücadelelerinden çok bir adada kazanacağı servetin "mücadele!"sini örnek alıyor. Dizilerde, "baba olacağım" diye sevinen ve kutlama yapan adam, iş olup bittikten sonra kız istemeye gidiyor. Zina ve gayri meşru ilişkilerin meşrulaştırıldığı, kadına şiddetin tüm detaylarıyla , tecavüzün en ince ayrıntısıyla görselleştirilerek anlatıldığı dizilerle yetişen bir genç nesil var sokakta. Yedi koldan hissizleştirilmiş , içinde mütemadiyen "sevişme" detayının işlendiği şarkıları dinleyerek hormonlarını dizginlemeye çalışan ergenler var.

Yalanın, aldatmanın, şiddetin, gerçek olmayan "aşk"ın bu kadar çok işlendiği, sanal ağların hayatımızı bir ahtapotun kolları gibi sarmaladığı dünyada, sanatı ve sanat anlayışımızı yeniden gözden geçirmeliyiz.

Bizler, mütedeyyin insanlar olma ümidiyle; sanata, televizyona karşı durma telaşını aşmaya çalışırken atı alan Üsküdar'ı geçip , evimizin içine girmekle kalmamış, çocuklarımızın ve hatta bizlerin kalbine bile girmiştir!

Evet ; ben Kadın. Tecavüze uğrayan, ölüme mahkum edilen. İnsanlığın devamını sağlamasıyla, başarılarıyla değil; süsüyle , çekiciliğiyle var olan KADIN. Duruşuyla değil , verdiği pozlarıyla varlığı kabul edilen bir dünyada yaşayan KADIN. İNSAN olduğunu ispata çalışan bir tür; KADIN. Çırpınışlarımızın bizi bir adım ileriye götürmesi için, bu dünyada güzellikleri çoğaltabilmenin yine KADIN dayanışmasıyla olacağına inansak da; Arif Nihat Asya'nın da dediği gibi " Ebu Leheb ölmedi, Ebu Cehil kıtalar dolaşıyor" Ve maalesef bizler Ebu Cehil'in güçlü safını fark etmeyecek kadar cahil ve küçük adımlar atıyoruz.

Kendi içimizde kadınlar olarak bile kendimize güçlünün yanında saf tutmaya çalışıyoruz. Yüce Yaratan'ın bize bahşettiği rahimlerden sunduğu bereketle, tüm insanlara bahşettiği aklın gücünü , bizlerin birer meta' olmadığını anlatmanın zamanıdır. Ama hep birlikte!

YAZAR

MEKTUPLARIM

BİR KUZLUK HATIRASI

NURAN SÖZEN

Biliyor musun? Bugüne çok değişik bir şekilde başladım. Kanal 7'de, sabahın ışrak vaktinde, ESHAB-I KEYF'in çizgi filme aktarılmış, ibret verici kıssasını seyrettim. İslami bilgimle konuya aşina idim elbette ama nefis bir anlatım ve çizgi ile gözlerimize sunulan ziyafet, beni bir başka etkiledi.

Peşinden kendi kültürümüzün o sevimli tiplemesi KELOĞLAN'ın bir macerası geldi ekrana. Yine bu sanatın çok şey kattığı o saf, o güzel insancığı bir kere daha sevdim. Anacığının duasını almak için nasılda çırpınıyordu. Rızasını aldıktan sonra çıktığı uzun yolculukta kurt, kuş, dağ, taş Keloğlan'ın güzel insanlığından inancından nasibini almıştı.

Netice ise o kadar fevkalade idi ki sunduğu güzellikler çok zaman geçmeden yansımıştı kendisine. Mutlu etmişti ve mutlu olmuştu.

Bu kavramın derinliğini ne zamandır kaybetmiştim canım kardeşim. Hayatın belki parazit sayılacak dertleri beni inanılmaz bir şekilde etkilemişti. Dinimin bana şiddetle yasak ettiği y'esi, kederi yaşıyordum olanca azameti ile... Bir şeyler bulup çıkarmalı, yaşama ümidime destek vermeli idim. Vücudum, beynim dirilişe geçmiş şifa arıyordu.

Dışarıda bahar her zerresi ile 'O'nun hakimiyetini, diriliş muştusunu ikrar ederek karşımda idi. İşte zaman tam tefekkür zamanı… Zikrini tekrarla… Son hüküm 'O'nun değil mi? Kafirler istemese de nurunu tamamlayacak değil mi yaradan? Öyleyse benim hayatıma tek bir tavır girmemeli. Ben med-cezir yaşamamalıyım.

turuncudergi.com

Benim inancım O'nun yüce tebliğcisi peygamberim bana şiddetle bedduayı yasaklamıştı. Ama aynı zamanda zulüm karşısında rengimi belli etmemi, sessiz kalmamamı da hatırlatmıştı. Haksızlıklar karşısında susanın, kime denk olduğunu biliyordum. Çaresizlik, ümitsizlik benim derdim olmamalıydı. Cemiyetimin, sosyal hayatımın derdi olmamalıydı. Diri kalmam için bu med-ceziri, bu gelgiti yaşamalıydım ve inşAllah gelen bahar ile ve bu sabahın çizgi filmleri ile beraber ümitlerime dönüş yaptım sevgili dostum, ümit veren arkadaşım.

Bir ara gözüme kavimlerin helakı aslı kitap ülüştü. İnanan insanın karşısındaki nasipsizler güruhunun zevalini, tükenişini gördüm. Hakkı arayanların, sunanların O'na en güzel şekilde, ömürlerin en güzelini yaşayarak, ölümlerin en şereflisini tadarak kavuşacaklarını insanlık tarihi bize anlatıyor işte her fırsatta.

Az kaldı unutuyordum. Bir de Keloğlan'ı seyrettiğini ifade etmiştim. İnanır mısınız? Keşke benim de bir keloğlanım olsa diyecek kadar hasretle izlettirdi bana macerasını. O pırıl pırıl zekanın, edebin nefis kıvılcımları ile mesut oldum adeta. Bu toprak ne güzel insanları, inançları sinesinde büyütmüş, barındırmış asırlarca. Hakka bağlılığın, samimiyetin arı duruluğunun örneklerini vermiş. Ve bugün benim insanlarımdan biri ki /mutlaka çok soylu birileridir/ bunları nefis çizgi ve ifadelerle önümüze sermiş. Allah onlardan razı olsun. Kaybettiğim mutluluğu kısa sürede buldum galiba. Ama o da ne? Birden Kanal 7'nin diğerlerine nazaran izlenme şansını, sabahın /üstelik tatlı bir sabahın/ o saatinde kaç kişinin, kaç çocuğun uyanık olabileceği acı hakikatini hatırlattı bana. Talihsiz çocuklarımız, seher vaktinin bin bir güzelliğini, şifa sunan meltemini bilmiyorlardı. Maddede ve manada hasta olmaya adaydılar. Her gün çirkef kanalları ile gece yarılarına kadar onları oyalayacak özel vazifeliler artıyor, artıyordu.

Sokak çocuklarına merhamet edebiyatı yapanlar kendi öz yurdunda, evinde, bahçesinde olduğunu sanarak yalnız ve biçare arayışlar içinde yaşayan çocuklarımızı düşünebiliyorlar mı? Onların zavallılıklarına dikkat ettiler mi hiç?

Bu konuyu ele aldıklarında başka bir dehşete düşeceklerini biliyorum. Benim öz vatanım ancak böyle çok boyutlu bir merhamet ortamı ile güzelleşir, yaşanılır hale gelir.

Sevgili dostum! İşte gördüğün gibi yine sular çekildi, yükselmişken… Ama söyle bende mi kabahat yoksa ümitlerimi dipsiz kuyulara atanlarda mı?

Allah'ın selamı senin gibilerin üzerine olsun aziz arkadaşım!

KOLAY DEĞİLDİR BAZI İSİMLERİ TAŞIMAK

Halkın Bankası

80 yıldır adımızın verdiği sorumlulukla gece gündüz demeden
bu vatan için, üreten Türkiye için çalışıyoruz,
her zaman halkımızla olmaktan gurur duyuyoruz.

Çünkü Halk ister, Halkbank yapar!

halkbank.com.tr | 0850 222 0 400 Dialog

HALKBANK 80 yıl

BİZİ ASLA YIKAMAYACAKSINIZ

AYŞENUR TUNCER

Vatan deyince neler yapabileceğimizi kestiremiyorlar. Dün, üç aylık çocuğunu geride bırakıp "evladım anasız yaşayabilir ama vatansız yaşayamaz" düşüncesiyle direnişe katılan Nene Hatun'umuz vardı bizim, bugün hesap etmedikleri Yörük Ana'mız var. Dualarımız var her vakit, aminlerimiz var.

Kendisi ile yapılan bir röportajda "25 yıllık daktilomun üstünde, 'düşünme!' diye bir not var, düşünmemelisiniz, hissetmeniz gerek" diyor Amerikalı yazar Ray Bradbury. Kuvvetle muhtemel, "İyi bir yazar oluşunuzu neye borçlusunuz?" tarzında bir sorunun cevabı bu. Röportajın yer aldığı videonun bu kısmını dinledikten sonra kendime dönüp "İnsan en çok neyi, düşünmeye bütünüyle ihtiyaç duymaksızın, hisleriyle yazabilir" dedim. Cevap gecikmedi: "İnsan bu dünyada en çok vatanını, kalbinden başka birşeye ihtiyaç duymadan yazabilir…

YAZAR

turuncudergi.com

Haklıydı Makbule. Eğer Daeş gelmeseydi okuluna devam edecek, kim bilir büyüyünce hangi mesleğin sahibi olacaktı. **Bir mesleği olmayacaktı belki, ama mutlu olacaktı. İnsanın öz vatanında yaşaması az şey midir?..**

Küçüktük. Vatanın ne demek olduğunu ilkokul sıralarında öğrendik. "Üzerinde yaşanılan toprak parçası" ndan çok daha fazlasını ifade ettiğini ise, biraz daha büyüyünce. Kışın en soğuk günlerinde titrerken bile, okul bahçesinde İstiklal Marşı'nı okumadan dönmezdik evlerimize. Bir an gelir kimseye görünmeden kaçıp gitmek isterdik. Adım atmamızla geri dönmemiz bir olurdu. El vermezdi gönlümüz. "Korkma!" diye haykırırken neyi kastettiğini hakiki manada idrak edememiştik belki, yine de dolardı gözlerimiz. "Biz küçüktük ama, vatanı sığdıracak kadar büyüktü kalbimiz" diyorum kısaca.

Derken büyüdük. Her karışı şüheda kanıyla sulanan bu vatan topraklarını canımızdan aziz bilmemiz gerektiğini öğrendik. Yere düşen bayrağı alıp cebimize koymadan evvel öpmenin zarafeti diye birşey vardı mesela. İhmal etmedik. En güzel biz sevdik…

Bir millet için bağımsızlık mühim meseledir. Bunun böyle olduğunu ilk tarih kitaplarından öğrendim. Sonra Makbule'nin gözlerinden. Bizim mahallenin yokuşunu, yine sırtında çuvalı, nefes nefese çıkmaya çalışırken durup dinlendiği bir sırada tanıdım kendisini. Makbule Afganistanlı. On yaşında ya var ya yok. Okula gidiyor musun dediğimde, kimliği olmadığı için gidemediğini ifade etti. Sonra başladı uzun uzun anlatmaya. Sanki uzun zamandır anlatmak için birilerinin ona birşeyler sormasını beklermişçesine anlattı. "Afganistan'da iken çok güzel kuran okuyordum. Okula da gidiyordum. Ama Daeş geldi, bizim memleketimizi almak istedi. Biz de buraya geldik. Eğer Daeş gelmeseydi…" dedi. Haklıydı Makbule. Eğer Daeş gelmeseydi okuluna devam edecek, kim bilir büyüyünce hangi mesleğin sahibi olacaktı. Bir mesleği olmayacaktı belki, ama mutlu olacaktı. İnsanın öz vatanında yaşaması az şey midir?…

Çok şeydir insanın öz vatanında hür yaşaması. Biz de tarih boyunca bunun için mücadele verdik. Biricik meselemiz oldu bağımsızlığımız. Ona halel gelmesin yeter ki diye, nice şehitler verdik. Göz diktikleri vatanın, uğrunda canını vermeye hazır yiğitlerin diyarı olduğunu unutup, ezanlarımızı susturabileceğini, bayrağımızı indirebileceğini zanneden hainlere, başaramayacaklarını gösterdik her seferinde. Tarih şimdilerde ise bir kez daha tekerrür ediyor. Bir kez daha karşımızdalar. Her zamanki gibi hesap etmedikleri birşey var: Bu millet başka milletlere benzemez.

Vatan deyince neler yapabileceğimizi kestiremiyorlar. Dün, üç aylık çocuğunu geride bırakıp "evladım anasız yaşayabilir ama vatansız yaşayamaz" düşücesiyle direnişe katılan Nene Hatun'umuz vardı bizim, bugün hesap etmedikleri Yörük Ana'mız var. Dualarımız var her vakit, aminlerimiz var. Bir ayakkabı boyacısı ile milli piyango biletçisi bir günlük gelirini askerlere gönderdiğini söylüyor. Bir köylü, askerler etini yesin diye tosun, bir emekli; "buna da mermi alsınlar" diyerek bir aylık maaşını gönderiyor. Yazmış birisi sosyal medya hesabından, şöyle demiş;"Gaziantep'de sınıra giden askerlerden biri kahvaltı yaptığım mekana girdi. Hızlı bir şekilde alacaklarını aldı. Bir de baktım ki kasanın önü bir anda ana baba günü olmuş. Hesabı ödemek için sıraya girmiş insanlar. Bizi asla yıkamayacaksınız!…"

Bilmeyecekler göğsümüzde taşıdığımız iman gücünün yeryüzündeki bütün silahlardan üstün olduğunu. "Kızıl Elma" neresi ve "Beklemesinler" ne demek hiçbir zaman bilmeyecekler. Bilmesinler!Onlar askerin parmağındaki zikirmatiği silah zannedip, savunma için mi yoksa saldırı için mi olduğunu araştırmaya devam ededursunlar; biz de Allah diyerek cihanda muzaffer olmaya inşallah.

Gaziantep'de sınıra giden askerlerden biri kahvaltı yaptığım mekana girdi. Hızlı bir şekilde alacaklarını aldı. Bir de baktım ki kasanın önü bir anda ana baba günü olmuş. **Hesabı ödemek için sıraya girmiş insanlar. Bizi asla yıkamayacaksınız!…"**

MUKADDES DAVANIN MAHSUN NEFERLERİ; ŞEHİT ANNELERİ

BİR ASLANA ANA OLMAK, ÇÖLLERİN ARSLANI HAMZA'YA DENK.
BİR YİĞİDE ANA OLMAK, KELLE KOLTUKTA 'DÜĞÜNÜMÜZ VAR DEYİP'
GURBETE GİDENE, NASİPTE VAR MIDIR BİLİNMEZ' ANA BEN GİDİYOM
DÜŞMANA KARŞI' DEYİP AĞITLARDA ADSIZ OLANA ANA OLMAK!

ŞEYMA ÇAKIROĞLU YEŞİL

Bu dünyada mukaddes yüke hamal kimdir?

Sorusuna hiç şüphesiz cevap anneler olurdu. Mukaddes ki; insanlığa ahlaklı, inançlı bireyler yetiştirme işi, ve o iş ki hiç kimselere emanet edilmemiş zahiren zayıf lakin batınen dağların dayanamadığını üstlenen vazifedârlardır analar. Ve bu sebepten ki istikameti Allah rızası olanın aradığı yol O'nun ayakları altına serilmiştir. Ve sırf bu sebepten kadının en üstün makamı annelik makamıdır.

Annelik lakin çetin bir o kadar meşakkatli çileli bir yol…

Ana var nice cengaverin anası
Ana var nice canavarın anası
Ana var yüzü aydınlanan
Ana var yüzü kızartılan
Her yiğidin harcı olmayan analık.

Lakin bir analık vardır ki onlar ; istese de istemese de, Rabbi nasip etti mi, ne ana dinler ne yar, varsa yoksa' ille vatan ille vatan 'diyen yiğitlerin anaları. Kanına şehit olma arzusu girdi mi gözü hiçbir şey görmeyen gözü kara evlatların anaları. Bir aslana ana olmak çöllerin Arslanı Hamza ya denk.

Bir yiğide ana olmak kelle koltukta 'düğünümüz var deyip' gurbete gidene

Nasipte var mıdır bilinmez' ana ben gidiyom düşmana karşı' deyip ağıtlarda Adsız olana!

Ölünce anasının istediği evin alınmasını vasiyet edene,

Garip yurtların kimsesizlerine okullar açılmasını isteyene.

Bu vazife namusundur denildiğinde 30 kurşuna siper olana.

★★★

Bir şehite ana olmak, bir şehit anası olmak! Allah'ın emanetinden vazgeçebilmek!

Rahman ismiyle rahmine düşürüldüğü an içinde sevinçle besleyip bir olduğu, sancıların arasından nura kavuştuğu, bir melek misali evinde barındırdığı, gözünden özünden sakındığı, dualarla bezediği , eliyle yetiştirip yetişemediğini Rabbine havale ettiği, cânânını, ümidini maksudunu, yavrusunu , kuzusunu başka bir kutsal için çıktığı yolda artık kendinden koparıldığını … Bir ana işitecek, idrak edecek, isyan edecek, teslim olacak, teselli bulacak.' Rabbim verdi Rabbim aldı' diyecek iman-ı kâmilin sahibi ana. Evladının daha şehadete ermeden bilip vasiyet ettiği hal üzere olmak zorunda olan ana. Metanetle, vakarla kopuşun geçici olduğu bilincinde, vuslata ereceği güne kadar 'kavuşmak mı elbet bir gün, daha ölmedim' diye diye kendine telkin verecek ana.

Gencecik bedeni ne haldedir bilemeden evladına hasretini gideremeden doyasıya koklayamadan mürüvetini göremediği oğlunun bir tabutla ona getirildiğinde hangi hisleri hissedeceğini bilemeyen şaşkın ana. Bir kahramanın anası. Yıkılış ve diriliş, çöküş ve ihyanın aynı anda ete kemiğe büründüğü o an! Evladı Allah yolunda küffara karşı mazlum için can vermiş… öyle yüce bir gaye öyle yüce bir mertebe ki herkese nasip olmayan lakin 'evladımın nasibi olsun' da deyilemeyecek bir durum.

O İlah ki, her zorlukta kolaylığını da yetiştiren Rahman' ın inayeti yetişmese, o kutsal vazifeyi taşıttığı sinesinde İmanı olmasa O Ana nasıl bir isyan içre olsa ki acısını dile getirse. Heyhat Yüce dağlar kadar mağrur ana hem acılı hem gururlu, O ana ki ,şehidinin ruhuna denk bir cesaretle Rabbine iltica ederek sekine dileyen ... 'Taş değildi ana yüreği toprak idi dayandı ' dedirtir tüm metanetiyle. Ana demek yürek demek. Yutkunup susmak demek. Yüreği dolup taşarken içinde dışından sükunet ve vakar demek.

Bu dünyada bir nesneye yanar içim göynür özüm

Yiğit iken ölenlere gök ekini biçmiş gibi . Eyy Yunus neye şahit olmuştun ki tek o evladın anasının değil, cümle anaların hissiyatına tercüman olabildin?

Rabbim cümle evlatlarla analarına dünya ve ahiret ayrılığı vermesin. Cennet köşklerinde evlatlarıyla buluşma anını bekleyen cümle analara Rabbimiz sabr-ı cemil nasip etsin, imtihanlarını kolaylaştırsın. Buluşma zamanına dek , hasreti rüyalarında gidermek her anaya nasip olsun.

Allah hepinizden razı olsun.

TOPRAĞA CAN DİKEN ANNELER ŞEHİT ANNELERİ

Ey sürüden arkaya kalmış yiğit
arkadaşın gitti haydi sen de git
bak ne diyor ceddi şehidin işit
haydi git evladım uğurlar ola
haydi git evladım açıktır yolun
zalimlere karşı bükülmez kolun
bayrağı çek ön safa geçmiş bulun
uğurun açık olsun uğurlar ola.

Eşele bir yerleri örten karı
ot değil onlar dedenin saçları
dinle şehit sesleridir rüzgarı
haydi git evladım uğurlar ola
haydi git evladım açıktır yolun
zalimlere karşı bükülmez kolun
bayrağı çek on safa geçmiş bulun
uğurun açık olsun uğurlar ola
haydi levent asker uğurlar ola

Yerleri yırtan sel olup taşmalı
dağ demeyip taş demeyip aşmalı
sende ki coşkunluğa er şaşmalı
kahraman askerim uğurlar ola
haydi git evladım açıktır yolun
zalimlere karşı bükülmez kolun
bayrağı çek ön safa geçmiş bulun
haydi levent asker uğurlar ola
haydi git evladım uğurlar ola.

Mehmet Akif Ersoy

YAĞMUR DERNEĞİ BAŞKANI ZEHRA SÖYLEMEZ:

“ŞEHİT ÖMER BİLAL’İN ANNESİ HEPİMİZE GÜÇ VERİYOR”

ŞEHİDİMİZİN NAŞINI ZONGULDAK HAVALİMANI’NDAN ALIP KARABÜK KENT MEYDANINA GETİRENE KADAR İLÇE VE BELDE YOLLARI ELLERİNDE TÜRK BAYRAKLARIYLA YOLUMUZU KESEN, İSTİKLAL MARŞI OKUYAN İNSANLARLA DOLUYDU. AİLESİNİN DİK DURUŞU, DEVLETİMİZİN VE HALKIMIZIN BİRLİĞİNİ, BÜTÜNLÜĞÜNÜ GÖSTEREN HERKESTEN ALLAH RAZI OLSUN. ÖZELLİKLE BİLAL’İN ANNESİNİN DURUŞU HEPİMİZE CESARET VERİYOR.

|| RÖPORTAJ: ZAHİDE CEYLAN ||

Afrin Şehidimiz Ömer Bilal Akpınar’ın tüm Türkiye’yi duygulandıran vasiyetinde bahsettiği Zehra Teyza yani Zehra Söylemez ile buluştuk. Şehit Ömer Bilal’in annesini, Karabük’teki cenaze töreninin, yardım çalışmalarını, mülteci ailelerini konuştuk. Buyurunuz.

Zehra Hanım, ben sizi yıllardır tanıyorum. Tanımaktan da çok memnunum Allah yolunuzu açık etsin. Sizin sivil toplum gönüllüsü olma hikayenizi merak ediyoruz biraz anlatır mısınız?

1969 İstanbul doğumluyum.1kız, 3 erkek evladımız var. Eşimin öğretmen olması sebebiyle bir kaç ilde yaşadık. En son 20 yıl önce Safranbolu’ya geldik ve burada yaşıyoruz. Çocukluğumdan bu güne kadar hep yardım işlerinde bulundum. Afganistan, Bosna, Filistin için yardımlar yapardık. Sayın Cumhurbaşkanımız o zaman İstanbul il başkanıydı. Birlikte çok çalıştık. Bugün de Afrika, Asya ülkelerine yardım götürebiliyorsak Cumhurbaşkanımızın yüksek himayeleri sayesindedir. 18 yıldır Deniz Feneri gönüllüsüyüm. Safranbolu Yağmur Yardımlaşma Derneği başkanıyım. Yine Safranbolu Belediyesi Hayır Çarşısında yöneticiyim. 1979 yılında Ruslar Afganistan’ı işgal ettiğinde ben 10 yaşındaydım. O zaman çocuk ruhum olaylardan çok etkilendi. 7 çocuklu ailenin kızıyım, babam işçiydi buna rağmen para biriktirmeye çalışıyordum. Hayatın zor zamanlarında büyürken içimdeki paylaşma duygusunu yerine getirmeye çalışıyordum. Dünyada zulüm gören Müslümanlarıyla gönlümde bağ oluştu. 1987 yılında Cumhurbaşkanımız, İstanbul İl Başkanıyken Filistin için yardım kampanyası başlatmıştı. Kendileriyle bire bir görüşüp yardımları teslim etmiştim. Sonra Bosna-Herkes Cumhurbaşkanı İstanbul’a gelmişti eşiyle birlikte. Onları ağırladık. Bosna’da çocuklar açlıktan ölüyordu ama Sırplar yardım göndermesine müsaade etmiyordu. Yalnızca gazeteciler bölgeye girebiliyordu.
Ben de supradyn vitamin yollamıştım. Cumhurbaşkanımız o dönem evrensel duyarlılığı ile çok güzel çalışmalara imza attı. Sonra evlendim birkaç şehirde dolaştıktan sonra Safranbolu’ya geldim. Belediye Başkanımız Mehmet Ceylan’dı. Baktım ki burada benim ruhumda insanlar var. Hafize Nene vardı 91 yaşında Allah rahme eylesin. İhtiyaç sahibi bir teyzemizdi. Onun dualarını unutamam. ‘Gününüz günüzden iyi geçsin’ derdi... Şimdi düşünüyorum onun duaları sayesinde günümüz günümüzden iyi geçiyor hamdolsun. Çocuklarım büyüyünce, 18 yıl Deniz Feneri derneği ile çalıştım. Suriye’ye yani sınır ötesine patates yollandığını duydum. Kişi başı 1 patates dağıtılıyor. Duyunca çok üzüldüm. Hemen 10 ton patates, çocuk bezi, mama, bebe bisküvisi aldık. Halep’e 21 tır yardım yolladık. Urfa’ya gittik. Urfa’da kampta 10.000 yetim çocuk vardı. Giydirdik, onlarla vakit geçirdik. İşleri çok zor, onları yedirmek giydirmek önemli ama anne baba sevgisini nasıl gidereceğiz? Yetim çocuklara sevgi de lazım.

Afrin Şehidimiz Ömer Bilal’i tanır mısınız?

Şehit Ömer Bilal’i tanırım. Her zaman desteğini gördüm. Ailesinin yanına geldiğinde mutlaka bizimle beraber yoksul ailelere gidip yardım ederdi. En son mart ayında Etiyopya’da Şehit Ömer Halis Demir yetimhanesi yararına düzenlediğimiz kahvaltıya katılmış, bağışta bulunmuştu. Sonrasında da babası aracılığıyla yardım gönderdi. Yoksul ailelerin durumunu ve Afrika Müslümanlarını anlattığımda çok üzüldü. Vasiyetinde ‘devletin bağlayacağı maaşın yüzde 10’unu Zehra teyzenin oraya verin’ demesi bize ne kadar yakın olduğunu gösteriyor zaten. Makamı yüce olsun inşallah. Ömer halis demir yetimhanesinin bahçesinde zor şartlarda, açıkta namaz kılıyorlar. özellikle Cuma namazı kılarken sıkıntı yaşıyorlar. Taştan dizerek mihrap yapmışlar. Ömer Bilal’in şahadetinden 2 gün önce Afrika’dan aradılar, mescit istediler. İnşallah yaparız dedim. 2 gün sonra şahadet haberi geldi, eşimle konuştum ‘Bu mescidi yaptırıp adını Ömer Bilal koyacağım’ dedim. Afrin’e girmemizin nedenini çok güzel anlattı şehidimiz. Bu savaşın hak ile batılın savaşı olduğunu vurguladı. Neden savaşıyoruz demenin hiçbir mantığı yok. Babasına ‘devletin bağlayacağı maaşın yüzde 10’unu Zehra Teyzenin derneğine verin’ demesi de insanları harekete geçirdi. Ankara’dan 15 Temmuz gazisi bir beyefendi aradı ‘Ben de maaşımın yüzde 10’unu sizin derneğinize bağışlamak istiyorum’ dedi. Şehidimizin ruhu şad olsun, bu örnek davranışı bizi kendimize getirdi diye ilave etti. Yurt içi ve yurt dışından birçok telefon aldık, bağış yapanlar oldu. Ramazana kadar inşallah mescit tamamlanacak ve ailesi ile birlikte Etiyopya’ya gidip orada ziyaret edeceğiz inşallah.

En son ne zaman görüştünüz?

Geçen yıl Ömer Halis Demir adına Etiyopya’da yetimhane yaptırdık. 2017 yılı mayıs ayında şehit Ömer Bilal’in de katıldığı bir kahvaltı programı düzenledik ve Ömer Bilal bağış yaptı. En son o zaman görüştük. Sonrasında hep görevdeydi. Safranbolu ya gelemiyordu. Kurbanı vardı, kestik 7 aileye gittik. Zaten o aileleri görünce çok etkilendi. Üç gün yemek yiyemediğini anlattı annesi. Çok etkilenmişti. Şehit Bilal’in Zehra teyzesi olmak çok önemli. Onun kadar olamasak da onun şahadetine şahitlik edenlerden olarak ben de şehit olmak istiyorum.

Şehit Ömer Bilal’i tanırım. Her zaman desteğini gördüm. Ailesinin yanına geldiğinde mutlaka bizimle beraber yoksul ailelere gidip yardım ederdi.
En son mart ayında Etiyopya’da Şehit Ömer Halis Demir yetimhanesi yararına düzenlediğimiz kahvaltıya katılmış, bağışta bulunmuştu.

Cenazede neler yaşandı?

Şehidimizin naşını Zonguldak Havalimanından alıp Karabük Kent meydanına getirene kadar ilçe ve belde yolları elerlinde Türk bayraklarıyla yolumuzu kesen, istiklal marşı okuyan insanlarla doluydu. Aylardır damla düşmeyen Karabük'te cenaze namazı vakti yağmur yağdı. Adeta gökten yağan rahmetle beraber melekler oradaydı. Ailesinin dik duruşu, devletimizin ve halkımızın birliğini, bütünlüğünü gösteren herkesten Allah razı olsun. Özellikle Bilal'in annesinin duruşu hepimize cesaret veriyor.

Şehit Bilal'in annesini ve babasını Türkiye çok merak ediyor. Şimdi nasıllar?

23 Şubat şehidimizin doğum günüydü. Şehitler Ölmez diye güzel bir program yaptık. Annesi Çanakkale şiirini okudu. Mülteci ve yoksul çocuklarla doğum günü programı… Anne ve babasına büyük moral oldu.

Afrika'ya ziyaretlerinizden unutamadığınız bir anı var mı?

Biz yağmur derneği olarak birçok kez Afrika'ya gittik. Orada yaşananları kelimelerle tarif etmek çok zor. Çöl bölgesine gittik. İnsanlar ağaçların köklerini yiyor, su bulabilmek için 2.5 saat yol yürüyor ve buldukları su da çamurlu. Bu insanlara gerçekten yardım etmek gerekiyor. Biz bu kadar nimetin içindeyken onların bunca sıkıntıyı çekmesine, yalnız kalmasına göz yumamayız. Geçmişte ne bu imkanlar ne de bu fırsatlar vardı. Fakat bugün güçlü bir Türkiye var. Güçlü bir Cumhurbaşkanımız var. Hamdolsun. Yollarımız açılıyor, imkânlar çoğalıyor. Bizler gittiğimiz yerlerde Osmanlı'nın torunları olarak karşılanıyoruz. Hepsinde ayrı bir sevgi seli var. Türkiye diyorlar, Tayyip Erdoğan diyorlar başka bir şey demiyorlar. Her nimetin cinsi kendi cinsindendir. Biz bugün bu nimetlere sahipsek başka coğrafyalardaki insanları da düşünmeliyiz. Habeşistan'daki yaşlılar bize şunu söyledi 'ilk Müslümanlar medineye değil habeşistana geldiler fakat bizi unuttular.' Öyle üzüldüm ki... Gönlümüzün yarısı Habeşistan da. Yaşlıların duası bizim için çok kıymetli. Gittik altı su kuyusu açtık. Yaşlıların saatlerce yol yürüyüp su taşıması öyle zor ki. 'Neden suya yakın bölgede oturmuyorsunuz?' diye sordum bir gün. 'Burası vahşi hayvanların da geldiği yer biz nasıl yerleşelim buralara' dediler. Çocuklara şeker dağıtıyorum hepsi kaçıyorlar. Tercüman aracılığı ile durumu anlattık, bir şekerin yiyecek olduğunu açıkladık. Aldılar yediler bu kez susadılar. Fakat su yoktu. Kendimi çok kötü hissettim. Yakınlarında bir bölgeye su kuyusu açtık. İsmini de şehit kaymakamımız Muhammed Fatih Safitürk'ün adını verdik. Şehitlerimizin adını dünyanın dört bir yanında yaşatmayı seviyorum, önemsiyorum.

Karabük'te mülteci, yoksul evlerini ziyaret ediyorsunuz. Bu ziyaretlerde sizi en çok ne etkiliyor?

Mülteci ailelerinde en çok dul kadınların metaneti, şükretmeleri bizi etkiliyor. Mesela bir mülteci ailemiz var. Kocası Afganistan'da Polis. Taliban kendi saflarına geçmesini istiyor, adam kabul etmiyor. Bir akşam adamın doğranmış vücudu siyah bir poşetle evinin kapısının önüne bırakılıyor. Kadın bunları anlatıyor ve 'O şehit' diyor. 17 yaşında oğlu, 22 yaşında kızı var. Türkiye'ye doğru yola çıkarken bir ara erkeklerin bindiği minibüs kaçırılıyor. 4 aydır Karabük'te yaşıyor bu kadın ve kızı. Oğlundan haber alamıyor ama yine de dimdik ayakta durmaya çalışıyor. En az 3-5 çocuklu ailelerin buzdolabı bize çok şey anlatıyor. Hayatın içinde olmazsa olmazımız kendi mutluluğumuz kadar yetileri, yoksulları, ihtiyaç sahiplerini de mutlu etmek. Göç edip gelmiş kadınların ve çocuklarının mağduriyetleri oldukça fazla. Hayata tutunmaları, adaptasyon süreçlerinin iyi olması dikkat çekiyor. Bizler de yalnız bırakmıyoruz. Hamd olsun, mutlu oluyorlar. Göç eden kadınlar çok kaygılı değiller. İnançları onları ayakta tutuyor.

SAFRANBOLU YAĞMUR YARDIMLAŞMA DERNEĞİ BANKA HESAPLARI

ZİRAAT BANKASI SAFRANBOLU ŞB. TR20 0001 0010 1484 7381 5350 01

AL BARAKA KARABÜK ŞB. TR54 0020 3000 0222 7027 0000 06

Hayır Çarşısı 0370 725 52 77 Sadri Artuç Cad. Aslanlar Mevkii

turuncu

Aylık Kadın ve Yaşam Dergisi

Her ay güncel konularda en yetkili isimlerle yaptığımız röportajlar, alanında uzman yazarlarımızın ele aldığı dosya konularının yanı sıra kitap, film, mutfak kültürü sayfalarımızla evlerinize konuk oluyoruz.

Bizi Sosyal Medyada Takip Etmeyi Unutmayın!

facebook.com/turuncukadindergisi

twitter.com/turuncudergisi

instagram.com/turuncudergisi

www.turuncudergi.com

e-mail: info@turuncudergi.com

GİDERKEN DERS VEREN ŞEHİT:

ÖMER BİLAL AKPINAR

Afrin şehidi 22 yaşındaki Astsubay Ömer Bilal Akpınar'ın ağlatan vasiyeti Türkiye'nin gündemine oturdu. Karabük Kent Meydanı'nda on binlerin katıldığı cenaze törenin ardından Safranbolu şehir mezarlığındaki şehitlikte toprağa verilen şehidin cenazesinde yüek burkan anlar yaşandı.

AFRİN ŞEHİDİ ASTSUBAY ÖMER BİLAL AKPINAR'IN AĞLATAN VASIYETİ

Karabük Kent Meydanı'nda on binlerin katıldığı cenaze törenin ardından Safranbolu şehir mezarlığındaki şehitlikte toprağa verilen Piyade Astsubay Kıdemli Çavuş Ömer Bilal Akpınar'ın yazdığı mektup göz yaşarttı. Ömer Bilal Akpınar'ın şehit olduğu saldırıda yaralanan silah arkadaşına verdiği ve çerçevelenen mektubunda şöyle dedi:

"NUR'A SÖYLEYİN ÜZÜLMESİN, ÖBÜR TARAFTA BİRBİRİMİZE KAVUŞACAĞIZ"

"Kardeşim senden ricamdır, bana bir şey olana kadar sende saklı kalsın. Kardeşim bu savaş haç ile hilalin, imanla inkarın, hak ile batılın, küfür ve tevhidin savaşıdır. O yüzden anneme, babama, kardeşime, Nur'a söyleyin üzülmesinler kesinlikle, hayatlarının geri kalanını rahat geçirsinler. Anneme o istediği evi alsınlar. Dua etsin arada bir. Üzülmekle hayatını bitirmesin. Babam da Beyza da haklarını helal etsin, üzülmesinler. Nur'a söyleyin ben ona doyamadım. Ama eğer gidersem hakkını helal etsin. Üzülmesin, öbür tarafta birbirimize kavuşacağız inşallah. Beraber planladığımız gezilecek yerleri gezsin, benim yasımı tutmakla ömür geçirmesin. Aileme iyi baksın. Beni Safranbolu'ya gömsünler kardeşim. Babamlara söyleyin devletin bağladığı aylığın yüzde 10'unu yine Zehra teyzenin oraya versinler. Hakkınızı helal edin."

Şehidin arkadaşı tarafından iletilen bu mesajı alan baba İsmail Akpınar ise çerçevelettiği mesajı evinin duvarına asarak, oğlunun duygu yüklü vasiyetini gözünün önünden ayırmıyor.

Dergimizin Genel Yayın Yönetmeni Zahide Ceylan ve eşi Çevre ve Şehircilik bakan yardımcısı Mehmet Ceylan şehidimizin ailesine taziye ziyaretinde bulundu

KAPAK

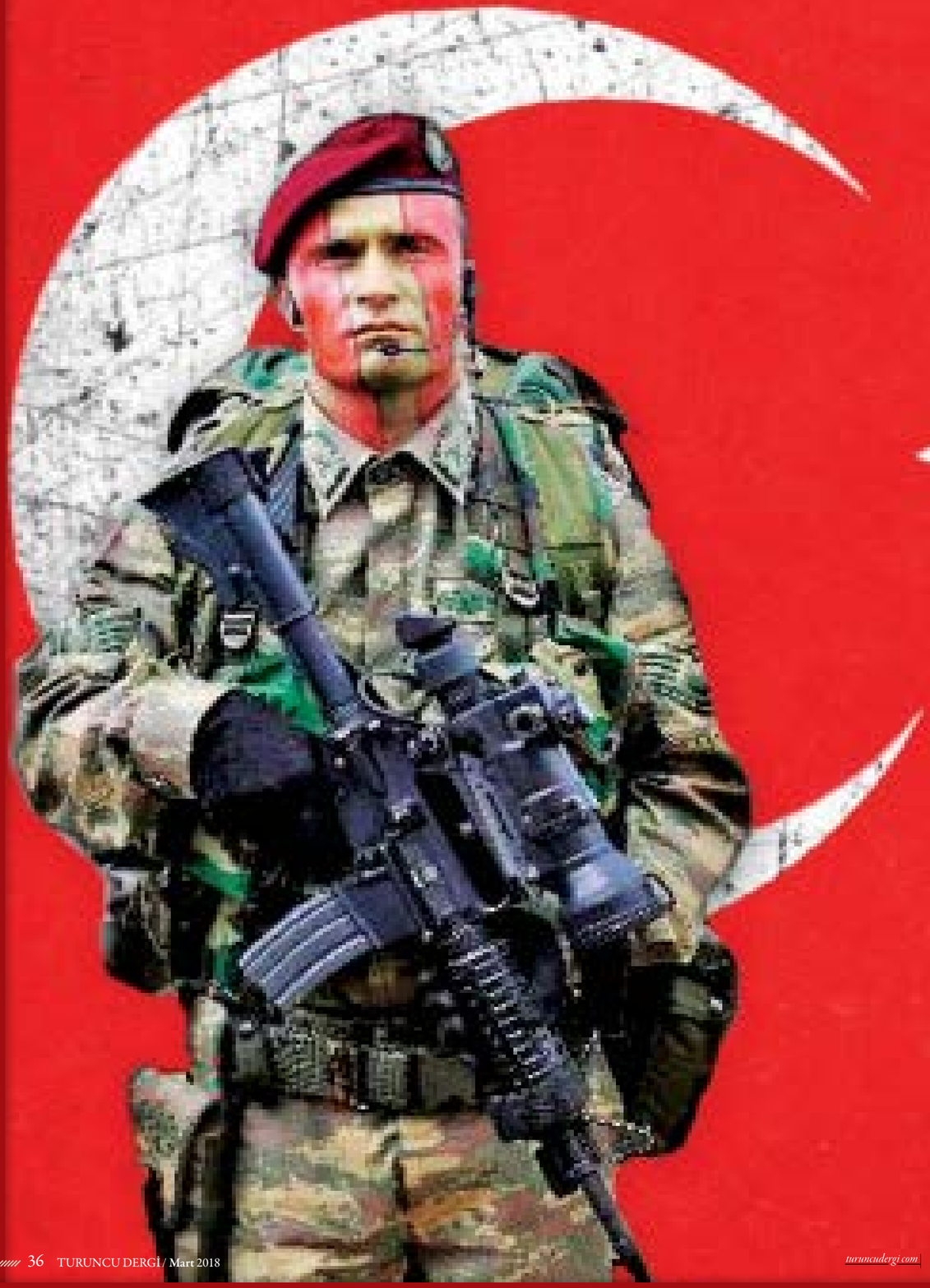

BİR GECE ANSIZIN GELİRİZ

Afrin ve Mümbiç'teki terörün mimarları Türkiye için ciddi tehdit planları hazırlıyor. Akdeniz'den İran sınırına uzanan ve boylu boyunca Türkiye sınırlarına yayılan bu hat, ülkemizi hedef alan bir çevreleme, kuşatma planıdır aslında. Bu bölgedeki Arap ve Türkmen nüfusun sürülüp tamamen PYD-PKK denetimine verilen sınırımızın diğer yanı, gelecekte açılacak "Türkiye cephesi" için hazırlanmaktadır. PKK'ya aktarılan binlerce TIR dolusu silah ve henüz bilmediğimiz gizli silah yığınakları, açıkça bir NATO ülkesine terör örgütleri üzerinden saldırıdır.

O silahlar, sadece bir terör örgütüne destekle sınırlı değil, doğrudan Türkiye'ye yönelik saldırı için bölgeye gönderilmiştir. Karşımızda sadece terör sorunu yok, ülkemize yönelik açık saldırı hazırlığı var. Türkiye'nin güneyini kapatarak, coğrafya ile bütün ilişkimizi keseceklerini zanneden küresel ittifak çetesi var karşımızda.

15 Temmuz'da başaramadılar. Bugün tekrar Afrin'de deniyorlar. Sınırda tehdit unsurlarını bir araya getirip, teröre zemin hazırlayıp, namluyu Türkiye'ye çevirecekler. Aynı zamanda ülkemizi içerden de karıştıracaklar. Suriye'den sonra Türkiye'yi de işgal edecekler. Hedefleri tam olarak bu.

Hiçbir devlet, hiçbir millet, sınırlarının sıfır noktasında, yüzlerce kilometrelik bir "saldırı hattı" oluşturulmasını sessizce izleyemez. Hiçbir gerekçe böyle bir oluşumu, hazırlığı normalleştiremez. Türkiye içinde bunu yapanlar; tehdidi küçültenler, gözlerden ırak tutanlar, normalleştirenler, "sınırlarımızın dışında bize ne" diyenler, aylardır Türkiye'yi oyalayanlar "içeriden operasyon" yapmaktadır.

turuncudergi.com

Bugün şunu söyleyebiliyoruz: Eğer müdahale edilmezse, o koridor boydan boya Türkiye'ye saldırı cephesi olacaktır. **O zamanı beklemeden cephe dağıtılmalıdır. Hamd olsun Türkiye'nin bunu yapmaya gücü var.**

Bu çevreler hem ABD ile hem de PYD ile dolaylı ya da direkt ilişkili olarak Türkiye'yi yavaşlatmakta, ABD ve PKK'ya zaman kazandırmaktadır.

Bu bir ihanettir, Türkiye'nin geleceğini yok etme teşebbüsüdür. Oysa bu tehdit ülkemizin geleceğini rehin alacaktır, onu parçalayacak, küçültecektir.

Bu çevrelerin o sinsi hesaplarla bağlantılı olduklarına, onlarla birlikte çalıştıklarına, en büyük operasyonu Türkiye'ye yapıyorlar aslında. 15 Temmuz'la FETÖ üzerinden operasyon yapanların şimdilerde Türkiye içinde başka ortaklar edindiklerini, onlarla Türkiye'yi yavaşlattıklarını, oyaladıklarını, "terör koridoru"nda en büyük destekçiler olduklarını üzülerek izliyoruz.

Türkiye'nin başka bir seçeneği de yok. "Bedeli ne olursa olsun" bu tehdit ortadan kaldırılmalı. Fırat'ın Batı'sı güvence altına alınmalı, bu çokuluslu müdahale oyunu boşa çıkarılmalı, ülkemizi güneyden kuşatan yapı dağıtılmalıdır. Bugün şunu söyleyebiliyoruz: Eğer müdahale edilmezse, o koridor boydan boya Türkiye'ye saldırı cephesi olacaktır. O zamanı beklemeden cephe dağıtılmalıdır. Hamd olsun Türkiye'nin bunu yapmaya gücü var.

Yanı başımızda, sınırın diğer yanında yaşanan Suriye Savaşı yalnızca Suriye savaşı değildir. Bu yüzden küresel aktörler tüm planlarını Türkiye'yi durdurma üzerine kuruyor. Türkiye'yi durdurmanın yolu ise Afrin operasyonunu yavaşlatmaktan geçiyor. Türkiye Allah'ın izni ile Afrin'de başarılı olursa Münbiç'e de geçecek. Orada da kirli ittifak çetesinin oyunlarını bozacak. Fırat'ın doğusunda çok şey değişecek. Batı başta olmak üzere Suriye'de savaşın bitmemesi için elinden geleni yapanlar, sınırda Türkiye'nin güvenliği için adım atmasından oldukça rahatsız.

Hatırlarsınız, ABD Afrin'de terör üssü inşa etti. Burada oluşturduğu tehdit Suriye'ye değil Türkiye'ye gözdağı vermekti. Birleşik Arap Emirlikleri ise birçok konuda sorun çıkarttı. Türkiye'ye karşı terör örgütlerinin destekledi.

Bu ülkenin, Veliaht Prensi Muhammed Bin Zaid'in 15 Temmuz darbe girişimi dahil, ülkemize yönelik bütün komplolara finans hatta silah sağladığını biliyoruz. İsrail istihbaratının yönettiği bu kişinin terör finansmanıyla suçlanması için yeterince malzeme oluşmuştur.

ABD başta olmak üzere birçok ülke bu politikalarla devam ederse Suriye diye bir ülke kalmayacak. Dünya nüfusunun seyrettiği, ülkelerin sınır ötesinde rahatça savaşçılık oynadığı bir alan oldu Suriye toprakları. Kıyamet savaşlarını dört gözle bekleyenler, kıyamet savaşlarının temellerini atıyorlar. Bütün planları Doğu-Batı hesaplaşmasının Suriye-Irak hattı üzerinden başlatılmasıyla kurgulanmış.

Ülkemiz Afrin'de günlerdir operasyon yapıyor. Askerimiz kahramanca çalışarak bölgeyi teröristlerden temizlemeye çalışıyor. Eğer Afrin konusunda tereddüt edersek parçalanırız, yok oluruz. Bunu asla unutmamak lazım. Afrin operasyonunu bırakıp çekilmemizi isteyenlerin niyeti asla temiz değildir. Türkiye'nin Afrin'de ne işi var diyenler, yüzlerce kilometre boyunca Türkiye Cephesi açılmasını isteyenlerdir ve bizim bu durumda elimiz kolumuz bağlı bir şekilde olayları seyretmemizi hayal edenlerdir. Türkiye'ye topyekûn saldırmak isteyenler karşılarında kadınıyla, erkeğiyle, çocuğuyla, yaşlısıyla aziz milletimizi bulacağını unutanlardır.

Ülkemiz, ordumuz, milletimiz kendini inkar etmeyecek kodlara sahiptir. Kanımızın son damlasına kadar mücadele etmeden cepheyi terk etmeyen bir milletiz. Hamd olsun. Afrin'de operasyon yapmamak, bu yüzyılı kaybetmek olur. Türkiye Allah korusun paramparça olur. Biz ülkemizin istiklali ve istikbali için Afrin'deyiz.

Askerimiz bu yüzden 'düğüne gider gibi' cepheye koştu. 'Anne beni bekleme' diyen yiğitler siz bu satırları okurken tarihin yükselişi için mücadele ediyor.

Dünyaya 'gözümüzü korkutmaya çalışmayın' diyor. Türkiye bir büyük yürüyüş başladı ve bu yürüyüş Allah'ın izniyle durdurulamayacak. Kim ne derse desin, kim ne kadar tehdit ederse etsin bu Afrin operasyonu zorunludur, yapılmadır. Afrin ve Münbiç temizlenmeli, Türkiye güvence altına alınmalı, Fırat'ın Doğu'sunda dört ülkeyi birden tehdit eden tehlikeye artık bitirilmelidir.

Türkiye'nin Afrin'de ne işi var diyenler, yüzlerce kilometre boyunca Türkiye Cephesi açılmasını isteyenlerdir **ve bizim bu durumda elimiz kolumuz bağlı bir şekilde olayları seyretmemizi hayal edenlerdir.**

Hiç durmadan YOLUMUZA devam edeceğiz

'Fırat'ın doğusunu güvenli hale getirene kadar hiç durmadan yolumuza devam edeceğiz.

Suriye ve Irak'ta yaşanan istikrarsızlıkların Türkiye'ye yüklediği insani sorumluluğu yıllarca yerine getirdik. Bu iki ülkenin yeniden huzura kavuşması için gayret ettik. Misafir edilen 3,5 milyon mültecinin hayatlarını sürdüreceği iklimin oluşması için elimizden geleni yaptık. Tüm bu çabalara rağmen Suriye'de işler yolunda gitmedi hatta saldırılar ve terör Türkiye topraklarına kadar ulaştı. Bu saldırıların adeta altın vuruşu olan 15 Temmuz darbe girişimi milletin ve devletin dirilişine, yeniden şahlanışına vesile oldu.

Ülkemizin Afrin'deki varlığı sadece teröristleri ve terör sevicilerini rahatsız ediyor. Kahraman askerlerimiz, Mehmet'imiz büyük bir fedakârlıkla, Türkiye'ye karşı hazırlanan planları teröristlerin başına geçirerek adım adım Afrin'e doğru ilerliyor. Bölgede yaşayan Arap, Kürt ve Türkmen nüfus, Türkiye'nin sağladığı güven ve huzur ortamından fevkalade memnun. İnşallah en kısa zamanda Afrin bölgesini teröristlerden temizleyeceğiz. Ülkemizdeki yüz binlerce bölge sakininin kendi yurtlarına dönmesine imkan sağlayacağız.'

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı RECEP TAYYİP ERDOĞAN

Mehmetçiğimiz İstikbalimiz için gece gündüz demeden destan yazıyor

'Zeytin Dalı harekâtı devam ediyor. Mehmetçikle beraber ÖSO'nun kahraman yiğitleri bölgenin huzuru için destanlar yazıyor. Mehmetçiğimiz hudutlarımızın güvenliği için oradalar. Terör örgütlerini ortadan kaldırmak için oradalar. İstikbalimiz için gece gündüz demeden destan yazıyorlar. Bu harekâtı saptırmaya çalışanlar var ama biz haklıyız ve sonuna kadar bu yolda devam edeceğiz. Biz Afrin'e savaşa gitmedik. Orada yıllardır Kürt kardeşlerimize, Türkmenlere zulmeden örgütün zulmünü bitirmek için gittik. Sadece teröristlere karşı bir harekât yürüttüğümüzü herkes biliyor.'

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı BİNALİ YILDIRIM

SINIRA GİDERKEN ŞEHADETE KOŞTU

Zeytindalı harekâtında şehit olan Büşra Boyacı'nın annesinin fotoğrafı yürek burktu. Büyüttüğü kızı vatana hizmet için göreve giderken şehit oldu. Anneler ne güzel çocuklar yetiştiriyor bu ülkeye. Herbcirine Allah gani gani rahmet eylesin.

İşte Büşra'nın şehadete giden yolculuğu…

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) Afrin'e başlattığı Zeytin Dalı harekâtında görevli olarak sınıra giden 112 acil sağlık ekibinin içinde bulunduğu aracın kaza yapması sonucu Büşra Boyacı hayatını kaybetti, araçta bulunan diğer sağlık görevlisi ise yaralandı. Kaza Antakya-Reyhanlı karayolu üzerinde meydana geldi. Hatay İl Ambulans Servisi Başhekimliği'nde paramedik olarak görev yapan Büşra Boyacı ve bir arkadaşı, kendi araçlarıyla Reyhanlı'daki görev yerlerine gitmek üzere yola çıktı.

Paramedik Büşra Boyacı, gözyaşlarıyla toprağa verildi.

Hatay Sağlık Müdürlüğünde paramedik olarak görev yapan 22 yaşındaki Boyacı'nın Türk bayrağına sarılı cenazesi ambulansla İl Sağlık Müdürlüğü binasının önüne getirildi. Hatay İl Sağlık Müdürlüğü'nde düzenlenen törene İl Sağlık Müdürü Dr. Sebahattin Yılmaz, İl Ambulans Servisi Başhekimi Dr. Hüseyin Bayramoğlu ile Boyacı'nın ailesi ve çok sayıda 112 acil sağlık çalışanı katıldı.

Hatay Devlet Hastanesi morgundan alınan Büşra Boyacı'nın Türk bayrağına sarılı tabutu, ambulansla Hatay İl Sağlık Müdürlüğü'ne getirildi. Boyacı'nın tabutunu ambulanstan alan arkadaşları omuzlarında taşıdı. Burada Boyacı'nın annesi Ayşe, babası Mehmet ile kardeşleri Havva ve Emine ile Kara Harp Okulu öğrencisi Ahmet Boyacı gözyaşlarına boğuldu. Anne Ayşe Boyacı kızının tabutuna sarılıp gözyaşı döktü.

Düzenlenen törende Büşra'nın hayatını anlatan kısa bir konuşmayı İl Ambulans Servisi Başhekimi Dr. Hüseyin Bayramoğlu yaptı. Bayramoğlu'nun konuşmasının ardından Büşra Boyacı için Kuran-ı Kerim okundu, dua edildi. Tören boyunca kız kardeşleri Emine ve Havva ablalarının tabutuna sarılıp yanından ayrılmak istemedi. Allah rahmet eylesin, ailesine sabırlar versin.

TÜRKİYE HABER MERKEZİ GENEL YAYIN YÖNETMENİ ABDURRAHMAN UZUN:

“BİR ŞEHİT VERİYOR BİN KERE DOĞUYORUZ”

DÜNYANIN HİÇBİR ÜLKESİNDE BÖYLE BİR CİVANMERTLİK, BÖYLE BİR FEDAKARLIK YOK. BU TOPRAKLARDA DOĞAN BİR EVLAT (SADECE ERKEKLER DEĞİL),NAMUSUNU VE ŞEREFİNİ DEVLETİN NAMUSU VE ŞEREFİ İLE BİR TUTAR. BU NEDENLE DE BİZDE ‘ŞEHADET ANI’, ‘DÜĞÜN GÜNÜ’ OLARAK ADLANDIRILIR

|| RÖPORTAJ: ZEHRA GÜVELİ ||

Abdurrahman Uzun’u sosyal medyada yayınlanan ve dikkat çeken Kudüs videosu ile tanıdık. Olayları farklı bir şekilde analiz ediyor, dijital dünya aracılığıyla zihnimize kodlanmak istenenlere karşı cevabı yine dijital dünyadan veriyordu. Fenomenlerin suya sabuna dokunmadığı, kişisel çıkarların sosyal medya üzerinden yapıldığı bir dönemde Abdurrahman bey aklımıza ve gönlümüze dokunan videolar çekmeye başladı mı? Sonrası mı? Sonrası röportajda…

Sosyal medyadaki Kudüs videosu ile milyonlara ulaştınız. Okurlarımız merak ediyor Abdurrahman Uzun kimdir?

1981 yılında 10 çocuklu bir ailenin 7. ferdi olarak, Rize / Merkez’de dünyaya geldim. İlkokulu Rize’de orta ve liseyi İstanbul İmam Hatip Lisesi’nde okudum. Ardından İstanbul Üniversitesi Gösteri ve Sahne Sanatları sonrasında da Beykent Üniversitesi Sinema Televizyon bölümünü bitirdim. Çocukluktan itibaren tiyatro ve sinemaya olan merakım nedeniyle tiyatro eğitimi alıp 17-18 yaşından itibaren tek kişilik gösteri ve program sunumları yaptım. Üniversitede okurken Birikim Kolejleri’nde ve Bağcılar Belediyesi’nde öğrencilere drama dersleri verdim. Yönetmen Mesut Uçakan ile tanışıp önce asistanlığını ardından da şirketin yapım koordinatörlüğünü yapıp 2 sinema filminin yönetim kadrosunda yer aldım. 6-7 yıl süren Tv program sunuculuğundan sonra 2014 yılında reklam-tanıtım-organizasyon üzerine kendi firmamı kurdum. Aynı zamanda internet haberciliği yapan bir haber sitesi kurup yayın yönetmenliğini üstlendim. Evli ve dünyalar tatlısı 7 yaşında bir erkek evlat babasıyım… Beni durdurmazsanız bu söyleşi sadece hayatımı anlatmakla bitecek.

Kendinizi sosyal medya fenomeni olarak görüyor musunuz?

“Sosyal Medya Fenomeni” sıfatı toplumumuzda çok ciddiye alınan bir sıfat değil. Çünkü dijital dünya konusunda -buna sosyal medya da diyebiliriz- çok bilgiye sahip değil toplumumuz. Maddeci bir toplum olduğumuzdan fenomenlik boş beleş bir iş olarak görülüyor. Ben dijital dünyanın gücüne inanan ve iş işten geçmeden işimizi, eğitimimizi, yaşam şeklimizi dijitale göre yeniden dizayn etmemiz gerektiğine inanlardanım. Ucu bucağı olmayan bu dijital dünyada derdini iyi anlatan, bu dünyanın dilini yakalayan ve bu platformu yani sosyal medyayı kendi inançları, fikirleri ve savunduklarını doğrultuda verimli kullanan biri olarak görüyorum kendimi. Bunun adı fenomenlik ise evet ben etkili bir sosyal medya fenomeniyim.

Zeytin Dalı Harekatı başladığında ne hissettiniz?

İlgim ve işim gereği gündemi yakından takip eden ve dünya siyaseti üzerine araştırmalar yapan birisiyim.

Maddeci bir toplum olduğumuzdan fenomenlik boş beleş bir iş olarak görülüyor. Ben dijital dünyanın gücüne inanan ve iş işten geçmeden işimizi, **eğitimimizi, yaşam şeklimizi dijitale göre yeniden dizayn etmemiz gerektiğine inanlardanım.**

Öncelikle tarihteki olaylar, birbirinden pek de bağımsız değil. Dün de yabancıların bu vatanı işgal edip topraklarımıza el koyma planları vardı, bugün de. Ancak Türk Milleti, dünya üzerinde eşi benzeri olmayan bir millet. Çanakkale'deki ruha, 15 Temmuz'da da tanık olduk. Dün Fırat Kalkanı'nda yaşadığımız duyguları, bugün Zeytin Dalı Harekatı'nda yaşıyoruz. Bu milletin fıtratında, vatanı uğruna canını ortaya koymak var. Bir şehit veriyor, bin kere doğuyoruz. Ben Fırat Kalkanı operasyonunu da yakından takip etmiş; yazılar ve haberlerle yaşananları, dijital ortamda okuyucularımıza aktarmıştım. Aslında bu iki harekat da bölgeyi dizayn etmeye çalışanlara karşı bir hamledir. Bu vatan için canını veren şehitlerimize ne kadar dua etsek, onlara ne kadar minnet duysak az gelir. Ancak bu süreçte ülkemizinhayalini kurduğumuz bir devlet rolüne bürünmesi beni heyecanlandırdı. Kendisine biçilen rolü ifa etmeye çalışan bir ülkeden karar veren, rol dağıtan bir ülke konumuna geçtiğimizi bizzat gördük Zeytin DalıOperasyonu'ndave budurum bizi gururlandırdı. Ayrıca bu operasyonla birlikte tıpkı 15 Temmuz'daki gibi, farklı görüşlerdeki insanların tek bayrak altında toplanıp yüreklerinin bir attığını gördüm. Bazı aleyhte sesler de çıkıyor, akrep akrepliğini yapıyor. Ancak o sesleri eskisi kadar etkili olmuyor. Bu tipler eskiden de vardı, bundan sonra da olacak.

Medya sınır güvenliği konusunda neden kafa karışıklığı yaşadı? Yerli ve milli medya nasıl oluşur?

Öncelikle savaşın, Suriye sınırları içerisinde gerçekleşmesinden, dolayısıyla Mehmetçik'imizin başka topraklarda şehit düşmesinden dolayı bir karışıklık çıktı. Aslında askerlerimiz, oraya bizim kendi sınırımız ve güvenliğimiz için gitti. Oraya Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası ve geleceği için gidildi. Olayları doğru okuyamayıp bu gerçeği göremeyen bir kesim vardı. Bir de gerçeği çok iyi bilse de özellikle çarpıtan kötü niyetli kişiler, kasıtlı şekilde ortalığı karıştırmaya çalıştı. Bu durum bir kafa karışıklığına neden oldu. Diğer taraftan da ne yazık ki medyamız, psikolojik harp konusunda yeterli bilgi, birikime sahip değil. Dış politika üzerine donanımlı, yabancı dillere hakim ve savaş muhabirliği tecrübesine sahip kadroları da yok. Araziyi bilmeyen, bölgedeki dengeleri analiz edemeyen bazı kişilerin de ekrana çıkıp yanıltıcı bilgiler vermesi, kafaları daha da karıştırıyor. Ayrıca her medya kuruluşunun bir ideolojik safı olduğundan söz konusu memleket dahi olsa o ideolojik çerçeveden kurtulamıyor. Ancak gerek Anadolu Ajansı gerek Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon ekibi,başarılı şekilde sürece ilişkin görsel ve yazılı materyaller üretip servis ediyor. Ayrıca bir taraftan da dış basın süreçle ilgili devamlı bilgilendiriliyor. Bu hamleler, algıyı düzgün yönetme hususunda oldukça etkili ve verimli çalışmalar. Aslında milli ve yerli bir basın şu an mevcut. Ancak bu millilik, ideolojik propaganda mecrasına kayarsa etkisi azalacaktır. Milli olurken, etik değerleri ve basın dilini asla kaybetmemek gerekiyor.

Askere güle oynaya giden ve şehadete koşan başka bir millet var mı?

İşte can alıcı üstünlüğümüz burada. Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir civan mertlik, böyle bir fedakarlık yok. Bu topraklarda doğan bir evlat (sadece erkekler değil),namusunu ve şerefini devletin namusu ve şerefi ile bir tutar. Bu nedenle de bizde 'şehadet anı,' 'düğün günü' olarak adlandırılır.

Ölüm, insanı üzen, yüreğini burkan bir durumdur ancak ben şehadet için aynı hisleri taşımıyorum. Şehadet haberi aldığımda, halet-i ruhiyemi en güzel şekilde yüzüm ve gözlerim ortaya koyuyor. Gözümden yaş damlarken yüzümde tebessüm oluşuyor.

Gencinden yaşlısına, çocuğundan kadınına, bizlerde bu ruh var oldukça, batıda Haçlı zihniyeti, içeride de uşakları saldırsa da nafile. Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ın da dediği gibi topunuz gelin, 7 düvel bir olun gelin, başaramayacaksınız. Bu milleti, yenemeyeceksiniz.

Sosyal medya, fenomenler farkındalığı artırıyor mu yoksa tepkilerimizi sıradanlaştırıyor mu?

İki kimya okuyan öğrencinin biri bomba yapıp insanların ölümüne, diğeri ilaç yapıp insanların derdine deva oluyor. Yani burada sosyal medyanın nasıl kullanıldığı önemli. Eğer düzgün bir şekilde kullanılırsa farkındalığı arttıran, verimli bir mecra olur. Ancak bilinçsiz kullanıldığında sıradanlığa hizmet eder ve bizlerde bakar kör oluruz. Örneğin saçma sapan paylaşımlarla, yorumlarla misket bombaları altında ölen Suriyeli çocuklara yüreğimiz acımaz, sıradan bir olay gibi algılamaya karşılamaya sebep olurlar.

Afrin Harekatı'nın içerideki yansımaları nasıl olacak? Milli birlik ruhu, askerlik şubelerine gönüllü giden gençler toplumsal olarak neyi mayalıyoruz, neyi umuyoruz?

Her şerde bir hayır vardır. 15 Temmuz'daki o hain kalkışmadaki şehitlerimizi de gazilerimizi de unutmadık. Ama bu olay aslında bir hayra vesile oldu. Milletçe, birlik olduğumuzda neler yapabileceğimizi bir kez daha gördük. Bu ruh, kolay kolaybu topraklardan ayrılmayacaktır. Fırat Kalkanı Harekatı'nın, Zeytin DalıOperasyonu'nun Çanakkale Destanı'n da olduğu gibi artık kitaplardan okuyup filmlerden izleyeceğimiz şeyler olmadığını; istememiz, inanmamız ve birlik olmamız halinde her daim destan yazabileceğimizi gördük. İnancımızı asla kaybetmedik ve kaybetmeyeceğiz inşallah.

Cumhurbaşkanımız, "Uyuyan devi uyandırdılar." dedi. O dev uyandı mı sahiden?

Hani bir söz vardır ya "Öldürmeyen acı, güçlendirir" diye. 15 Temmuz'da bizi yıkmak için saldırdılar. Ama yıkamadılar ve 15 Temmuz bizi daha da güçlendirdi. 30-40 yıl çalışma yaparak ordumuzu, milletimizden kopuk bir anlayışın merkezine taşıdılar."15 Temmuz sonrasında-Türk ordusu, 20 senede toparlanamaz" diye düşünerek sınırımızda operasyona başladılar. Ancak 15 Temmuz'dan 1 yıl sonra Fırat Kalkanı Operasyonu'nu, şimdi ise Zeytin Dalı Harekatı'nı bu ordu gerçekleştirerek adeta destanyazdı ve yazıyor. Türk askeri, diş macunu gibidir.Kabından çıkınca, bir daha geri sokamazsınız onu. Cumhurbaşkanımızın "Uyuyan dev uyandı." Sözünü bu şekilde görmek lazım. Artık nereye kadar gidilmesi gerekiyorsa oraya kadar gidilecektir.

Üniversitelere konferanslara gideceksiniz.Bu projeden biraz bahseder misiniz?

Dijital dünya ve sosyal medya, uzun uzun anlatımı kabul etmiyor. Kısa ve net söylemlerde bulunmanız gerekiyor.Yani dijital dünyanın da kendine has bir dili – üslubu var. İşte bizde bu dili yakaladık. 2 ayda 12 adet video ile ulaşılması zor bir rekora imza atarak, yaklaşık 50milyon izleyiciye ulaştık. Şimdi bu üslubumuzu, dijital dünyanın içindeki "seçici" olan gençlere anlatma derdindeyiz. Bir filozof der ki "Gençler, siz ihtiyarlığın ne olduğunu bilmiyorsunuz ama ben gençliğin ne olduğunu biliyorum.

" Biz bu avantajımızı kullanacağız. "Biz, gençken hangi dili istiyorduk, hangi üslup dikkatimizi çekiyordu?"diye kendimize sorduk. Bunun üzerinde çalıştık. Şimdi bir stand-up şeklinde gençlere derdimizi anlatıyoruz.Üniversite söyleşilerimiz ise,interaktif şekilde gerçekleşecek. Monolog şeklinde değil diyalog şeklinde olacak inşallah.

Yaptığınız işin içine gençleri katabilir ve onlara inandığınızı, güvendiğinizi hissettirebilirseniz başarılı olursunuz. Gençlerin bizim dünyamıza gelmesini istemek yerine biz, gençlerin dünyasına misafir olacağız.

Diğer taraftan da ne yazık ki medyamız, psikolojik harp konusunda yeterli bilgi, birikime sahip değil. Dış politika üzerine donanımlı, yabancı dillere hakim ve savaş muhabirliği tecrübesine sahip kadroları da yok. **Araziyi bilmeyen, bölgedeki dengeleri analiz edemeyen bazı kişilerin de ekrana çıkıp yanıltıcı bilgiler vermesi, kafaları daha da karıştırıyor**

ZARİF YAZILAR

Ey Kudüs! Ey Peygamberler KOKUSU! Ey yerin göklere en yakın avlusu!

GÜLFİDAN ÇALIŞKAN

Eğitimci-Yazar

gulfidancaliskan55@gmail com

Audüs… Yüzyıllardır tüm dinlerin kutsiyetine binaen paylaşamadığı aziz şehir. Üzerine sayısız makaleler yazılan, methiyeler düzülen, en görkemli fotoğraflara konu olan bereketli topraklar. Peygamberler diyarı, azizler şehri…

Bunca vakit kitaplarda hayranlıkla okuduğum, nice nice belgesellerini izlediğim, havsalamda defalarca canlandırdığım, resmettiğim, bildim, tanıdım, idrak ettim sandığım Kudüs. Tarihin nice vakitlerinde şahlanışına tanık olduğum lakin son zamanlarda öksüz ve yetim bir çocuğa benzediğini düşündüğüm ve bu cihetten içimi derinden, ince ince sızlatan nazlı şehir… Velhasıl; okuduğum, dinlediğim, işittiğim kadarıyla öksüz bilirdim ben Kudüs'ü.

Sanırdım ki; garip, kimsesiz çaresiz bir belde… Sanırdım ki ellerine zincir, ayaklarına prangalar vurulmuş, dili lâl, gönlü melâl bir esir. Öyle sanırdım Kudüs'ü bir kol saati gibi taşımadan, yüreğimi Kudüs'e ayarlamadan evvel. Yani Aksa'nın her gönlü ayrı bir esintiyle selamlayan avlusunda gezinmemişken daha. Tüm algılarımın seyrini değiştirecek olan menzile varmadan önce yani. Ben o menzile vardığımda, Kudüs'ün, ruhu büyüleyen havasını soluduğumda, sokak sokak, taş taş örülmüş tarihi görüp, en derin, en içli, en kalıcı sevdaların sihrini bulduğumda değişti tüm dünyam. Bütün bildiklerimi unuttum bir anda. Sildim tüm yazılıp çizilenleri zihnimden. Gözlerimle, aklımla değil yüreğimle, tüm benliğimle kapıldığımda o emsalsiz güzelliğe…

turuncudergi.com

turuncudergi.com

Siz hiç baktınız mı Zeytindağı'ndan Mescid-i Aksa'ya?
Kubbet-üs Sahrayı seyrettiniz mi günün ilk ışıklarında? Siz hiç yaslanıp bir mağara taşına, bin yıllar evvel, yâr belki buradan yükselmiştir Mevla'ya diye düşlediniz mi? Siz hiç koyup başınızı secdeye öteler âleminde İsrayı düşlediniz mi? Siz hiç nice peygamberlerin göçüp gittiği, nice hazinelerin yerinde yeller estiği, bir dünyanın hiçliğini tüm benliğinizde hissettiniz mi? Siz hiç koruyamadığınız bir emanete gözyaşlarınızla bakıp derinden bir ahhh çektiniz mi?

Ahh Kudüs…

Doğunun en nadide çiçeği,

Hz. Davud'un bir taşla küfrü mağlup ettiği yüce meydan,

Hz. Süleyman'ın yaratılmış hiçbir insana nasip olmayan mukaddes mülkü,

Hz. Zekeriyya'nın kabul olmuş duası, Yahya'nın şereflendirdiği belde,

Sare'nin sevdasına mucize,

Hacer'in teslimiyetine sabrın düştüğü vaktin şahidi,

İlahi tecellinin iki kutsal meyvesi

Adanmış evlat İsmail, meleklerin müjdesi İshak

Ve onlardan gelen kutlu nesil.

Hz. İbrahim'in Halil-ür Rahman olduğu makam,

Yakub'un evlat hasreti,

Yusuf'un ibret iffeti.

Aşk ateşinin gül bahçesine döndüğü mekân.

Ah yüreğimin üstündeki ince tül…

Hz. Meryem'in Rabbin nimetleriyle aracısız şereflendiği aziz hücre,

Hz. Musa'nın kavmini selamete, gönlünü hasrete salan menzil…

Hz. İsa'nın beşiğine doğan ışık ve boğazında düğümlenen son lokma…

Ve Hz. Muhammed'in (SAV) göğe yükseldiği nurlu zemin.

Miracın anahtarı, Burağın güzergahı,

İlk gözbebeği, ilk kıblesi Müslümanların ve ikinci mescidi yeryüzünün.

Her karış toprağında Nebi kokusu...

Ayetlerle kutsanan bereketli toprak ahhh….

Ahh Kudüs…

Hz. Ömer'in adil fethi,

Selahaddin Eyyubi'nin gözünün yaşı ve her daim büyüyen rüyası,

Selman-ı Farisi'nin ateşinde yanan kor…

Rabiat'ül Adeviyye'nin ölümsüz simgesi…

Kanuni'nin surlara attığı imza, vecd ile ördüğü miras,

Cennet mekan sultan II.Abdulhamit'in saltanatını hiçe saydığı ulvi dava…

Eyy gökte yaratılıp yere indirilen şehir…

Ve üç dinin beşiği…
Bitmeyen kavga…

Eyyy kudsiyeti, bereketi saymakla tükenmeyen,

Lakin paylaşılamayan, yetmeyen mukaddes miras…

Bunca peygamberin en kutsal sırlara eriştiği ayak bastığı topraklar, meleklerin akın ettiği cihan daha nasıl öksüz olabilirdi ki? Paha biçilmez bir mirastı ve Allah'ındı, emanetti tüm ümmete lakin Hakkın davasıydı ve Hak elbet sahip çıkacaktı davasına ilelebet.
Asıl öksüz, çaresiz, garip, yetim olan bizdik. Kudüs'ten uzak kalandı, Kudüs'ü bilmeyen tanımayandı gönlü mahzun olan. Biz Kudüs'ten önce kaybetmiştik yüreğimizi. Belki Kudüs'le kaybetmiştik. Yokluk öyle sarsmış ki ruhumuzu, kendimize gelemedik.
Kudüs bizi kurtaracak belki. Asırlık dertlerimize deva olacak, tesbih taneleri gibi dört bir yana saçılmış ümmeti o toplayacak. Sözde kardeşiz sloganları can bulacak. Kudüs şifa olacak belki kanayan yaralarına âlemi İslamın. Bu nedenle sımsıkı sarılmak lazım Kudüs'e. Anlamak lazım, biz Kudüs'ü kurtaramayız. Kudüs bizi kurtarır ancak. Üzerimizdeki ölü toprağını Kudüs atabilir ancak. Zarif şairin de dediği gibi: Kudüs bir sınav kâğıdı, her mümin kulun önünde.
Allah'ın ayetleriyle kutsadığı belde:

"Kulu Muhammed'i bir gece Mescid-i Haram'dan yola çıkararak, kendisine bazı mucizelerimizi gösterelim diye, çevresini kutsal kıldığımız Mescid-i Aksa'ya ulaştıran Allah, her türlü noksanlıktan uzaktır. O her şeyi işiten ve her şeyi görendir." (İsra suresi – 1. Ayet)

"Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden olan bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (Bakara suresi—149. Ayet)
Mescid-i Aksa, Müslümanların ilk kıblesidir ve Harem mescitlerinin de üçüncüsüdür. Ziyareti ibadettir ve ayetlerde olduğu gibi hadislerde de belirtilmiştir fazileti Aksa'nın:
Sevgili Peygamberimiz (SAV) bir hadis-i şeriflerinde "Yolculuk ancak şu üç mescidden birine yapılır: Mescid-i Nebeviye, Mescid-i Haram'a ve Mescid-i Aksa'ya" buyurmuşlardır. Peygamberimiz (SAV) sözlerine daha sonra şöyle devam etti: "Eğer oraya gidemez ve içinde namaz kılamazsanız kandillerine yakılmak üzere oraya zeytinyağı gönderin" buyurmuştur. (Ebu Davud)
Burada zeytinyağının bir sembol olduğu söylenmiştir. Bu sembol bizim gücümüz, inancımız, imanımızla şekil bulacaktır. Şairin dediği gibi:

Gel! Anne ol,
Çünkü anne
Bir çocuktan bir Kudüs yapar
Adam baba olunca
İçinde bir Kudüs canlanır
Yürü kardeşim
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin…
/N. Pakdil

Şimdi sınama vaktidir her mümin kulun kendini. Peygamberi emre uyma vaktidir. Çünkü: "Kudüs Mekke'dir. Kudüs Medine'dir. Kudüs bizim yüreğimizdir. Kudüs düşerse….
...Kudüs DÜŞMESİN…

Ah Kudüs… Doğunun en nadide çiçeği, Hz.Davud'un bir taşla küfrü mağlup ettiği yüce meydan, Hz. Süleyman'ın yaratılmış hiçbir insana nasip olmayan mukaddes mülkü,

Hz. Zekeriyya'nın kabul olmuş duası, Yahya'nın şereflendirdiği belde...

KADIN VE ERKEK OLMANIN UZLAŞMAZ KARŞITLIĞI

AYGÜL FAZLIOĞLU
Aile ve Sosyal Politikalan Bakanlığı Bakanlık Müşaviri / Sosyolog
aygulfazlioglu@turuncudergi.com

Cinsiyet kavramı kadınların ve erkeklerin biyolojik özelliklerinden kaynaklanan doğal farklılıklarını ifade ederken, toplumsal cinsiyet kavramı kadınlara ve erkeklere verilen toplumsal rolleri ifade etmektedir Toplumsal cinsiyet kadın ve erkek olarak tanımlanan cinsiyet kavramıyla iç içe geçiyor görünmektedir; oysa ki biyolojik cinsiyetten farklı olarak ekonomik, politik, sosyal ve kültürel ilişki biçimlerini ifade etmektedir.

Doğurganlık biyolojik cinsiyet farklılıklarından kaynaklanan ve yalnızca kadın cinsiyetinin sahip olduğu bir bedensel potansiyeldir. Benzer şekilde, erkek bedeninde daha belirgin olan kas dokusu, erkek cinsiyetine has bedensel form olarak karşımıza çıkar. Ancak, cinsiyet farklılıkları eşitsiz toplumsal ilişki biçimleri içerisinde yeniden anlamlandırılır. Buradan hareketle denebilir ki, toplumsal cinsiyet kimliği – yani kadınlık ve erkeklik – doğada verili olan özgün formların kültürel yorumu ve sosyal ilişkilere yansımasıyla kurgulanır. Bizim kültürümüzün de aralarında bulunduğu birçok kültürde ayrımcılık, toplumsal cinsiyet eşitsizliği daha doğmadan başlamaktadır. Dünyaya çocuk getirmek, özellikle de erkek çocuk getirmek hem erkeklerin hem de kadınların birincil kaygılarını oluşturmaktadır.

Çünkü annelik, kadınları en fazla güçlendiren deneyimlerden biri kendilerini var edebilecekleri meşru bir alan ve hele de bir erkek çocuk sahibi olmak gelecek açısından ekonomik güç,sigorta ve neslin devamıdır.

Toplumsal cinsiyetin oluşumu yani kadın ve erkek olmak bireylerin toplumsallaşması sürecinde öğrenilir. Kadın ve erkek olarak doğmadan önce döşenecek odadan, giydirilecek kıyafetlerden başlayarak cinsiyet rolleri farklı birçok kanaldan öğrenilmeye başlanır.

Kız bebeklere pembeler giydirilirken, erkek çocuklarına maviler giydirilmeye başlanır, kız çocukları bir ya da iki yaşına kadar emzirilirken, erkek çocukları iki ya da dört yaşına kadar emzirilir, kız çocuklarına mini ev eşyaları, bebekler alınırken, erkek çocuklarına toplar, tüfekler, misketler alınır. Kız çocuklarının ağlaması, huysuz, mızmız olarak yorumlanırken, aynı anda ağlayan bir erkek çocuğunun ağlaması mücadeleci ve güçlü olmasına yorumlanır

Çocuklara isimler verilirken de 20-30 yıl sonrasını düşünmeden kız çocukları için Gül, Gonca, Nazende, Çiçek, erkek çocukları içinde Şahin, Poyraz, Rüzgar ve Aslan gibi isimler verilerek, kız çocuklarının toplumda duygusal romantik, uysal ve itaatkâr olması aslan parçası erkek çocuklarının ise mücadeleci ve hükmeden olması beklenir. Bazen kız çocuklarının nüfusa kaydedilmesi unutulur, onlara kayıp aile üyesi ya da yaban ele gidici gözü ile bakılır, bazen de çocuklar sayılırken kız çocuklarının varlığı yok sayılır, sadece erkek çocuklarının sayısı söylenir.

Geleneksel söylemler, masallar, deyişler de farklı oyuncaklarla ta baştan ayrıştırılan hayatların kimlik çatısını oluşturmakta büyük pay sahi olur.

Küreselleşme sürecindeki küçülmüş dünyamızın aktörleri ve ortamları da sürekli aynı türden mesajlar verir. Örneğin, tüketim toplumunun reklamlarında üreten, **yöneten, jöleli sportmen genç erkekler; tüketen, büyüten, kırmızı rujlu, güzel alımlı kadınlardan geçilmez.**

Bu tür söylemlerde hep kız çocuğunun hanım hanımcık olanına, erkek çocuğunun da yırtıcı, tuttuğunu koparanına övgüler dizilir. Toplumda kadın ve erkeğe dair önyargıların en belirgin izlerini deyişlerde görmek mümkündür. "Saçı uzun aklı kısa" gibi. Oysa saç enerjinin en yüksek halidir. Tanrı'ya saygının adıdır. Keramet saçtadır. Aklı kısa değildir saçı uzatan. Her tel, gökten armağandır ha bedende ha saçta fark etmiyor.

Masallar ve romanlar da farklı değildir, mutlu bir aile hayatı için kadınlar için sabır ve bekleme öğütlenirken, en güzelini seçme ve alma hakkı erkeklere verilir.

Küreselleşme sürecindeki küçülmüş dünyamızın aktörleri ve ortamları da sürekli aynı türden mesajlar verir. Örneğin tüketim toplumunun reklamlarında üreten, yöneten, jöleli sportmen genç erkekler; tüketen, büyüten, kırmızı rujlu, güzel alımlı kadınlardan geçilmez.

Toplumsal cinsiyet rolleri açısından erkeklerden belli kalıplar içinde koruyan, kollayan, dayanıklı olmaları, kadınlardan ise; itaatkâr, edilgen, büyüten, duygusal hareketliliği düşük bireyler olmaları beklenir. Bu sebeple toplumsal algıya göre sosyalleşme sürecinde kadınlık-erkeklik rolleri, yerine getirilmesi gereken önemli sorumluluklardır.

Kadın ve erkeği çevreleyen sosyo-kültürel ve politik yapının belirlediği değer ve normlar ışığında rollerini gerçekleştiren cinsler toplumsal beklentilere cevap verdiği sürece onaylanır. Tersi söz konusu olduğunda ise toplum tarafından ötekileştirilerek dışlanır "sıra dışı" ve "anormal, hastalıklı" olarak nitelendirilirler.

Toplumda özne yerine nesne olarak görülen kadın ötekidir, başkadır, kendini gerçekleştirememiş, kimliğini oluşturamamıştır. Erkek ise, bir kimlik olarak kendine yetendir, özgürdür ve konumunu belirlemiştir.

Toplumda görmezlikten gelinen kadına, üreme, çocuk yetiştirme ve duygusallık, erkeğe ise evin direği, kazanan, rasyonel ve girişimci olma misyonu yüklenir.

Toplum tarafından ev içi roller kadına, ev dışındaki roller ise her anlamda gücü ve kontrolü elinde tutan erkeğe atfedilir. Baba "eve ekmek getiren, aileyi ayakta tutan" iken, anne de "evi çekip çeviren, çocukları yetiştiren" rolünü üstlenen kişidir. Bebeklikten yetişkinliğe dek bir insanın gereksinimlerinin yerine getirilmesi annenin görevidir. Aynı ev içerisinde yaşayan bakıma muhtaç kişilerin ihtiyaçlarını karşılamakta kadınlara düşmektedir

Annenin aynı zamanda yarım-zamanlı ya da tam-zamanlı bir işte çalışması, ya da babanın işsiz kalarak "eve ekmek getirme ve aileyi ayakta tutma" görevini sürdürememesi durumu, bu işbölümünde büyük bir değişime yol açmaz. Annenin "evi çekip çevirme ve çocukları yetiştiren" görevinde yetersiz kaldığı durumlarda ise birincil destek kaynağı çoğunlukla baba değil de evin kızı, kız kardeş, görümce, anneanne/babaanne gibi aile içerisinden ya da yakın akrabalardan diğer kadınlar olmaktadır. Denebilir ki, kadınların kendi aralarında kurduğu sosyal dayanışma ağları, toplumsal cinsiyete dayalı işbölümünde devamlılık sağlar.

Diğer yandan plastik cerrahideki gelişmeler, yazılı ve görsel medyanın da yüksek katkısı ile güzellik, diyet, estetik ve moda endüstrisi kadına, sağlıklı yaşam, emeklilik sonrası aktif yaşlanma ve spor endüstrisi ise erkeğe hizmet eden alanlar olarak algılanmaya koşullanır. Bir başka deyişle, yaşlanma, çizgiler ve karşı cinsin ilgisini kaybetme kaygısı olumsuz bir değer olarak görülmeye başlanmasıyla birlikte toplum tarafından tercih edilen görüntüye yönlendirilen

kadının mottosu "kendine bakmayan kadın vardır, çirkin kadın yoktur, küçük bir dokunuş yeter", erkeğin mottosu ise "erkeğin çirkini güzeli olmaz, erkeğin parası, gücü, kasları ve kariyeri olur" haline dönüşür.

Toplumsal cinsiyet kimliğinin kurulması sürecinde kadınlara ve erkeklere atfedilen rollere uygun davranış kodlarının öğretilmesi son derece belirleyicidir. Başka bir anlatımla toplumsal cinsiyet kimliğinin kurulmasında sosyalizasyon süreci çok önemli bir düzenleme aracıdır. Ayrıca bu düzenleme, kadınlarla erkekler arasındaki bir ayrışmadan ve farklılaşmadan daha fazlası olup, kadınlarla erkekler arasındaki eşitsizliği hem daha derinleştirir hem de kadınların toplumsal rollerinin erkeklerin çıkarlarına göre de düzenlenmesi anlamı taşır.

Dünya Ekonomi Forumu her sene yayınladığı "Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Endeksi"nde kadın ve erkeklerin durumunu değerlendirerek, kadınların ekonomiye, siyasete katılımı, eğitime ve sağlık hizmetlerine erişimlerini dikkate alarak kadınların belirli bir aşamadan sonra yükselmesinin görünmez engellerini rakamlarla ortaya koyar. Görülür ki yönetici pozisyonunda çalışan her kadın bir gün "Cam Tavan Sendromu"na yakalanmaktadır.

Bu durum tabii ki yalnızca az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere özgü bir sorunsal olmayıp, tüm dünyada her konunun altında KADIN hala ayraç içinde ayrıca irdelenmektedir. Bakıldığında toplumsal cinsiyet eşitsizliği dünyanın her yerinde kadınların karşı karşıya kaldığı bir sorundur ve bu durum, kadınların kırılganlığını evrensel bir hale getirmektedir.

SON SÖZ

Günümüzde insan haklarının vazgeçilmez bir hak olarak algılandığı ülkelerde, kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olmaları, artık insan haklarının bir gereği olarak değerlendirilmekte, kadınların siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik hayata katılımını sağlayacak tüm haklardan erkeklerlere eşit şekilde yararlanmaları gerektiği kabul edilmektedir. Bu anlayış uluslararası insan hakları belgelerinde, uluslararası sözleşmelerde, ülkelerin yasalarında yer almaktadır. Ancak kadın-erkek eşitliği anlayışının yasal düzeyde sağlanmış olmasına karşılık, yasal düzenlemelerin hayata geçirilmesinde kadınlar için hala, ister gelişmekte olan ülke, ister gelişmiş ülke olsun kısaca gelişmiş düzeyi ne olursa olsun dünyanın bir çok ülkesinde hayatın temel alanları olan eğitim, sağlık, çalışma hayatı, adalet, siyaset, karar alma mekanizmaları açısından fırsat eşitliğinin sağlanamadığı görülmektedir.

Karar verme, seçme, fırsatları kullanma, kaynak ayırma, kullanma ve hizmetleri elde etmede cinsiyete bağlı ayrım yapılmamalı, kadın ve erkek arasında sorumlulukların ve kazançların dağılımında adalet ve hakkaniyet olmalı, kadın ve erkeğin farklı gereksinimi ve güçlerinin olduğu kabul edilmeli, yani vücut yapılarından dolayı kişiler kadın veya erkek olarak farklı muamele görmemelidir.

Artık siz karar verin yasaların uygulanması ve toplumsal roller, kadınların mı yoksa erkeklerin mi çıkarlarına göre yaşamın tüm alanlarında eşit şekilde yer almakta, görülmekte, güçlenmekte ve temsil edilmektedir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SERAP YAHŞİ YAŞAR:

AVRUPA SINIRLARINA TEL ÖRGÜLER ÇEKEREK GÖÇMEN ÇOCUKLARI VE KADINLARI GERİ ÇEVİRDİ

SIĞINMAK NE MASUM BİR EYLEM, BİR EVLADIN ANNESİNE SIĞINMASI GİBİ, SIĞINDIĞIN KAPIYA SIĞMAK DERDİ ESKİLER. KENDİ YUVAN GİBİ TOPRAĞIN GİBİ OLMASA DA BİR VATANDA AİT HİSSETMEK, SIĞMAK SAVAŞTAN KAÇAN MİLYONLARCA İNSANIN İSTEDİĞİ TEK ŞEY."

|| RÖPORTAJ: GAYE YARDIMCI ||

Sığınmak" ne masum bir eylem, bir evladın annesine sığınması gibi, sığındığın kapıya sığmak derdi eskiler. Kendi yuvan gibi toprağın gibi olmasa da bir vatana ait hissetmek... Sığmak savaştan kaçan milyonlarca insanın istediği tek şey. 2011 yılının Mart ayından bugüne Suriye'den dünyaya yayılan tek ses var; annelerin feryadı. Ve ben bir anne olarak, tüm dünya mazlumlarının umudu olan Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın ekibinde yer alan bir milletvekili olarak bu feryada kayıtsız kalamazdım" diyen AK Parti İstanbul Milletvekili Avukat Serap Yaşar, kayıp göçmen çocukların izinde yaşadıklarını ve geldiğimiz noktayı Turuncu Dergisi okuyucuları ile paylaştı.

İnsanlık tarihi kadar eski bir olgu… Göç. Türkiye açısından göç olgusu tarihsel olarak değerlendirildiğinde, Asya ve Avrupa'yı birbirine bağlayan konumu nedeniyle hem göç verme hem de göç alma açısından her zaman jeopolitik bir öneme sahip ve günümüzde sosyal değişimin önemli bir belirleyicisi halinde.

Dünyada en çok mülteciye kapılarını açan, aynı zamanda en çok çocuk mülteciyi barındıran ülkemizde konuyla ilgili ulusal ve uluslararası çalışmalar yürüten AK Parti İstanbul Milletvekili Serap Yaşar, AKPM'nin Göç, Sığınmacılar ve Yerlerinden Edilmiş Kişiler Komisyonunun Aralık ayında Paris'te düzenlenen toplantısında yapılan oylamayla, "Avrupa'da kayıp sığınmacı ve göçmen çocuklar" konulu raporu hazırlamakla görevlendirildi. Bu önemli görevlendirmenin ardından, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM) Türk Heyeti üyesi Yaşar, AKPM Göç, Mülteci ve Yerinden Edilmiş Kişiler Komisyonu Başkan Yardımcısı seçildi. Tüm dünya kadınları için farkındalık ayı olan Mart ayında, Turuncu Dergisi okuyucularıyla çalışmalarını paylaşan Yaşar, kayıp göçmen çocuklar ile ilgili de bilinmeyenleri anlattı.

Mülteciler ve göç konusu, bir avukat olarak nasıl dikkatinizi çekti ve çalışmalarınız nasıl başladı?

"Mevsim feryad-ı andelip mevsimi bu çileye kim tahammül edebilir?" der şair. İnsanlığın laneti olan savaşların insanlar üzerinde bıraktıklarına, yaşattıklarına kayıtsız kalmam benim için mümkün değil. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra serbest avukatlık yapmaya başladığım dönemlerde bu konu ilgimi çekmeye başlamıştı. İnsan hakları ve mülteciler konusunda hukuk danışmanlığı ve sivil toplum örgütlerinde avukat olarak çalışmamım ardından AK Parti'nin kuruluşuyla birlikte çalışmalarımız daha etkili, daha resmi, kapsamlı hale geldi.

Son dönemde göç ve sığınmacılar konularının Batı kamuoyunda yeteri kadar yer almadığına dikkat çekiyorsunuz ve yaptığınız çalışmalar dünya kamuoyunda ses getirmeye başladı. Bu kapsamda, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi'nde önemli görevler aldınız.

"Sığınmak" ne masum bir eylem, bir evladın annesine sığınması gibi, sığındığın kapıya sığmak derdi eskiler. Kendi yuvan gibi toprağın gibi olmasa da **bir vatanda ait hissetmek, sığmak savaştan kaçan milyonlarca insanın istediği tek şey."**

2011 yılının Mart ayından bugüne Suriye'den dünyaya yayılan tek ses var; annelerin feryadı.Ve ben bir anne olarak, tüm dünya mazlumlarının umudu olan Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın ekibinde yer alan bir milletvekili olarak çalışmalarıma bu yönde hız verdim.

Ülkemiz Suriye'de yaşanan insanlık trajedisinin en ağır sonuçlarını karşılarken, 3,5 milyon Suriyeliye ev sahipliği yapıyor, onlarla ekmeğimizi paylaşıyoruz. Son dönemde göç ve sığınmacılar konularının Batı kamuoyunda yeteri kadar yer almadığı malum. Sığınmacı ve özellikle de çocuk sığınmacıların Avrupa ülkelerinde diğer bölgelere göre daha fazla yaşanan güçlüklere çözüm bulmak amacıyla Avrupa'da kayıp mülteci çocukların araştırılacağı raporun raportörü olmak için adaylığımı duyurdum.

Karşılaştığınız zorluklar oldu mu? Süreç nasıl gelişti ve siz nasıl seçildiniz?

Türkiye'nin dünyada en çok sığınmacıya kapılarını açan ülke olarak bu konuda söz söylemeye hakkı olduğunu vurguladım her konuşmamda. Ülkemizin Suriyeliler için açık kapı politikası izlediğini ülkelerini terk edip göç eden mültecilerin misafirhanelerde, kamp içinde ve dışında ya da çadır kentlerde yaşadıklarını ve kalıcı nüfus oluşturduklarını tüm yönleriyle anlattım. Ve Avrupa'da kayıp mülteci çocukların araştırılacağı bu raporun raportörü olmak için adaylığımı duyurmuştum. Son dakika hamlesiyle komisyonun İtalyan üyesi de raportörlük için aday olduğunu açıkladı. Yapılan oylamada, bir oy farkla bu konuyu araştırmak ve raporlaştırmak görevi bize verildi.

Bu raporu nasıl hazırlayacaksınız?

Raporun hazırlanmasında Cumhurbaşkanımız Sayın Erdoğan ilham kaynağı oldu. Binlerce çocuğun hayatının söz konusu olduğu bu karanlık olayı aydınlığa kavuşturmak, inşallah bize nasip olacak. Kayıp ve sahipsiz çocuklar hakkında hazırlanacak raporun oluşturulması süreci ise; Avrupa'da çok sayıda ülkeye ziyaretler gerçekleştireceğiz. İki yıl sürecek hazırlık aşamasında saha çalışmaları, STK ziyaretleri, resmi kuruluşlarla görüşmeler yaptıktan sonra durum tespiti yapılarak önerileri sunacağız.

Mültecilerle ilgili Avrupa'daki durumu nasıl görüyorsunuz?

Avrupa ülkelerinin sığınmacı ve göçmenlere kapılarını açmaya yanaşmadığını, çok sayıda ülkenin sınırlarına tel örgüler çekerek çocuk ve kadınları geri çevirdiğine hepimiz şahidiz. Aynı zamanda bu ülkelerde sığınmacı ve göçmenlere karşı düşmanca bir yaklaşım söz konusu. Avrupa ülkeleri üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmelidir.

Kayıp göçmen çocuklar ile ilgili verilerin korkutucu boyutta olduğunu açıklamıştınız…

Ah! Ne yazık ki! Almanya'da 1 Temmuz 2016 tarihine kadar, üstelik de bu ülkenin polis teşkilatının tespit ettiği kadarıyla, tam 8 bin 991 mülteci çocuk kaybolmuştur.

Çoğunluğu Suriyeli, Afganistanlı ve Afrikalı olan bu çocukların akıbeti bilinmemekle birlikte, çoğunun suç şebekelerinin kurbanı oldukları tahmin ediliyor. Avrupa'daki sahipsiz sığınmacı ve göçmen çocukların sayısının 150 binden fazla olduğu tahmin ediliyor. Birleşmiş Milletler haziranda ayında, sadece bu yıl gelenlerin sayısının 15 bin 200 olduğunu açıklamıştı.

Yapılan çalışmaları yeterli buluyor musunuz?

Ülkemiz, Aile Bakanlığı, ilgili Başbakan Yardımcılığı, TİKA, AFAD, Türk Kızılayı, Diyanet Vakfı, UMKE ve onlarca sivil toplum kuruluşu ile sahadadır. İnşallah bu zulüm bir an önce bitecek, ancak bitene kadar da bu kardeşlerimize tüm imkanlarımızla ve tüm yüreğimizle destek olmaya devam edeceğiz.

İnsanlık tarihi bu süreçte, bu zulme dur diyenleri de kayıtsız kalanları da yazacaktır. Kendi ülkelerinde doktor, sigortacı, bakanlıkta yönetici gibi yüksek statülü işlerde çalışan Suriyeli kadınların, almış oldukları eğitimden ve sahip oldukları niteliklerden bağımsız olarak iş gücü piyasasında temizlikçilik, bakıcılık, tezgâhtarlık gibi düşük statülü işlerde çalışması büyük problemlerinden biriyken, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Bakanımız Sayın Fatma Betül Sayan Kaya'nın özel çabalarıyla barınma merkezlerinin içerisinde hem istihdama yönelik çalışmalar hem de psiko-sosyal destek hizmetleri, çocuk gelişimi hizmetleri, kadınlara yönelik destek hizmetleri sunmakta ve kampların geneline, kadın ve refakatsiz çocuklar gibi hassas gruplara yönelik sosyo-kültürel etkinlikler yapmaktadır. Ve ülkemizde misafir ettiğimiz mültecilere gün geçtikçe iyileştirme, daha insani şartlarda yaşam sağlamaktayız.

Turuncu ailesi olarak çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Son olarak neler söylemek istersiniz?

Biz küçük adımlardan büyük başarılar elde etmeye alışmış bir milletiz. Neden çünkü; gönüllüyüz. Bilgi alanını yozlaştırmadan, "Sıfır Maliyetli İnsan: Köle" anlayışını yıkmak, bize sığınan bu yavruların kılına zara gelmesin, ayaklarına taş değmesin diye çabamız. Bakınız; Suriye geleneklerine göre kocası vefat eden kadınlar dört ay süren bir yas tutarlar.

Geleneklerine göre, bu dönem boyunca kimseyle görüşmez ve çadırlarından çıkmazlar. Bu süreci atlatmaları için Aile Bakanlığı psikologlarının destek sağladığı bir ülkeye hiç kimsenin söz söylemeye hakkı yoktur! Ben de böyle önemli bir konuda hassasiyetinizden dolayı başta yayın yönetmeniniz Zahide Ceylan hanımefendiye ve size teşekkür ederim.

FENOMEN BİLDİKLERİMİZ GERÇEKTEN FENOMEN Mİ?

Özellikle sosyal medyada göründüğü kadar maddiyata, şaşaya sahip olmamasına hatta bireysel olarak yeterli eğitim, görgü, karakter gibi noktalarda olmamaları net bir şekilde ortada olmasına rağmen fazlasıyla önem veriyoruz. Neden?

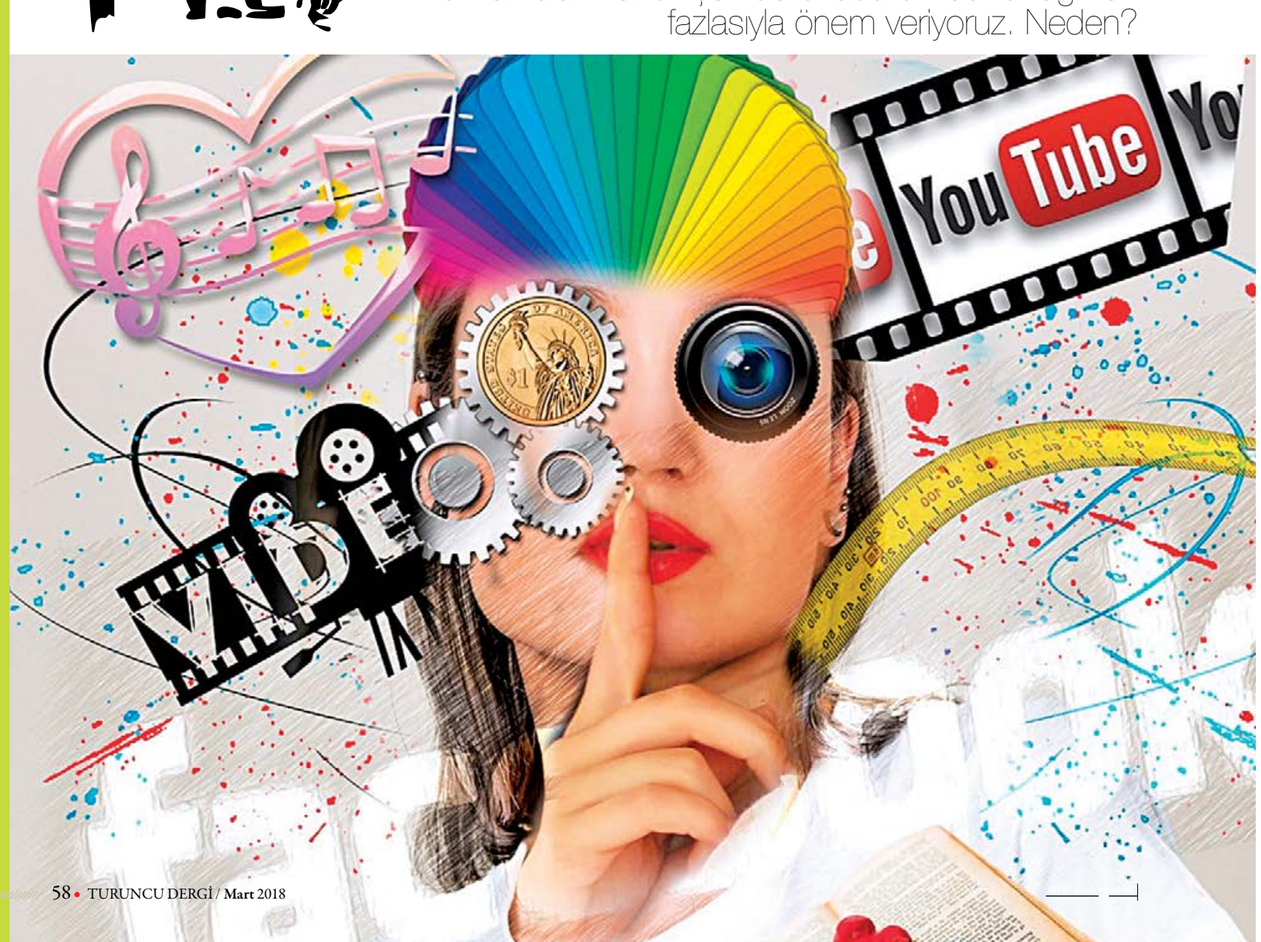

SEDA ŞİŞMAN
sedasisman@turuncudergi.com

İlk olarak "fenomen " nedir diye sorayım istedim vikipedi'ye netleşsin doğru bildiklerimiz diye. O da dedi ki; duyularla algılanabilen şey.
Peki, bizler bu şekilde mi algılıyoruz ya da bize sunulan şekli böyle mi? Bence kocaman bir "hayır". Milletçe artık güldürmeyen, güldürdüğünü sanan, iyi ve doğru olmayan, olduğunu sanan her kim varsa şakşakçılıkla ayakta tutuyoruz. Ne bilgi, ne kültür olgusu, ne tarih, ne de hayati değer taşıyan bir veri sunulmamasına rağmen…

Rahatlığı, sıradanlığı, doğallıkla karıştırıyoruz.
Özellikle sosyal medyada göründüğü kadar maddiyata, şaşaya sahip olmamasına hatta bireysel olarak yeterli eğitim, görgü, karakter gibi noktalarda olmamaları net bir şekilde ortada olmasına rağmen fazlasıyla önem veriyoruz.

Neden? Sosyo-ekonomik ya da sosyo-kültürel durumların çakışması mı? Gerçek hayatların, hayal hayatlarla savaşı mı? Bu sanırım sosyologların uzun zamandır tam olarak içinden çıkamadığı diğer bir detay. Biz işin o kısmını yüzeysel geçerek biraz daha içerilere göz atalım.

Benim fenomenlik algım, sanırım çok farklı gündemdeki fenomenlik ile aynı kulvarda bile değil. Bana göre fenomen sıfatı almak için, iyi bir eğitim, iyi bir meslek, kültür, duru, edep ve adap, doğru bilgi sahibi olmak gerekiyor. Hergün sosyal medyada önümüze çıkan sadece " çok takipçisi var" işte fenomen budur! düşüncesi tamamen bir yanılsama diyebiliyor ve ortaya şöyle bir iddia bırakıyorum, içlerinden sadece yüzde 5'lik bir kısım fenomen titrini taşıyabiliyor.

Markaların kocaman ücretlerle hiçbir doneye sahip olmayan satın alınmış takipçi sayılarıyla vasıf kazandırılmış kişileri fenomen ilan etmesini de asla doğru bulmuyorum.

Kısa ömürlü olan bu durum kişilere ileriye dönük de zarar vereceğini düşünüyorum.

Fenomenliğin özellikle kadınlar üzerindeki ilgisi tartışılamaz derecede. Unutmayın kimse mükemmel bir ebeveyn, genç, çocuk, kadın, erkek vs değil mesleği, durumu ne olursa olsun hem de. Diğer bir nokta ise, fenomen bilinen kadınların bu durumdan vazgeçememe durumu. Ben bunu yıllarca medyada yer alan ve magazin figürü olmaktan öteye geçememiş reklamın iyisi kötüsü olmaz diye her ortamda yer almış isimlerin zaman zaman ya da yıllar sonra gündemden silinme telaşı yaşamasına benzetiyorum, eyvah dizim tutmazsa kaşe fiyatım düşecek korkusu ile aynı değil mi sizce de?

Sosyal medya öyle büyük bir dünya ki, sessizce telefonu yanımıza bırakıp etrafımıza baktığımızda ise, bir o kadar başka ve gerçeğe uzak. Evet, reklam olsun, evet tanıtım şart ama fenomenlik bunu sunma şekli değildir hele takipçi sayısının çokluğu geçici ve yanlış bir stratejidir. Belli bir zaman sonra bu acı gerçekle yüzleşeceğiz umarım fazla zayiat olmaz. Fakat yine unutmayın ki, tüm bu alanlarda işini iyi yapabilen alkışa mazhar olan başarılara imza atan ve içlerinden sıyrılıp zirveye oturan doğru ve gerçek bir hayatla var olan herkes sezonluk değil ömür boyu fenomenlik bayrağını taşıyacaktır.
Sosyal mecra kullanıcıları olarak takip ettiğimiz, alkışladığımız, tebrik ettiğimiz kişi ya da değerlere dikkat edelim. Zira; din, kültür, gelenek göreneklerimiz hızla kaybolmaya yüz tutuyor…

Hergün sosyal medyada önümüze çıkan sadece " çok takipçisi var" işte fenomen budur! düşüncesi tamamen bir yanılsama diyebiliyor **ve ortaya şöyle bir iddia bırakıyorum, içlerinden sadece yüzde 5'lik bir kısım fenomen titrini taşıyabiliyor.**

HANDAN ÖZDUYGU:

“BİRÇOK ŞANTİYE ŞEFİ ‘BEN ŞANTİYEMDE BİR KADIN, HELE ÖRTÜLÜ BİR KADIN ASLA GÖRMEK İSTEMİYORUM’ DEDİ”

1990’LI YILLARDA MERMER İŞİNE BAŞLAMIŞTIM. O YILLARDA BAŞÖRTÜLÜ BİR KADININ İŞ HAYATINDA FİRMA SAHİBİ OLMASI ÖZELLİKLE DE İNŞAAT SEKTÖRÜNDE VAR OLMASI GÖRÜLMÜŞ BİR İŞ DEĞİLDİ. MERMER İŞİNİN İHALESİNİ ALDIĞIM BİR ÇOK ŞANTİYENİN ŞEFİ DİREK YÜZÜME ‘BEN ŞANTİYEMDE BİR KADIN, HELE ÖRTÜLÜ BİR KADIN ASLA GÖRMEK İSTEMİYORUM’ DEDİĞİNE ŞAHİT OLMUŞUMDUR.

|| RÖPORTAJ: GÜLŞEN ÖZER ||

Yakın zaman önce Kitaplarını imzalamak için Payidar yayınlarını standında oturan yazar hem çalışmaları hem de istikrarı ile ezber bozan bir hanım. Gençliğinden bu yana tefsir çalışmalarını sürdürmekte. İlginç olan ise hayatının bir döneminde inşaat sektöründe mermer ve granit işi yapmış olmasıdır… Öykü ve denemeleri çeşitli dergilerde yayınlanmış taş yanı sıra kaleme dokunan eller kıymetli eserlerle taçlanmıştır. “Mahbub’ul Aşıkın” ve”Esma-i Nebi - Tenvin-i Taayyün”, isimli iki kitabı Liva Yayınevinden yayınlanmıştır. Son kitabı Kitab-ı İlliyyun ile okurları karşısına çıkan Handan Özduygu ile söyleşi yapmak benim için iki açıdan çok kıymetli. İlki islam ahlakıyla yetiştirdiği kızı ile ahret olmam ikincisi ise kızıyla tanıştığımız gün “babam mermerci” deyice O’nun da “benim de annem mermerci” sözüyle şaşkına dönmem. Bu tecrübeyi istifade ederek okuyacağınızı umuyorum.

Ezber bozan kadınlar başlığında sizinde birçok konuda ezber bozma öykünüz var. Bunlardan bir tanesi de bir dönem yaptığınız farklı bir meslek.. Hayatınızın bir döneminde mermercilik yaptınız böyle zor ve daha çok erkeklerle özdeş bir mesleği seçmenizin nedeni nedir?

Bu mesleğe girdiğim yıllarda çocuklarım küçüktü ve acil para kazanmam gerekiyordu. Daha önce iş tecrübem ya da sermayem olmadan başladım ama yoğun bir çalışma temposu ardından firma sahibi olarak inşaatlarda mermer taşeronu olarak uzun yıllar birçok prestijli projede imzam olduğunu söyleyebiliriz. Bu durum yakın çevrem ve inşaat sektörü İçin gerçekten alışık olunmadık sıra dışı bir durumdu. Hala da öyle olduğunu söyleyebiliriz. 1990’lı yıllarda mermer işine başlamıştım. O yıllarda başörtülü bir kadının iş hayatında firma sahibi olması özellikle de inşaat sektöründe var olması görülmüş bir iş değildi. Mermer işinin ihalesini aldığım bir çok şantiyenin şefi direk yüzüme ‘ben şantiyemde bir kadın, hele örtülü bir kadın asla görmek istemiyorum’ dediğine şahit olmuşumdur. Mesela o yıllarda ben Ataköy Cami’nin mermer işlerini yaparken kanal 7 de başarılı kadınlar diye bir programa konuk edilmiştim şantiye de ve evde çekim yapmışlardı. Programı hazırlayan arkadaşa program yaptığı, portföyün de ki diğer başarılı iş kadınları kimler, tanışmak isterim diye sorduğum da, senin gibi dişi tırnağı ile kazıyarak ayakta duran kimse maalesef yok, program yaptığım diğer başarılı hanımlar ya babasının ya da eşinin desteğiyle ayakta olanlar demişti. Benim bu anlamda Rabbimden başka desteğim olmadı.

Nasıl karar verdiniz peki?

Mermer işini tercih etmem, öyle araştırarak düşünülerek yapılmış bir tercih değil, kendiliğinden gelişen bir durumdu. İlk olarak aynı dergide yazılarımızın yayınlandığı bir mimar arkadaş, biz bu işi yapıyoruz, dilerseniz siz de yapabilirsiniz, demesiyle başlamıştım. Belki O anda yapabileceğimi ya da bu işi seçeceğimi ciddi olarak düşünmemiş latife olarak da söylemiş olabilir. Fakat dediğim gibi acil bir iş yapma zorunluluğum vardı. Biraz araştırdıktan sonra “neden olmasın” dedim.

Bir kadın olarak taş ile ve o alanda çalışan erkeklerle muhatap oldunuz. Bu süreç size neler kattı neler öğretti? Sizden başka bu mesleği yapmış kadınla karşılaştınız mı?

Bir kadın doktor, eczacı, öğretmen olabilir, tekstil sektöründe medya da yer alabilir gayet uygun ve korunaklı mesleklerdir ama inşaat sektöründe firma sahibi olarak çalışmak başka bir durum. Tamamen erkek egemen, sert bir sektör. Benim yaptığım işi yapan muadil firmalara batığımızda, ekip olarak çalıştıklarını görürüsünüz. Ama yalnız ve dini değerleri ön planda olan bir kadın olduğunuzda erkeklerle ekip olmanız söz konusu olamıyor maalesef. Mermer taşeronu olduğunuz da çok farklı sosyal seviyelerdeki erkeklerle muhatapsınız demektir, mesela Doğunun dağ köylerinden gelmiş işçiler, mermerin nakliyesini yapan kamyon şoförleri, mimarlar mühendisler, müteahhitler ve mermer ocak sahibi fabrikatörler. Bir ihaleyi alıp işi teslim ettiğinizde maystro gibi uyum ve ahenkle hepsini bir araya getirmiş bir iş, bir eser ortaya koymuşsunuz demektir. Tüm bu unsurları bir arada tutup, her bir kişi ile şartlarına göre iletişim kurmak, ters giden işleri rayına koymak bugünden anlattığım rahatlıkta olmadı tabi ki. Oldukça stres altında çalıştım ve hamdolsun alnımızın akıyla tamamladım bu süreci.

Peki tamamladığınız işler var mı mesela gidip görebileceğimiz?

Tabii… Çok şükür beni de memnun eden projeler var. Bu işlerden ilk akla gelen projeler Ataköy 9. Kısım cami, Altunizade Hilâl Konakları ve özel bir üniversitenin Ayazağa kampüs şantiyesini sayabilirim.

Size o günlerden kalan ne oldu?

Evet sorunuzun devamındaki neler kattı neler öğretti konusuna gelirsek müthiş bir tecrübe ve hayatın kendisini öğretti diyebilirim. İmanımın artmasına vesile oldu mesela.

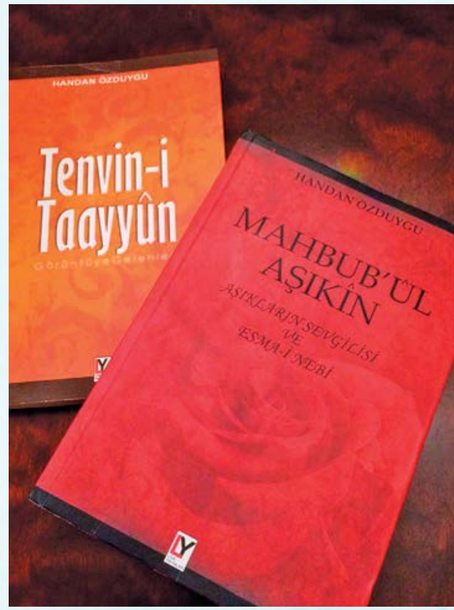

İş hayatım bir tarafa, tefsir derslerim ilk gençlik yıllarımdan beri devam ediyor çok şükür. İlk olarak camilerde fahri olarak vaaz vererek başlamıştım. **İnsanların okuyup hürmet ederek, ya da hiç okumayarak Kur'an-ı Kerim'i ilgisiz bırakmaları bana tuhaf geldiği için, tefsir çalışmalarına yöneldim.**

Nasıl, derseniz iş hayatında maaşlı bir elemanın rutiniyle, serbest piyasada ancak iş aldığında varlığının devam edeceğini bilen insanın rutini çok farklı. Allah'ın tasarruf sahibi ve müdahil olduğunu çok daha yakinen hissetme imkanı, ortamı buluyorsunuz mesela... Üstelik halinizi paylaşacağınız, tecrübesine bakacağınız bir hemcinsiniz de yok. Zira sektörde benim gibi firma sahibi olarak çalışan başka bir kadınla karşılaşmadım. Lakin firmalarda çalışan mimar ve mühendis kadınlar elbette var. Kısacası yolu kendim aralaya aralaya ilerledim.

Bugün bir mermerci ile ya da bu mesleğe ait unsurlarla karşılaştığınızda neler hissediyorsunuz?

Yakın bir akrabamla karşılaşmış gibi oluyorum. Mesleğe ilk başladığım günlerde bir imalatın takibi için bir mermer fabrikasında olduğumda, üstüm toz toprak içinde kalmıştı ve orada çalışanlar: "Üzerinize mermer tozu bulaştı bir kere, artık kolay kolay bırakamazsınız" demişlerdi. Mermer ve granit Allah'ın saymakla tükenmeyecek sanatlarından biridir. İştigal ettikçe bunu yakından müşahade imkanı bulur, hayran olursunuz. Her bir mermer plakası bir şiir gibidir. Şimdi şantiyelerden uzaktayım ama evde kütüphanem, mutfak masam, mermerdir mesela; vazo, sütun gibi mermer objeler bulundurmayı seviyorum.

Uzun yıllardır kadın gruplarıyla tefsir dersleri yapıyorsunuz bildiğim kadarıyla. İstikrarınızı neye borçlusunuz ve bu dersler hakkında neler söylersiniz?

İş hayatım bir tarafa, tefsir derslerim ilk gençlik yıllarımdan beri devam ediyor çok şükür. İlk olarak camilerde fahri olarak vaaz vererek başlamıştım. İnsanların okuyup hürmet ederek, ya da hiç okumayarak Kur'an'ı Kerim'i ilgisiz bırakmaları bana tuhaf geldiği için, tefsir çalışmalarına yöneldim. Her cuma evimde tefsir dersi yapıyorum. Biraz Efendimiz Aleyhisselam'ın Erkam'ın evinde ki derslerden mülhem diyebiliriz. Ev meclisleri malum, ilk önemli sünnetlerinden. Bu derslerle bilgileniyor, yenileniyor ve adeta rehabilite oluyoruz. Bu benim için de derse katılan arkadaşlarım için de böyle. Ayrıca meşhur rivayettir, batılı müsteşrikler Osmanlı'nın 600 yıl nasıl genişleyerek dünyaya hükmedebildiklerini araştırıyorlar. Osmanlı toplum bilimcileri, meclislerde Mesnevi okuyup, pilav yiyerek, diye cevap veriyor... Özümüzü ve değerlerimizi koruyup, yaşatabilmek için doğrusu önemsiyorum bu dersleri. İstikrarımızı ise öncelikle Allah'ın lütfuna borçluyuz.

Kur'an öyle bu sene çalıştık tamam, denecek bir kitap değil malum, öğrenme anlama hedefiniz, yol aldıkça daha öte bir menzile taşınır, bu bizde dışardan bakınca muhabbetimizin kavileşmesi ve istikrarımızın artması olarak görülür.

Daha önce basılan kitaplarınız var ve şimdi bunlara bir yenisi eklendi. Bu çalışmalarınızdan bahsedelim dilerseniz. Sizi yazmaya iten nedir?

Yazmak okumayla gelişen bir hassa. Belli bir birikim ve gelişim sonrası bir taşma, bir tezahür diyebiliriz. Genellikle yalnızlık ve iletişim gibi dinamikler insanları yazmaya sevk eder. İlk gençlik yıllarımdan bu yana bir çok hikaye ve denemelerim var. İlk kitabım Mahbub'ul Aşıkîn ve Esma-i Nebi'nin Şerhleri bir hadisi şeriften yola çıkılarak hazırlanmış bir kitaptır. Tefsir derslerimin birinde "Her şeyden çok beni sevmedikçe, sizde iman kemale ermemiştir" diye bir hadis geçmişti. Çok etkilenmiştim. İmanımız Efendimiz Aleyhisselam'ı sevmeyle endeksli demek ki. Sevmek kuru lafla olacak bir iş değil, sevebilmek için çok iyi tanımak lazım. İlk önce ders yaptığım grup arkadaşlarımla gönüllerinde Peygamber sevgisini uyandıran rivayetleri konuşmuştuk sonra, sevenleri aşıkları O'nu nasıl sevmiş, bu sevgi nasıl tezahür etmiş, bu sevgi nasıl bir eğitim ve gelişime dönüşmüş, bunun araştırması içine girmiştim. İlk yazılan siyer kitabı İbni Hişam dahil bir çok eseri tarayarak derledim ve ortaya böyle bir kitap çıktı. İsmini özellikle çok severim, Mahbub'ul Aşıkîn yani aşıkların sevgilisi, demek... Bu ifade Efendimize çok yakışan sıfatlarından biri aslında, nedense çok da bilmez kullanmayız. İkinci kitabım Tenvin-i Taayyün ise yani görüntüye gelenler... Muhtelif dergilerde yayınlanmış hikaye ve denemelerimden oluşmaktadır. Ümit Meriç Hoca, çalışmamı ilk okuduğunda kırk ambar gibi, diye nitelemişti. Şimdi henüz yayınlanan üçüncü kitabım, Kitab-ı İlliyyun ise, tefsir derslerimin bereketi diyebilirim, Kur'an'ı Kerim de, tesirinde kaldığım bazı ayeti kerimeler ya da kelime ve kavramlar üzerinde bir düşünme çalışması. İlliyyun, Mutaffifin Suresin'de geçiyor, cennet ehlinin seçkinlerinin ki onlara mukarrebun ya da ebrar diyoruz, onların makamı. İlliyyun için, önce seçilmişlik sonra da çokça cehd etmek gerekiyor. Karınca misali ulaşamasak da, o yolda olma gayreti adına, en azından hiç değilse bu makamların mevkilerin duyulması, bilinmesi için, aslında da kalbe gelen bir hisle bu ismi koydum. Esasen Kur'an'ı Kerim de ki her bir ayet, her bir emir, bizi illiyyun a ulaştıracak bir basamak, diye biliriz. Bu kitapta, o basamak olan ayetlerden bir kaçını gündeme getirmeye çalıştım. Allah izin verirse, seri olarak devam edecek, bu ilki.

Muhtelif seviyelerde ki insanlarla yaptığınız bu dersler sonucu toplum olarak Kur'an'ı Kerim ile ilgimizi ya da Kur'an'ı Kerim açısından halimizi nasıl görüyorsunuz?

Kur'an'ı Kerim'le ilgimiz maalesef çok yüzeysel. Gözden kaçan bir duruma dikkat çekmek isterim. Biz toplum olarak Efendimizi hep rahmeten lil alemin vasfı ile anarız. Lakin Furkan Suresin de bir ayeti kerime de "Kavmim bu kitabı mehcur bıraktı Ya Rabbi!.." diye çok can alıcı bir sitem haklı bir şikayetle karşılaşırız. Mehcur bırakmak, kelimesini müfessirler, ilgisiz- yetim bırakmak, olarak çevirmişler. Tam da günümüzde bizim halimize tercüman olan bir kelime maalesef. Öyle ilgisiz ve bilgisiz bir haldeyiz ki yeni yaşadığım hayret verici bir olayı paylaşmak isterim. Benim derslerime devam eden genç bir öğretmen hanım, okulda öğretmenler odasında bir vesile ile sohbet nasıl geliştiyse A-lâ Suresinden bahsediyor, okulun ki kolej seviyesinde ki bir okul, ilahiyat okumuş din dersi öğretmeni hemen atılıp, Kur'an'ı Kerim de öyle bir sure olmadığını, nerden çıkardığını söylüyor. Vardı, yoktu tartışma büyüyor. Öğretmen arkadaş bana gizlice mesaj gönderiyor, yanlış iddia etmeyeyim gerçekten A-lâ Suresi var mıydı? Diye… 'Hiç tereddüt etme 87. sure, orada dağ gibi taş gibi duruyor' dedim. Çok sevdiğim bir suredir. Surelerin bırakın muhteviyatını, isimlerine bile bu derece yabancıyız. Sokaktaki insanı belki bir derece anlayabiliriz de, ilahiyat okumuş din dersi öğretmeninin hiç değilse bir kulak dolgunluğunun olması gerekirdi diye düşünüyorum...

Çok teşekkür ediyorum ve azminizin örnek olmasını umud ediyorum.

Ben Teşekkür ederim hayra vesile olur inşallah.

İlk gençlik yıllarımdan bu yana bir çok hikaye ve denemelerim var. İlk kitabım Mahbub'ul Aşıkîn ve Esma-i Nebi'nin Şerhleri bir hadisi şeriften yola çıkılarak hazırlanmış bir kitaptır. Tefsir derslerimin birinde **"Her şeyden çok beni sevmedikçe, sizde iman kemale ermemiştir" diye bir hadis geçmişti. Çok etkilenmiştim.**

KADIN DIŞINDA HER ŞEYLE İLGİLENMEYE BAŞLAYAN BİR İDEOLOJİ:

FEMİNİZM

İsveç'te geçtiğimiz sene başlayan bir uygulamayla kar yağışında kadınların ve çocukların kaldırımda daha rahat hareket edebilmelerini sağlayabilmek için ilginç bir uygulama başlatıldı. Karla kaplanmış yolları normalde kaldırımda toplanan karlarla temizleyen belediye görevlileri bu sefer yol şeritlerini kapayarak bu sorunu çözmek istedi. Ve evet, kadın ve çocuk yayalar mutluydu ancak trafik uzun yıllar sonra İsveç'e sorun olmaya yeniden başlamıştı.

Feminist kar temizleme adı verilen bu olay, feminist yaklaşımın 21. Yüzyıldaki tuhaf uygulamalarının en özel örneklerinden biri. Başlarda kadınları toplum içinde yüceltmeyi hedefleyen bir hareketin her geçen gün ortaya çıkan garip uygulamaları, maalesef gündelik hayatta beklenen karşılığı bulamıyor.

Kadınların toplum içinde daha rahat ve efektif yaşayabilmelerini konu edinen bir düşünce sistemi olan -ya da öyle bildiğimiz- bir düşünce sistemi özgürlükler çağında nasıl oldu da bu hale gelebildi oturup hiç düşündünüz mü?

Cevabını verelim, tabii ki de radikalleşerek.

Günümüzde feminizm öyle bir kıvama ulaştı ki kendinden olmayana hiç mi hiç tahammülü kalmadı. Örneğin bir müslüman olun, feminist olamazsınız, bir milliyetçi olun yine feminist olamazsınız… Kadın hakları hususunda konuşmak istediğiniz her ortamda maruz kalacağınız tek şey var o da "feminismsplaining" yani zorbalık.

Eril kültürden fırsat buldukça kin kusan bir akım olan feminizmde artık mesele "kadın" olmaktan çıkmış durumda. Kesişimsel(Intersectional) Feminizm ile birlikte kadınların ırk, sınıf, etnisite, din ve cinsel yönelim gibi birbiri üstüne binen kimlikleri de ele alınıyor. Yani karşınıza upuzun bir reçete çıkartılıyor. Keşimsel feminizmde çeşitlilik büyük bir ölçüt. Sade beyaz, heteroseksüel bir vatandaşsanız, bu türde karşılık bulmanız epey zor. İlkokulda 23 Nisan için çizdiğiniz resimlere benzer bir dünyanın kafanızda oluşması lazım ama baştan söyleyelim, öyle masum değil.

Mesela bir müslüman ve lezbiyenseniz Kesişimsel Feminizm için mihenk taşısınız. Çözülmeye değer bir problemseniz ve hayatın bütün aşamalarından geçmiş hemcinsleriniz bir oyuncak gibi sizinle oynamaya hazır ve ayrıca Kanada vatandaşlığınız da bu kombinle hazır olabilir onu da baştan söyleyelim.

Her ne olursa olsun, liberal fikre sahip birçok aydın feminizmin bu varyasyonlarla daha iyi noktalara varabileceğini de ifade ediyor. Göçlerle birlikte kendini daha çok sorgulamaya başlayan bir yere ortama Batı için "Ağlama Duvarı" görevi gören feminizm, Kudüs sorunu gibi birçok siyasi mesele de aktif rol üstlenmek istiyor. Pembe gözlüklerle bizlere bile "cici" gelebilen bu tepkiler anlık olarak pozitif gelse de uzun vadede pek iyi şeyler vaad etmiyor. Çünkü baskı, şiddet ve eşitsizlikten nem vuran bir oluşumun içinde yer alabilmek isteseniz, vereceğiniz sınavlar kendinizden birçok konuda ödün vermenize neden oluyor. Ve bu sırada cinsiyetinizi çoktan bir kenara bırakmış oluyorsunuz. O andan sonra da şu cümle kafanıza yerleşmeye başlıyor: "Feminizm kadınlar için değil, feminizm feministler içinmiş."

NAZ MELİS ZENGİN

GÜNÜMÜZDE FEMİNİZM ÖYLE BİR KIVAMA ULAŞTI Kİ KENDİNDEN OLMAYANA HİÇ Mİ HİÇ TAHAMMÜLÜ KALMADI. ÖRNEĞİN BİR MÜSLÜMAN OLUN, FEMİNİST OLAMAZSINIZ, BİR MİLLİYETÇİ OLUN YİNE FEMİNİST OLAMAZSINIZ...

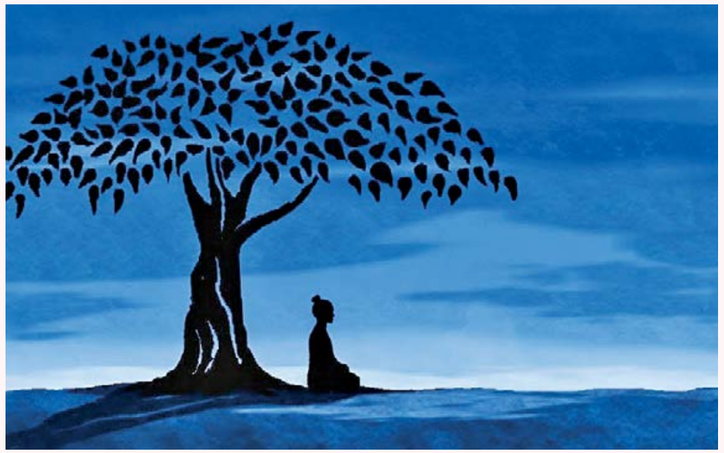

“ÜMİTSİZ Mİ” EV KADINLARI

DİYORLAR Kİ: “EV KADINLIĞI DÜNYANIN EN NANKÖR MESLEKLERİNİN BAŞINDA GELİR. ÇÜNKÜ BU MESLEKTE NE YAPARSANIZ YAPIN ÖNCELİKLE KARIN TOKLUĞUNADIR. SİGORTA YOKTUR, YOL YOKTUR, YEMEĞİ ZATEN KENDİNİZ YAPARSINIZ. BİTMEK TÜKENMEK BİLMEYEN BİR ENERJİ VE KONSANTRASYON İSTER. ÇOK ZOR BİR MESLEKTİR. DIŞARIDAKİ İŞLERE BENZEMEZ.

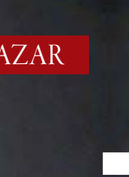

RUKİYE KARAKÖSE

“Uzman Klinik Psikolog - Öğretim görevlisi”

Türk Kadınlarının yaklaşık % 75’i ev hanımı. Yani resmi olarak herhangi bir işte çalışmıyor. Arşivimi tararken bir haber gözüme çarptı. Haber şöyle: “Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nden edinilen bilgiye göre, bir yıl içerisinde bunama, psikoz, nevroz ve kişilik bozukluğu nedeniyle tedavi görerek taburcu olanların yüzde 24’ünün ev hanımı olduğu belirlendi. Ev hanımları, şizofreni tedavisi görenlerin yüzde 20.5’ini, manik depresif psikozlar ve paranoya tedavisi olanların yüzde 33.6’sını, histeri tedavisi yapılanların yüzde 46’sını; takıntılı fikirler, temizlik hastalığı gibi obsessif kompulsif nevroz tedavisi görenlerin yüzde 41.6’sını, diğer nevrozların yüzde 53.5’ini, kişilik bozukluğu tedavisi görenlerin de yüzde 22’sini oluşturarak ilk sırada yer aldı.”

Artık genç kızlar “ev kadını olmak” denince ürküyorlar ve bunu bir çeşit pranga gibi algılıyorlar. Gençlerin konuya yaklaşımlarını görmek için popüler sözlük sitelerinden birine göz atmak yeterli.

Diyorlar ki: “Ev kadınlığı dünyanın en nankör mesleklerinin başında gelir. Çünkü bu meslekte ne yaparsanız yapın öncelikle karın tokluğunadır. Sigorta yoktur, yol yoktur, yemeği zaten kendiniz yaparsınız. Bitmek tükenmek bilmeyen bir enerji ve konsantrasyon ister. Çok zor bir meslektir. Dışarıdaki işlere benzemez. Dışarıdaki işlerde alınan sorumluluk belli bir sayıyı geçmez ve diğer işleri yapan başka bir eleman bulunabilir. Ancak, ev hanımlığında evin pazarlamacısı, temizlikçisi, aşçısı, bakıcısı, yeri geldiğinde doktoru, iç mimarı, kralı, kraliçesi hep o aynı kişidir. Krallık ve kraliçelik için ayrılabilecek vakit de tahmin edilebileceği üzere çok ama çok kısıtlıdır.”

Ev kadınları, 'kendilerini gerçekleştirememe', ''üretim içinde yer alamama'', ''ürettiğini görememe'' nedenleriyle ''tatminsiz'ler, **ciddi anlamda uzunca bir süre ''işe yaramazlık duygusu'' yaşıyorlar**

Pek çoklarının sandığı gibi ev kadınlığı yan gelip yatma yeri değildir. Aksine süresi, çalışma saatleri belirsiz, son derece yorucu ve ağır bir iştir. Gelin bunun için kocası ve çocukları olan, çalışmayan bir kadının rutin(leşmiş) hayatına göz atalım.

Sabah erkenden kalkar 6.30 gibi, çayı koyar, kahvaltıyı hazırlar. Kocasını ve çocuklarını uyandırır. Besler ve işe-okula gönderir. İlk iş olarak kahvaltı masasını toplar, bulaşıkları yıkar. Ev tozlanmışsa süpürüp siler, çamaşırları yıkar, ütü yapar. En mühimi olan akşam yemeğini hazırlar ve beklemeye başlar. Yorucu bir gün geçirmiştir ama eşinin geleceği ve ailece akşam yemeğine oturacakları anı bekler bütün gün.

Rutine bağlanan bu işler hemen her gün tekrarlanır. Arada mesela ütülenecekler yoksa ütü yapmaz ama perdeleri yıkama veya cam silme zamanı gelmişse onu yapar. Ekstra işler çıkabilir yani. En sevmediğimiz işleri onlar yapar ve emeklerinin karşılığı (ki el emeği çok çok değerlidir) yoktur. Sigortaları yoktur. Kendilerine ait paraları yoktur. Emeklerinin bir ölçü birimi yoktur. Bekledikleri, özledikleri ve hak ettikleri takdirden başka bir şey değildir. Eve gelen asabi tipler ne kadar yorulduklarından, çalıştıklarından yakınır durur akşamları. Ama kimse ona "günün nasıl geçti?" diye sormaz

Kaç kişi "evinin kadını"na kaç kere "eline sağlık bu yemeği senin kadar iyi yapabilen biri yoktur" demiştir, kaç tanesi evin aksamayan düzeninden sorumlu kişiyi takdirlere boğmuş şımartmıştır?

Ücretli bir işte çalışan ve aynı zamanda evinin işlerini de yapan kadınların hayatı daq güllük gülistanlık değil elbette, o ayrı bir yazının konusu olsun. Sosyal anlamda takdir ve saygınlık göremeyen ev kadınları, "kendilerini gerçekleştirememe", "üretim içinde yer alamama", "ürettiğini görememe" nedenleriyle "tatminsiz"ler, ciddi anlamda uzunca bir süre "işe yaramazlık duygusu" yaşıyorlar ve bu nedenle de depresyon gibi ruhsal hastalıklara zemin hazırlayan bir ortamı yaşamaktalar.

Üretemedikleri için, içlerindeki yaşam enerjisi (libido) bu durumdan olumsuz etkileniyor. Benlik değerlerinin düşük olması, kendilerini değersiz, işe yaramaz görmeleri, hayata ve kendilerine yabancılaşmalarına neden oluyor. Dolayısıyla psikiyatrik rahatsızlıklar açısından çok riskli bir grup haline geliyorlar. Gerçekten de yapılan sosyo-demografik içerikli psikiyatrik çalışmaların sonuçları değerlendirildiğinde, ev kadını olmanın psikiyatrik hastalıklara yatkınlaştırıcı bir faktör olduğu görülüyor. Ev kadınlarının kendilerini bu monoton süreçten kurtarmaları gerekiyor. Kendilerine yaşamdan doyum alacak ve kendilerini başarılı hissettirecek yeni alanlar bulmaları –en azından ruh sağlıkları için- zorunludur.

Şimdilerde, popüler kültür de bu durumun hayli farkında olacak ki hanımlara medya aracılığıyla "seçenekler" sunuyor… Yemek kanalları, ev güzelleştirmek için binbir çeşit süsler yapılan, giyim kuşam eleştiren, evsahibini eleştiren yeni gelin programları…

Ama olmadı ki hakikaten… Bu hanımların sıkıldığı zaten ev kadınlığının rutinliği, isimsizliği, sıradanlığı değil miydi? Çözüm diye sunulan şeyler de o ruh halini daha koyu, daha kolektif ve daha trajik şekilde teşhir etmekten öteye gitmiyor. Oysa bu mudur bir kadının potansiyeli? Yaşamak için zaten bir şekilde yapmak zorunda olduğumuz işler var evet, yemek, temizlik, ütü… Ha insan bunları sevebilir de mesela yemek yapmayı çok severim, ailemi ve diğer sevdiklerimi doyurmak psikolojik olarak da besleyici, onarıcı, fedakar olmanın sembolüdür çünkü duygu dünyamız ve kültürümüzde… Ama ev işine –sil, süpür, parlat döngüsüne- adanmanın insanı ruhen doyurmadığı ortadayken niye hanımları rahatlatmak için onlara sunulan şeyler de öz olarak çok farklı değil? Sunulan seçenekler de bir nevi afyon değil mi?

İnsanın potansiyeli öyle büyük ki bu şekilde "harcandığında" bünyede sorun ortaya çıkıyor. Navaro'nun deyişiyle kullanılmayan ruhsal enerjiler de kullanılmayan madenler gibi pas tutuyor.

Çeşitli tercihler sebebiyle her kadın ev dışında mesaili bir işte çalışmayabilir. Ama zaten üretken olmanın tek yolu da bu değil. İnsanın özüne ve saygınlığına yaraşır yeni meşgaleler bulmalı kadınlar/insanlar… Kendi etrafında olup bitenle ilgilenebileceği bir zihin dünyası inşa etmeli kendine. Aslında hepimizin çevremize ayırabilecek kadar enerjisi var. Evin ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra kalan zamanımızda neden toplumun yaralarını sarmak için de bir şeyler yapmıyoruz? Binlerce sokak çocuğu var. Sadece haberlerde izlemek ve "yarın bunlar ne suç işleyecekler, acaba ne şekilde bize zararları dokunacak?" diye sorup dehşete düşmek yerine "kendi çocuklarımı giydirip kuşatır ve beslerken bu çocuklar için ne yaptım acaba?" diye sorabiliriz.

Yoksullar için, hastalar için çalışan, gerektiğinde bir gönüllüye bile çok ihtiyacı olan yardım kuruluşları var. Onlarda görev almak hem insanın insani sorumluluk duygusunu tatmin edecek hem de topluma katkı sağlayacaktır.

Osmanlıdan itibaren bizim toplumsal mirasımızda vakıfların ne kadar önemli bir yer tuttuğunu biliyoruz. Yetimleri korumaktan, yolda kalmışlara yardım etmeye, kimsesiz kızlara çeyiz yardımından, kuşları koruma ve gözetmeye kadar akla gelen pek çok konuda hizmet eden vakıflarımız olmuş. Ve hanımlar, mübarek hanımlar bu vakıflarda çok önemli görevler almışlar. Böyle manevi doyum yaşayan birinin kendini "işe yaramaz" hissetmesi mümkün mü?

Osmanlıdan itibaren yolda kalmışlara yardım etmeye, kimsesiz kızlara çeyiz yardımından, kuşları koruma ve gözetmeye kadar akla gelen pek çok konuda hizmet eden vakıflarımız olmuş. **Ve hanımlar, mübarek hanımlar bu vakıflarda çok önemli görevler almışlar**

Bugün maalesef erkekler çok meşgul ve çok yorgunlar. Belki de kâra odaklı kapitalizm, toplumsal yapımızdaki vakıf ruhunu unutturdu. Ama kadınlar bunu başarabilirler. Şefkat kadında baskın olan bir değerdir. Allah kadında "Cemal" sıfatlarını daha fazla tecelli ettirir. Sevgi, şefkat, merhamet, sosyal ilişkilerde onarıcı ve yapıcı olmak bu cemal sıfatları sayesinde mümkündür. Ve her kadın doğursun ya da doğurmasın, yüreğinde kocaman bir anne taşır. Enerjisini gelişi güzel sarf etmek yerine ruhen de tatmin edici olan sosyal işlere adanan, daha da iyisi bir Sivil Toplum Kuruluşunda gönüllü çalışan kadın hem kendini daha kolay ifade edecek, hem işe yaramazlık duygusundan kurtulacak hem de toplumu aydınlatmaya katkı sağlayacaktır…

YAZAR MELİKE GÜNYÜZ:

“MODERN ZAMANLARDA KADIN TARİHİN HİÇBİR ZAMANINDA OLMADIĞI KADAR BASKI ALTINDA”

KADINLARIMIZ DAHA ÖZGÜR DEĞİL. HATTA HİÇ ÖZGÜR DEĞİL. OLUŞTURULMUŞ MODERN TABULAR VAR VE O TABULARIN ALTINDA MODERN KADIN ÇOK CİDDİ BİR EZİLME YAŞIYOR

|| RÖPORTAJ: GONCA BABUR ÇAKIR ||

Müsiad’ın tarihindeki ilk kadın yönetim kurulu üyesi, Erdem Yayınları’nın Genel Yayın Yönetmeni, 30 yıllık çocuk edebiyatı yazarı üstelik Boğaziçi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi mezunu bir edebiyat doktoru akademisyen ama en önemli görevim annelik diyecek kadar idealist bir anne… Bu ay Turuncu okurlarımız için Dr. Melike Günyüz ile keyifli bir sohbet gerçekleştirdik. Günyüz, çocuk yayıncılığının dününü ve bugününü, kadın kimliğine rağmen iş dünyasındaki başarısının ardında yatan formülü, çocukların maruz kaldığı psikolojik akran şiddetini ve edebiyatın tedavi edici özellikleri gibi pek çok önemli konuda derin paylaşımlarda bulundu. Detayları Gonca Babür Çakır’ın kaleme aldığı röportajımızda…

Çocuk kitapları konusunda yöneticisi olduğunuz Erdem Yayınları bugün değerli bir “marka”oldu. Nasıl başladı yayıncılık hayatınız?

1983 yılında babam Türkiye’nin en büyük dağıtım şirketlerinden biri olan Derya Dağıtım’ın sahibiydi. Evimizde; Damla, Milliyet Çocuk, Doğan Kardeş gibi o dönem yayınlanan tüm çocuk yayınları vardı. Kardeşlerimle aç kurt gibi tırtıl gibi okuyorduk. Sonra kitaplar bitti. Babamda bunun bir ihtiyaç olduğunu, Türkiye’de özelliklemuhafazakar dindar camianın ülkenin bütün çocuklarına hitap edecek nitelikte kitaplara ihtiyacı olduğuna karar veriyor ve Erdem Yayınlarını kuruyor. Ben 1986 yılında Boğaziçi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’ni kazanınca yayın evinde çalışıp bir yandan da okumaya başladım. Bir süre öğretmenlik yaptım. 28 Şubat ikliminde öğretmenliği bırakmak zorunda kaldım. O gün bugündür aile şirketimizde çalışıyorum. Bu dünyaya yayıncı olmak için geldiğimi düşünüyorum.

Melike Hanım yayıncılık, özellikle çocuk kitapları yayıncılığı neden önemli?

Bu dünyaya yeniden gelsem yine yayıncılık yapmak isterim. Yayıncılık bir şeyi sıfırdan hayal edip sonra bunu ete kemiğe bürümek ve sonra o hayal ettiğiniz şeyin başkalarının hayalindede tekrar tekrar gerçekleştiği bir meslektir. O hikâye her defasında okuyanın zihninde yeniden canlanıyor. Çocuk edebiyatı ise özellikle çocuğun zihninde bir hayat tarzı oluşturuyor. Yazar kullandığı kelimelerle çocuğun dünyayı algılayışını değerlerini belirliyor.Dolayısıile bu anlamda öğretici, insanların hayatına dokunan bir meslek yayıncılık ve özelde çocuk kitabı yayıncılığı… Bende bu işi büyük bir aşk ile yapıyorum. Sanırım bu da biraz etrafıma yansıyor. İşkolik bir kadın olduğumu söyleyebilirim. Sabah gözümü açınca işe gideceğim diye seviniyorum, akşam karanlık çökünce eve döneceğim diye üzülüyorum.

Müsiad’ın ilk ve tek kadın yönetim kurulu üyesisiniz. Milli Eğitim Bakanlığı’nda, Uluslararası Yayıncılar Birliği ve daha pek çok sivil toplum örgütünde görevleriniz var. Aynı zamanda bir eş, anne ve evlat olarak bu yoğunlukta başarınızı neye borçlusunuz?

40 yaşına kadar görünür bir kadın değildim. Evi ile işi arasında çocuklarını büyüten ve işine odaklanmış bir insandım. Çocuklarım büyüdükten sonra ve işlerim biraz daha gelişip artık başında durmamı gerektirmeyecek noktaya geldiğinde sivil toplum çalışmalarına başladım. Dolayısı ile burada sanki üç yaşında çocuğu varmış ve aynı zamanda bütün bunları yapıyormuş gibi bir şey yok. Bir defa bunun altını çizmek gerekiyor.

Ben zaman zaman bebeği olan, akademik çalışma yapan aynı zamanda sivil toplumda çalışan arkadaşlarımı görünce onlara böyle yapmayın diyorum. Biraz çocuğu büyütün, biraz kendi işinizde uzmanlaşın ve sonraki adım sivil toplum faaliyetleri olsun. Tüm bunların aynı anda yapılmasının kadına anormal bir yük olduğunu düşünüyorum ve aynı zamanda modern zamanlarda kadının tarihin hiçbir zamanında olmadığı kadar baskı altında olduğunu da düşünüyorum.

Kadınların, tarihin hiçbir zamanında olmadığı kadar özgür olduğu iddia ediliyor. Buna ne diyorsunuz?

Hayır. Kadınlarımız daha özgür değil. Hatta hiç özgür değil. Oluşturulmuş modern tabular var ve o tabuların altında modern kadın çok ciddi bir ezilme yaşıyor. Ben sivil toplum çalışmalarına 40 yaşından sonra başladım. Neden? Çünkü işim bir düzene oturdu ve bir marka oldu. Kardeşlerim şirkette yönetici olarak çalışmaya başladı. Çocuklarım büyüdüler. Eşim ve ailemin desteği ile artık özel sektörde oluşturduğum bu tecrübenin sivil toplum özelinde daha genele yayılması gerektiğini orada da bir takım şeyler üretebileceğimi düşünerek sivil toplum çalışmalarına başladım. Önce Müsiad' da eğitim komisyonunda uzun yıllar danışmanlık, ardından yönetim kurulu üyeliği yaptım. Daha sonra da Müsiad Genel Merkez Yönetim Kurulu üyeliği geldi. Bütün bunları becerebilmek için aslında kendi etrafımda ördüğüm bir çalışma stili var. O da şu: Müsiad'daki görevim de yayıncılık ile ilgili. Yani kadın meselesi ya da yatırımlar gibi farklı konularda çalışmıyorum.Çünkü benim hayatımın merkezinde yayıncılık var.Müsiad'da da yaptığım iş yayıncılık. Müsiad'ın yayınlar bölümünden sorumlu bir yönetim kurulu üyesiyim. Dolayısıyla iş hayatında yaptığım çalışma ile sivil toplumda bu anlamda yaptığım çalışmalar birbirini çok destekliyor.Bilginin kendisini çok değerli buluyorum. Bu değerli bilgiye sahip olabilmek için de derinliğin şart olduğunu düşünüyorum. Belki de benim başarımın altında yatan mesele bu…Sadece yaptığım işlere odaklanmak yaptığım diğer işlerin de ana merkezdeki işi beslemesi benim için çok değerli.

Türkiye'de edebiyatın gelişimini yayıncı olarak değerlendirebilir misiniz?

Türkiye'de 2017 yılında 60 bin yeni kitap üretildi. Ülke ekonomimiz dünya genelinde 10'uncu sıradan 9'uncu sıraya yükseldi. Ülkemizde gelişen bir yayın sektörü var. Yani kitaplar satılıyor ve kesinlikle okunuyor.

Çocuk edebiyatımız Tanzimat ile birlikte başladı. Hatta öncesinde sözlü bir geleneğimiz de vardı. Bu köklü tarihi geçmişe rağmen çocuk edebiyatı neden üzerinde pek durulmayan bir konu oldu? Çocuk kitabı yazmak zannedildiği gibi edebi değeri az bir edebiyat türü mü?

Piyasada herkesin yazdığı metinler var. Çocuğuna okuyorsun ve bunu bende yazabilirim diyorsun. Niteliksiz ürünlerin çokluğu nedeniyle böyle bir algı var. Aslında çocuk kitabı ile çocuğun zihninde bir hayat tarzı oluşturuyorsunuz. Bunu da kullandığınız kelimelerle yapıyorsunuz. Onun için kelimeler çok değerli, cümleler çok değerli, kurgu çok değerli ama niye yaptığınız sorusuna cevap vermeniz gerekiyor. Biz yayınladığımız her bir kitapta; "Bir çocuk bizim yayınladığımız bu kitabı okumazsa ne olur hayatında ?"sorusunu soruyoruz. Cevabı hiçbir şey ise niye yayınlıyoruz ki!

Bu kadar değerli metinleri üretebilecek yazarlar yetiştirmiyor mu bu toplum? Yetiştiremiyoruz! Edebiyat yeteneği ve ciddi bir sanatsal yetenek gerekiyor. Az kelime ile derin anlam ifade etmesi gerekiyor. Buna yatırım yapılmıyor.

Kimden beklemek gerekiyor bu yatırımı? Ve sizin tespit ettiğiniz sorunlara çözüm için önerileriniz var mı?

Bir kere akademik olarak bir kürsünüz yok. Bir kitabın nitelikli ya da niteliksiz olduğu kararını kim verecek? Bu konuda düşünmüş entelektüel bir zihin bunun kararını verebilir. Yani üniversite. Böyle bir üniversite var mı? Yok. Böyle bir bakış açın var mı? Yok. Ben bu kitabı neden okutmalıyım ya da okutmamalıyım sorusunu kültürel ve akademik bağlamda cevaplandırabilmemiz gerekiyor.

Bu yıl akademisyen kimliğiniz ile de gençlere ufuk açıyorsunuz. Üniversiteye dönme nedeniniz yayıncılık ile ilgili tespitleriniz mi oldu?

Üniversite'de öğretim üyesi olmamın tek sebebi var. Yıllarca okuduğumuz Robinson Crusoe ideolojiktir. Adaya çıkar, bir elinde İncil ve ekmek, bir elinde de silah vardır. Ve der ki:" İncil'e tabi olursanız karnınız doyar. Yoksa bu silahla öleceksiniz!" Sömürgecilikle birlikte bir Hristiyan misyonerlik anlayışının metnidir. Çocuk edebiyatının kritiğinin olmaması bize aslında Heidi'nin, Polyanna'nın nasıl bir ideolojinin metni de olduğunu söylemiyor. Maalesef ülkemizde bu alan tanımlı değil. Bir çocuk edebiyatı dersi açıp ardından da çocuk edebiyatı kürsüsü kurabilmek en büyük hayalim. Nitelikli içerik üretecek, aynı zamanda denetleyecek bir akademik zihne ihtiyaç var. Teşhis ortada tedavi için uzmanlarımıza ihtiyaç var.

Satmayacağını düşündüğünüz halde idealist olarak yayınlamak istediğiniz bir kitap oldu mu?

Bu hafta bir kitabımız kitap yurdunda tarihimizde ilk defa çok satanlar listesine girdi. Kitabın konusu çocuğun mahremiyet eğitimi ve sınırlarını belirlemesi. Ben bu kitabın bu toplumda çok temel bir ihtiyaç olduğunu gördüm ve bir yayıncı, yazar, editör kimliğimle uzunca bir süre yayın yönetimimi ikna edemedim. Kim okuyacak? Kim alacak kitabı düşüncesi ile itiraz edildi. Oysaki sorun odaklı çocuk edebiyatı dediğimiz şey aslında tam da bu… Çocukların yüz yüze geldikleri temel problemlere çözüm üreten edebiyattır. Çünkü edebiyatın koruyucu ve iyileştirici etkisi vardır. Edebiyat ruhu iyileştirir. Psikolojik faydası bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Okumak çocuğun tıpkı bir terapi seansında yaşayacağı gibi tümüyle hem içe hem de dışa dönme süreci oluyor. Yani tacize uğramış bir çocuğun belki de ruhunu edebiyat iyileştirir. Ya da akran şiddetine maruz kalmış bir çocuk kendisi gibi akran şiddetine maruz kalmış bir çocuğun bu işin içinden umut verici bir şekilde çıkabilmesi hikâyesi ile karşılaştığında iyileşebilir.

Çocuklar için yazılan metinler genellikle nasihatlerle dolu oluyor. Nasihatlerin yoğunluğu metnin ruhunu öldürmüyor mu? Siz yayımladığınız eserleri hazırlarken nelere dikkat ediyorsunuz?

Yıllarca iki şeye odaklandık. Bir ahlaklı olsun, iki umut verelim dedik. Bu ikisi de değil. Bence burada o kadar güzel bir ölçü var ki: Kuran'ı Kerim bize Hz.Yusuf kıssasını anlatıyor, sonra Hz.Yunus kıssasını anlatıyor, sonra Hz.Salih kıssasını anlatıyor. Buhikayelerde zulme, haksızlığa, başarısızlığa uğramış peygamberler var. Hepsi bir başarısızlık hikayesiile başlıyor sonra Allah'ın yardımı ile bir başarı hikayesine dönüşüyor. Onların azim, gayret ve mücadele sonucunda başarıya ulaşmaları muhteşem. Ümmetlerini doğru yola sevk ediyorlar. Her biri bir tarafıylakahraman… Dolayısıyla anlattığımız hikayelerin

Çocuk edebiyatının kritiğinin olmaması bize aslında Heidi'nin, Polyanna'nın nasıl bir ideolojinin metni de olduğunu söylemiyor. Maalesef ülkemizde bu alan tanımlı değil. **Bir çocuk edebiyatı dersi açıp ardından da çocuk edebiyatı kürsüsü kurabilmek en büyük hayalim.**

çocuğa umut vermesi birinci şartımız ama orada elbette ki yetim, garip, mağdur çocuklar olacak ve günün sonunda umut verici bir kurtuluş olacak. Zannediyoruz ki apartman dairelerinde yaşayan, yediği önünde yemediği ardında olan çocuklar çok mutlu… Onların sosyal medyada nasıl bir akran şiddetine maruz kaldığının aileler farkında bile değil.

Çocuklarımız sosyal medyada akran şiddetine nasıl uğruyor? Bu konuyu biraz açabilir misiniz?

Çocuğun kendi yaş grubu tarafından psikolojik şiddete maruz kalmasıdır. Temassız ama çocuğu çok derinden yaralayan bir şiddet türüdür.Yani diyelim ki bir facebook grubu içerisinde çocuğun küçük düşürülmesi, onun paylaşımlarının bir grup tarafından beğenilmemesi, alay edilmesi, onunla ilgili bir fotoğrafın dalga unsuru olarak sosyal medyada kullanılmasıdır. Biz bunların hiç farkında değiliz. O çocuklar bilgisayarın başında oturuyorlar. Bu çocuklar çok mutsuzlar çünkü psikolojik şiddete maruz kalıyorlar. Biz yetişkinler bunu algılayamıyoruz bile…Onları o mutsuzluklardan kurtaracak ruhlarına iyi gelecek şeyler üretmemiz gerekiyor. Karşılaştıkları zorlukları dozunda anlatmamız gerekiyor. Yalnızlaştırılıyorlar, alay ediliyorlar, kelimelerin gücü ile yaralanıyorlar.

Çocuklara kitap sevgisi aşılamak için neler yapılmalıdır?

Çocukların kitap sevmemesi çok yanlış ifade sadece çocuk sevdiği kitapla karşılaşmamıştır. Çocuğun sevdiği kitabı keşfetmesine yardım etmek gerekiyor. Çizgi roman, fantastik kurgu ya da dedektiflik kitabı hangisini seviyor? Bunu bulduktan sonra çocuğu o tür kitaplarla beslemek yeterli olur.

Son olarak en sevdiğiniz yazar ve kitabının ismini öğrenebilir miyim?

Alman yazar Michael Ende'ninMomo kitabını çok severim. Kitap okuyucusuna şunu söylüyor:" Kardeşim yaşadığınız modern zamanın içinde hapsolmuşsunuz hepiniz. Okullar birer zindandır, çocuklar için modern hapishanelerdir. Çocuk böyle yetişmez! Hayat böyle öğrenilmez! " Uzun bir fantastik hikaye olan kitapta özetle yazar bunu söylüyor. Hayalim bir gün böyle heyecan verici bir şekilde derin konuları macera kurgusu içerisinde anlatabilsin yazarlarımız. Ayrıca köklü bir şiir geleneği olan ülkemde ailelere ve eğitimcilere çocuklarını değerli şairlerimizve nitelikli şiirile tanıştırmalarını öneririm.

Alman yazar Michael Ende'ninMomo kitabını çok severim Kitap okuyucusuna şunu söylüyor:" Kardeşim yaşadığınız modern zamanın içinde hapsolmuşsunuz hepiniz. **Okullar birer zindandır, çocuklar için modern hapishanelerdir.**

YENİKAPI
RUHU
YENİDEN
CANLANIYOR

www.yenikapıhaber.com

SİZLERLE...

turuncu
MEDYA GRUBU

ÖZENDİREN ŞİDDET

TELEVİZYON EKRANINDA GÖRDÜĞÜMÜZ ŞİDDET İÇERİKLİ GÖRÜNTÜLER İZLEYİCİDE ŞİDDET OLGUSUNUN SIRADANLAŞMASINI SAĞLIYOR. ANA HABER BÜLTENLERİNDE, GÜNDÜZ KUŞAĞI PROGRAMLARINDA, DİZİ VE FİLMLERDE SÜREKLİ OLARAK MARUZ KALDIĞIMIZ ŞİDDET SAHNELERİNİ KANIKSIYORUZ VE BU ZAMAN İÇİNDE NORMALLEŞMEYE BAŞLIYOR.

SALİHA SAĞDIÇ
bademlimon@gmail com

Bazı kavramlar o kadar çok kullanılır ve dile öylesine yerleşir ki, insan durup üzerine düşünmez bile. Son zamanlarda hemen her programda, ana haber bültenlerinde, sosyologların, psikologların dilinde, orada, burada heryerde yani ülkece gündemimizde "kadına karşı şiddet" meselesi var.

Var olmasına var ama aslında tam olarak nedir? Sebepleri nelerdir? Çözümü nasıl olmalıdır? Sorularına cevap verebilecek kişi sayısı çok . olmasa gerek.

Her zaman söylediğim bir şey var; biz toplum olarak çok çabuk ayrışan ve ötekileştiren ama bir o kadar da çabuk birleşen ve kenetlenen hakikaten nevi şahsına münhasır bir milletiz.

Ülke içinde oynanan bir futbol müsabakasında, birbirimize düşüp küçük çapta bir savaş çıkarabilirken aynı futbolu ülke olarak başka ülkelerle oynayınca, müthiş bir birlik beraberlik içinde adeta meydan muharebesine girer gibi davranabiliyoruz.

Çok çabuk galeyana geliyor, fevri tepkiler veriyor fakat sürecin devamında üzerimize düşeni yapmıyoruz.

Ne zaman ülkenin gündeminde kadına ya da çocuğa şiddet, istismar, taciz, tecavüz, cinayet olayı olsa; ülkede adeta infial oluşuyor, hepimiz öfkeleniyoruz, suçlulara nefret kusuyoruz, kimi zaman ayaklanıyoruz, "idam gelsin" söylemleri havada uçuşuyor fakat sorunun temelde çözümüne yönelik hiçbir kalıcı adım atmıyoruz.

Söz söylemede mahir, çözüm üretmede ve sebepleri bulmada ise beceriksiziz gibi görünüyor.

Kadına karşı şiddet sadece bizim ülkemize ait bir sorun değil elbette. Her toplumda genel ahlak kurallarına aykırı davranış gösteren, şiddet yanlısı kişiler bulunuyor.

Peki nedir bu şiddet? Şiddet; güçlünün güçsüze iradesini kabul ettirme şekli olarak tanımlanıyor.

Kadına karşı şiddet için ise; "kamusal ya da özel alanda, kadınların fiziksel, cinsel, duygusal zarar görmesiyle sonuçlanan ya da sonuçlanma ihtimali olan her türlü cinsiyet temelli şiddet eylemidir" deniliyor.

Birleşmiş Milletler Dünya İnsan Hakları Konferansı (Viyana, 1993) Kadın Haklarının İnsan Hakları olduğunu kabul etmiş ve kadına yönelik şiddeti "kadınların fiziksel bütünlüğü- nü, bireysel özgürlüklerini ve temel haklarını tehdit eden" davranışlar olarak tanımlamıştır (aktaran Arın 1998: 201)

Bu kadar gündemde olan bir konunun, en önemli kitle iletişim aracımız olan televizyonlarda olmaması düşünülemezdi elbette.

Amaçları gerçekten kadına karşı şiddet konusuna dikkat çekmek ve farkındalık oluşturmak mı yoksa

Estetik bir şiddet! Dizide seneler boyunca sistematik olarak eşinden şiddet gören genç bir kadın var. **Dizideki şiddet sahneleri neredeyse dizinin içinde en özenilmiş, en güzel efektlerle çekilmiş sahneler.**

konunun hassasiyetinden faydalanıp reklam ve reyting elde etmek mi bilemiyorum ama kısa bir süre önce bir televizyon dizisi ekranlara gelmeye başladı.

Elbette ki iddiaları kadına karşı şiddete dikkat çekmek ve konuya olumlu yönde katkı sağlamak olduğu yönünde. Fakat araştırmalar gösteriyor ki televizyon ekranında gördüğümüz şiddet içerikli görüntüler izleyicide şiddet olgusunun sıradanlaşmasını sağlıyor. Ana Haber bültenlerinde, gündüz kuşağı programlarında, dizi ve filmlerde sürekli olarak maruz kaldığımız şiddet sahnelerini kanıksıyoruz ve bu zaman içinde normalleşmeye başlıyor.

Ben demiyorum, araştırmalar söylüyor. Michaud'a göre "şiddet görüntülerinin doğal, estetik ve olduklarından daha zararsız olarak algılanması, şiddeti neredeyse etkisizmiş gibi gösterir." İşte tam bu noktada yayına yeni başlayan yerli dizinin şiddet sahnelerini irdeleyelim.

Estetik bir şiddet! Dizide seneler boyunca sistematik olarak eşinden şiddet gören genç bir kadın var. Dizideki şiddet sahneleri neredeyse dizinin içinde en özenilmiş, en güzel efektlerle çekilmiş sahneler. Uçurumdan atlama sahnesinde kullanılan üçüncü sınıf fotoşop, şiddet sahnelerinde yerini dev bütçeli sinema filmlerine bırakıyor. Çocukların ekran başında bulunduğu bir saatte şiddet sahneleri hiçbir sansür kullanmadan gösteriliyor. Üstelik defalarca... Dizinin tanıtımlarında, fragmanlarında, karakterlerin olayı hatırlama anlarında, aynı şiddet sahnelerini defalarca izliyoruz.

En vahimi ise bu şiddet sahnelerinin yalnızca bir kaç gün içinde meşhur video paylaşım sitelerinde milyonlarca defa izlenmiş olması.

Dizide açık ve belirgin şiddet sahnelerinin yanı sıra, gizli şiddet sahneleri de bulunuyor. Mağdur kadını, şiddet gördüğü kocasının elinden kurtaran erkek karakter, fiziksel değil sözlü şiddet uyguluyor. İzleyiciye; vurmadıktan sonra kaba ve sert davranmanın, hakaret ve küfürlü konuşmanın çok da önemli olmadığı üstelik bunları sevgi hisleriyle yaparsa hoş görülebileceği alt metin olarak verilmeye çalışılıyor.

Senelerce sistematik olarak şiddet görmüş ve evinin içinde hapis hayatı yaşamış bir kadının kısa sürede normal hayata adapte olduğunu görüyoruz. Böyle bir durumda gerçek hayatta kişi neler yaşar, ruh dünyası nasıl olur bunu izleyemiyoruz televizyonlarda.

Çünkü tv karakterleri süper güçlüdürler. En ağır ameliyatı geçirir ve nedense bünyesi çok kuvvetlidir, hemen hayatın içine atılır, yeni maceralara karışır. Üç kere vurulur, üç kere hayata döner, beş kere büyük kaza atlatır, evi yanar, dayak yer, kaçırılır, başına silah dayanır ama çelik gibi sinileri vardır, herşeyin üstesinden gelir.

Oysa gerçek hayatta değil beyin ameliyatı, apandisit ameliyatı olsanız hemen hoplayıp zıplayamazsınız. Öldüresiye dövülmek öyle dizilerdeki gibi basit değildir. Yaralarınız üç beş bölümde azalarak geçmediği gibi şiddetin ruhunuzda bıraktığı iz de hemen yok olup gitmez.

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde rastgele seçilen on tv dizisi üzerinde incelemeler yapılmış.

Çıkarılan sonuçlara göre; bizimki gibi sadece televizyon odaklı yaşayan toplumlarda, televizyonun ilüzyonlu dünyası ile gerçek hayatın birbirine karışması ve bu yanılsama içinde, şiddetin zararsız- sonuçsuz bir biçim olarak algılanması ihtimali oldukça yüksek.

Sahneler üzerinde tek tek yapılan araştırma bulgularının sonuçları doğrultusunda; incelenen dizilerin tümünde yüzde 97 oranında şiddete rastlanmış. Kadınların en çok dayak ve tokat gibi fiziksel şiddet türüne maruz kaldıkları, bunun yanısıra sözel ve psikolojik şiddetin ağırlıklı olarak yer aldığı saptanmıştır.

Şiddete; televizyonlarda açıkça göstererek dikkat çekemeyiz. "İşte böyle oluyor, bakın. İzleyin de, ibret alın!" diyerek bitiremeyiz.

Hiçbir şiddet yanlısı, bu tip dizileri izlerken, "Ne kadar da kötü bir şey yapıyormuşum, hemen kendime çeki düzen vereyim" demeyecektir.

Şiddeti, şiddetin zıddıyla, sevgiyle ve eğitimle yenebiliriz. Sevgi dolu çocuklar yetiştirerek.

Kötüsünü gösterip "yapmayını" ima ederek değil; bilakis iyisini gösterip "bunu yapın" diyerek devam etmeliyiz yolumuza.

Kadına, çocuğa, hayvana karşı şiddeti hayatta sevgiyle; televizyonda da sevgi dolu yayınlarla yenebiliriz.

Oysa gerçek hayatta değil beyin ameliyatı, apandisit ameliyatı olsanız hemen hoplayıp zıplayamazsınız. Öldüresiye dövülmek öyle dizilerdeki gibi basit değildir. **Yaralarınız üç beş bölümde azalarak geçmediği gibi şiddetin ruhunuzda bıraktığı iz de hemen yok olup gitmez.**

PRANGALAR ARTIK AYAKLARDA DEĞİL, İNSANLARIN ZİHİNLERİNDE!

TOPLUMU SOSYAL ŞİZOFREN YAPMANIN EN ETKİLİ YOLLARINDAN BİRİ GEÇMİŞİYLE DÜŞMAN VE KAVGALI HALE GETİRMEKTİR. ÖRNEK VERMEK GEREKİRSE BİR DÖNEM OSMANLIYI DÜŞMAN OLARAK GÖSTERME ÇABALARI. OSMANLI VE TÜRK KÜLTÜRÜ YOK EDİLMEYE ÇALIŞILARAK, YERİNE BATI KÜLTÜRÜ VERİLMEK İSTENDİ. MÜZİK ZEVKİMİZE KADAR DEĞİŞTİRİLMEYE ÇALIŞILDI.

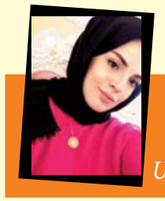

DENİZ OĞUR
Uzman Psikolog

Algıdan bahsederken duyguları göz ardı etmemek gerekiyor. Çünkü algılar hedef alınırken insanların ya da milletlerin zaafları esas alınarak bir proje geliştirilir. Algı yönetimi bizi olayları algılarken gerçeği manipüle etmemizi amaçlar. Bir nevi düşünmemizi istemez, bize kendi kontrolünde bir düşünme özgürlüğü tanımayı amaçlar. Fertlerin olduğu kadar hedef kitlelerin, toplumların ve milletlerin tutumlarını düzenlemek ve fikirlerini yaymak içinde günümüzde slogan niteliğinde söylemler ve sosyal medyada yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Sosyo-psikolojik bakımdan en güçlü kaynaklardan biridi;r bir araçtır ve özellikle kısa süreli gayeye ulaşmada son derece etkilidir. Kişilerin geçmişe dair herşeylerini silip, yeniden kendileri doldurmayı amaçlar. Bunu yapmalarındaki amaçta kişileri kendilerine hizmet eden bir robot haline getirmektir. Bir toplumunda geçmişi silinip atılırsa ve yerine yeni bir kültür verilirse geçmişi öldürülmüş olur. Toplum, sosyal şizofreni olduğu zaman geçmişini çarpık algılar. Toplumu sosyal şizofren yapmanın en etkili yollarından biri geçmişiyle düşman ve kavgalı hale getirmektir.

Örnek vermek gerekirse bir dönem Osmanlıyı düşman olarak gösterme çabaları. Osmanlı ve Türk kültürü yok edilmeye çalışılarak, yerine batı kültürü verilmek istendi. Müzik zevkimize kadar değiştirilmeye çalışıldı. Son dönemlerde yaşanan ülke içi krizler ve uluslararası krizlerle beraber toplumun refah seviyesinin bozulması ve toplumdaki bireylerin düşünce yapılarındaki hareketlenmeler bizi algı operasyonları hakkında toplumsal anlamda bir bilinç oluşturmamızın gerekliliğini gösterdi. 2012 yılında Stanford Üniversitesinde bir çalışma yapıldı ve çalışmanın akabinde bir makale yayınlandı; makalede karar verme süreçlerine ilişkin olarak; bireylerin %6 iradeli karar verebildikler %94 ise bilinçaltı uyaranlarla karar verdiklerini tespit ettiler. Bilinçaltı gerekli gereksiz herşeyi kayıt altına alan beden ve zihin ilişkisi içerisinde deyim yerindeyse yasaklı bölgedir. Buraya bilgiler hissedilmeden sızmaktadır ve algı yönetiminde kullanılan unsurlarda odaklandığımız, fark edilebilir alanlardan ziyade odaklanamadığımız kolayca gözden kaçabilen karelerde, metin aralarında gizlenmektedir.

Ani düşünsel ve davranışsal değişiklikler kişilerin psikolojik bünyelerinde çok çabuk fark edilir. İlginç birşey söyleyeceğim size; **hangi ülkeye operasyon yapacaklarsa işe algıları yönetmekle başlıyorlar.**

Emperyalist ülkelerin birçoğunda strateji geliştirme ve algı yönetme merkezleri vardır 1945 yılından bu yana. Bu merkezdeki toplum mühendisleri; bireyler üzerinde hangi durumlarda hangi algıları yaratmaları gerektiği konusunda incelikle çalışmakta ve bunu toplumlarda süreç halinde yaşanan psikolojik savaşlarla kişilerin milli ve dini değerlerine karşı fobik bir duygu oluşturmak için özellikle çalışmaktadırlar. Zaten birden değişiklikleri amaçlamazlar bundan dolayı hiç acelede etmezler çünkü birden bire yapılacak bir algı çalışmasının bireyler tarafından hissedilme ihtimali çok yüksektir. Ani düşünsel ve davranışsal değişiklikler kişilerin psikolojik bünyelerinde çok çabuk fark edilir. İlginç birşey söyleyeceğim size; hangi ülkeye operasyon yapacaklarsa işe algıları yönetmekle başlıyorlar. Kullandıkları yine o ülkenin insanları oluyor çünkü saklanmaları için iyi bir perde. Kötü gidiyorsunuz sizin insanlarınızın hakları çiğneniyor başınızdaki diktatör size yazık gibi söylemlerle korku kaos ve gerginlik hali hazırlarlar.

Milli ve dini değerlere bağlı toplumların ele geçirilmesinin güç olduğu bilindiği için artık toplumumuzdaki bireylerin bu değerlere karşı olan bakışlarını değiştirerek toplumun algılarını ele geçirerek aile kavramını yok etmek birincil hedefleri haline gelmektedir. Bundan dolayıdırki algı operasyonlarının en çok uygulandığı ülkelerin başında türkiye olmakla beraber, operasyonlarda siyasi ve dini algılama üzerinden yapılmaktadır. Örneğin Türk milettini duygularını köreltmek ve onları çaresizliğe sürüklemek için toplum mühendisleri tarafından yapılan bir takım eylemlerde mevcuttur. Amac bölgenin gücü olan ve geçmişiyle bağını her zamankinden daha çok güçlendirmeye başlayan Türkiye'ye yalnızlık ve çaresizlik hissi yaşatmaktır.

Algı operasyonları öncelikle ticari amaclar doğrultusunda ortaya çıkmıştır yani varolan toplumların tüketime yönlendirilmesi üzerine çalışılmıştır. Bunu algı operasyonlarının uygulanmaya başladığı tarihleri aslında incelediğimizde görüyoruz. 1959'da uydu sistemlerinin uzaya gönderilmesiyle çok ufak ufak bu çalışmalar başlamıştı henüz plan aşamasındaydı daha sonra 1970'lerde insanların daha kolay algılarının yönetilmesi yönünde calışmalar yapılmaya başlandı ve gariptir ki kapitalizmin neoliberal ayağıda 1978 lerde ortaya çıktı. Neoliberal yani paradan para kazanma. Büyük kitleler tüketicek ve birilerininde cepleri dolacaktı. Tarihler arasındaki yakınlık ilişkilendirmemizi kolaylaştırdı. Önce paralarımız hedefti daha sonrada duygu ve düşüncelerimiz.

Ticaret üzerinden örneklendirelim; indirimler! Tamamen palavra! İndirimdeki amaç kişinin ihtiyacı olmayan şeyleri almaya yöneltmektir. Ve bu ardı kesilmeyenler indirimlerle kişilerde nihai önem taşımayan ihtiyaçlara yönelik sınırsız bir tüketim alışkanlığı kazandırmaktı. Bir bu indirimlerin kişilerin duygularını ele geçirmede bir numaralı araçtır. 2000 TL'lik bir çantayı sen 800 TL'ye yakalamışsın ve almışsın. Ah o çantayla yürürken duyguların nasıl kabarmaktadır kim bilir. Kendini daha özgüvenli, önemli ve mutlu hissediyorsun değil mi? İşte tam bunu amaçlıyorlar ve maalesef bizde buna yavaş yavaş hizmet etmeye başladık. Beynimize yatırım yapmak yerine, böyle ucuz ama kılıfları pahalı şeylere yatırım yapmaya başladık.

Daha sonra bu algı operasyonları film endüstrisine yansıdı. Şuanda en çok algı operasyonları Hollywood yapımı filmlerdedir. Amerikan Film Endüstrisinin şöyle bir düsturu vardır "Toprakları işgal etmektense, algıları işgal edin".

Ülkemizdeki dizilerin birçoğu mutlaka batıdan bir şekilde alım yapıyor. İzleyici onu izlerken, çekirdek çitlerken yavaş yavaş zihninin şekillendiğinin farkında değil. Diziler sonunda insanları hayat bakış açıları değişiyor. Yasak aşklar, ahlaksızlıklar normalleştirilmeye çalışılıyor. Diziler ve filmler bizim duyu organlarımızın uzantısı haline getirtiliyor.

İlaç sektörü de bu işte. Herkes psikiyatristlerin fazla ve gereksiz antidepresan yazmasından şikayetçi. ABD'de ilaç sektörü içinde de antidepresan karlılığı en yüksek ilaçlardı. İlaç için önce kitlelerin hasta hale getirilmesi gerekiyordu tabi. 1952'de depresyonun belirtileri 106 iken; 1994'te 357 belirtiyle depresyonu tanıdık. Artık insanın kendine has olabilen utangaçlık bile " sosyal anksiyete bozukluğu" denilip kişiler hasta olduklarına inandırılmaya başlandı. Burada hemen devreye prozac girdi. Günümüzdede en sık kullanılan ilaçlardan biridir. Prozac kullananlar aşık olamıyor ama yüzlerine anlamsızca gülümse yerleşiyordu. Prozac ile yoğun duygular engellenip insanların dünyayı pembe görmeye başlıyordu. İyileştiklerine inanmaya başlayıp insanlara da tavsiye etmeye başlıyorlar fakat insanlar robotlaştırılıyor, birilerine hizmet eden robotlara dönüyor. Bu operasyonları hepsi bir süreçtir. Bu konuda millet olarak uyanık olmalıyız geçmişimiz ve şu andaki durumumuz hakkında farkındalığımız yüksek olmalı.

Biz bu tarz oyunları sorgulamazsak anlamaya çalışmazsak toplum olarak sürekli tokatlanırız.

Ülkemizdeki dizilerin birçoğu mutlaka batıdan bir şekilde alım yapıyor. İzleyici onu izlerken, çekirdek çitlerken yavaş yavaş zihninin şekillendiğinin farkında değil. Diziler sonunda insanları hayat bakış açıları değişiyor. **Yasak aşklar, ahlaksızlıklar normalleştirilmeye çalışılıyor.**

GÜMRÜK VE TİCARET BAKANI SAYIN BÜLENT TÜFENKCİ:

“ANADOLU’DA YAŞAYAN KADINLAR ASIRLAR ÖNCE KURDUKLARI TEŞKİLATLA ADETA BİR MEDENİYET İNŞA ETMİŞLER”

ANADOLU’DA YAŞAYAN KADINLAR ASIRLAR ÖNCE KURDUKLARI TEŞKİLATLA ADETA BİR MEDENİYET İNŞA ETMİŞLER, ONLARIN BIRAKTIKLARI MİRAS ANADOLU KADIN RUHU OLARAK BUGÜNE KADAR GELMİŞTİR

RÖPORTAJ: GAYE YARDIMCI

Gümrük ve Ticaret Bakanımız Sayın Bülent Tüfenkci ile Anadolu’da 8 Mart dolayısıyla kadını, sivil toplumu, kadın ve ekonomiyi konuştuk. Bakanımız kadınlarla ilgili olarak yapılan projeleri, toplumsal değerlerle ve tarihle birleştirerek önemli açıklamalarda bulundu. Buyurunuz.

Sayın Bakanım, kadın ve medeniyet, kadın ve toplum, kadın ve anne… Sık kullandığımız ifadeler. Sizce kadının toplumdaki yeri nedir? Kadın nerededir?

Öncelikle yaşamımızın her anında varlıklarıyla umudumuzu yeşerten, bizi eğiten, yetiştiren, yüreklerindeki sevgi ve şefkati karşılıksız olarak bizlere veren fedakâr, emektar tüm kadınlarımızın Dünya Kadınlar Gününü kutluyorum. Kadınlarımız tarih boyunca Anadolu’nun vatan yurdu olmasında, istiklal ve istiklal mücadelelimizde aktif olarak rol oynamışlardır. Kadınlarımız iktisadi, askeri, sosyal açıdan birçok faaliyetlerde bulunarak güçlü, fedakâr, onurlu, çalışkan Anadolu kadın ruhunun en güzel örneklerini bu topraklara nakşetmişlerdir. Hem toplumun hem ailenin temelini oluşturan kadınlarımız bir anne, bir eş olarak toplumu dönüştüren ve istikamet veren saygın ve güçlü bir unsurdur.

Bizim medeniyet değerlerimize göre kadın her türlü hürmet ve saygıya layıktır. Peygamber efendimiz, ‘Cennet anaların ayağının altındadır buyurmuştur. Bu anlamda kadını hor gören, istismar eden, şiddete başvuran her kim olursa en büyük zavallıdır. Unutulmamalıdır ki her kadın; anne, kardeş, eş ve çocuktur. Kadına yapılan her türlü saldırı insanlığa yapılmış demektir.

Kadınların iş gücüne katılımını arttırmak için ülkemizde neler yapılıyor?

Kadınların iş yaşamına yapmış olduğu nitelikli katkılar, kadın ruhunun iş yaşamına yansıması, başarının sağlanmasında ve ülkemizin rekabet gücünün artırılmasında mühimdir. Bu yüzden de ülkemizde kadın girişimci ve yönetici sayısının artması ile siyasi, sosyal ve ekonomik hayatın her kademesinde kadınlarımızın seslerini daha fazla duyurmasını önemsiyoruz. Hükümetimiz kadın-erkek eşitliği, kadın istihdamı, kadının iktisadi ve ekonomideki rolünün geliştirilmesi, kadın girişimciliğinin artırılması ile ilgili önemli yasal düzenlemelere imza atmıştır. Bakanlığımız bünyesinde yaptığımız çalışmalar kadın esnaf oranımızın hızla arttığını gösteriyor. 2013 yılında kayıtlı 189 bin 337 kadın esnaf ve sanatkârımız varken, bu oran bugün 260 bin 850 olmuştur. Kayıtlı kadın esnaf ve sanatkârımız, toplam esnaf sanatkârlarımızın %15,5 ‘ine tekabül etmektedir. Yaklaşık kadın girişimci sayımız 120 bine yaklaşmıştır. Kadınlarımızın kooperatif çatısı altında girişimcilik kabiliyetlerini artırmak ve ekonomide bir aktör olarak yer almalarını sağlamak amacıyla KADIN-KOOP Projesi’ni hazırlayarak uygulamaya koyduk. Kadın girişimcilerimizin sayılarını artırmak ve kadınlarımızın iş hayatına daha aktif katılımlarını sağlamak için desteklerimiz ve çalışmalarımız devam edecektir. Bu duygularla, vatan müdafaasında şehit düşen kahramanlarımızın anne ve eşleri başta olmak üzere ülkemizdeki ve dünyadaki tüm kadınların Dünya Kadınlar Günü’nü kutluyorum.

turuncudergi.com

Yaklaşık kadın girişimci sayımız 120 bine yaklaşmıştır. Kadınlarımızın kooperatif çatısı altında girişimcilik kabiliyetlerini artırmak ve ekonomide bir aktör olarak yer almalarını sağlamak amacıyla **KADIN-KOOP Projesi’ni hazırlayarak uygulamaya koyduk.**

Bugünün tüm kadınlar için hayırlı çalışmalar yapılmasına vesile olmasını temenni ediyorum.

Ülkemizde girişimci olmak isteyen birçok kadın var? Kadın girişimcilerimizin sayısı artıyor mu?

Kadınlarımızın ekonomik hayatta daha fazla yer almalarını çok önemsiyoruz. On yıl önce 49 bin olan kadın girişimci sayısı bugün 120 bine ulaştı. Kadınlarımızın istihdama katılma oranlarına baktığımızda % 30'larda kalıyor. Son beş senede kadın girişimci sayımız % 40 arttığını görüyoruz. Bu oranın daha da artması gerekiyor. Türkiye'nin 2023vizyonunda kadın istihdamı sayısının artması için kadınlarımızın mevcut kadın girişimcilerinin nicelik ve nitelik bakımından geliştirilmesi konularında çalışmalar yürütülmektedir. Bu konuda Bakanlık olarak da çeşitli projelerimiz var. Bunları kısaca şu şekilde sıralayabiliriz.

Bir de kadın kooperatifleri var. Bakanlık olarak bunun ciddi çalışmalarını yapıyorsunuz. Biraz bahseder misiniz?

Kadınlarımızın girişimcilik kabiliyetlerinin artırılması ve ekonomide bir aktör olarak yer almalarının sağlanması için kooperatifler çatısı altında örgütlenmeleri amacıyla KADIN-KOOP Projesi hazırlanarak uygulamaya koyduk. nProje kapsamında bugüne kadar yaklaşık 2.600 kişiye verilen eğitimlerle kadınlarımızın; ekonomik ve sosyal hayata katılmalarına fırsat oluşturulması, gelir elde ederek kendilerine olan özgüvenlerinin artırılması, bölgesel istihdama katkıda bulunulması, kooperatifler aracılığı ile demokratik anlamda yönetim tecrübesi sahibi olmaları hedeflenmektedir. Kadın girişimcilere yönelik eğitimlerde kullanılmak üzere kısa filmler ve diğer eğitim dokümanlarının geliştirilmesine yönelik çalışmalarımız devam etmekle beraber, BM'ye bağlı bir kalkınma ajansı ile ortak proje de yürütülmektedir. Ayrıca, 2012 yılından buyana 76 adet "Kadın Girişimi Üretim ve İşletme Kooperatifi" kuruldu.

Sayın Bakanım kadınlarla ilgili olarak konuşurken Bacıyan-ı Rum'un önemini vurguluyorsunuz. Bacıyan-ı Rum yani Anadolu Rumeli Bacılarının ruhunu Anadolu'da yeniden yakalamak mümkün mü?

Ahilik teşkilatının önemli bir kolu da Anadolu Kadınlar Birliği olarak da bilinen Bacıyan-ı Rum teşkilatıdır. Bacıyan-ı Rum teşkilatı 13.yüzyılda kurulmuş, dünyanın bilinen ilk sivil kadın teşkilatı olarak bilinir.

Tarihçi Aşıkpaşazade Orta Asya'dan Anadolu'ya göç edip yerleşen Türkler tarafından kurulan Anadolu'nun İslamlaşmasında dört önemli müessese (Gâziyân-ı Rûm, Âhiyân-ı Rûm, Abdalân-ı Rûm) arasında Bacıyân-ı Rûm'u da saymıştır. Bu zümreler içinde, Gâziler, savaşçı sınıfı; Ahîler, esnaf ve zanaatkâr sınıfı; Abdallar, dervişleri; Bacılar da kadınlar zümresini temsil etmektedirler.

Bacıyan-ı Rum teşkilatının kurucusu Fatma Bacı'dır. Kadıncık Ana, Kadıncık, Fatma Ana gibi isimlerle sık sık yâd edilen Fatma Bacı ünlü mutasavvıf Şeyh EvhadüddinKirmani'nin kızı ve aynı zamanda Ahilik Teşkilatının kurucusu Ahi Evran'ın (Şeyh Nasırüddin Mahmut) eşidir.

Bacıyan-ı Rum teşkilatında, kadınların da ekonomik, kültürel ve askeri alanda toplum hayatında aktif rol üstlenmiştir. Ahilik teşkilatının yan kolu olan Anadolu Bacılar teşkilatı sanat ile ticaret ahlakının oluşmasında, yaygınlaşmasında ve Anadolu'nun vatanlaşmasında çok önemli bir rol üstlenmiştir.

Ahiyan-ı Rum'un sloganı "Eline, diline, beline sahip ol" iken, Bacıyan-ı Rum'un umdeleri ise" İşine, aşına, eşine sahip ol" dur.

Bu teşkilatın faaliyetleri nelerdir?

Anadolu kadınları birliği Ahilerin kadınlar kolu olarak yetim, kimsesiz genç kızları himayesine almış, onların eğitimlerinden ve ev bark sahibi olmalarından sorumlu olmuşlardır. 1908 yılında kurulan Osmanlı Kadınları Şefkat Cemiyet-i Hayriyesi mezhep farkı gözetmeksizin kimsesiz kadınlara ve çocuklara kapılarını açmış bir yardım kurumu olarak Bacıyan-ı Rum'u temsil etmiştir.

Anadolu Bacıları Kimsesiz ve ihtiyar kadınların bakımı, genç kızların evlendirilmesi gibi birtakım sosyal hizmetlerde bulunmuşlar, maddî sıkıntıda olanlara yardım etmişlerdir.

Öncelikle üyelerine yamak, çırak, kalfa ve usta sıralaması doğrultusunda sıkı bir mesleki uygulamalı eğitim verilmektedir.

Binicilik ve atıcılık gibi eğitimler de verilerek askeri yetenekte kazandırılmıştır. Nitekim şehirlerin savunması sırasında Moğollara karşı aktif olarak mücadelede kadınların da yer aldığı görülmektedir.

Ahi zaviyesinde gelen konuklara yemek hazırlamada, savaş zamanlarında ordunun ihtiyacı olan elbise ve savaş malzemelerinin bakımında ve onarımında yardımcı olmuşlardır.

Kadınlar çadırcılık, keçecilik, halı, nakışçılık, örgücülük, kilim dokumacılık, oya dantelcilik ve kumaş imalinde ve bunlardan elbise yapılmasında faaliyet göstermişlerdir.

Peki, Anadolu işgal edilince neler yaptılar?

Anadolu Bacılarının en önemli faaliyetlerini hiç şüphesiz Anadolu'daki Moğol işgalinde görmekteyiz. Bu süreçte Moğol işgaline karşı fiilen direniş göstermişler, mücadele etmişler gerektiğinde savaşan, cenk eden konumda olmuşlardır. Fatma Bacı 1243 yılında çok sayıda Bacı teşkilatına mensup genç kız ve kadınla birlikte Moğollara karşı kahramanca mücadele etmiş ve esir düşmüştür.

Bacıyan-ı Rum (Anadolu Bacıları) teşkilatı, iktisadi, askeri, sosyal açıdan birçok faaliyetlerde bulunarak güçlü, fedakâr, onurlu, çalışkan Anadolu kadın ruhunun en güzel örneklerini yansıtmıştır. Anadolu'da yaşayan kadınlar asırlar önce kurdukları teşkilatla adeta bir medeniyet inşa etmişler, onların bıraktıkları miras Anadolu kadın ruhu olarak bugüne kadar gelmiştir.

RÖPORTAJ

Bacıyan-ı Rum teşkilatında, kadınların da ekonomik, kültürel ve askeri alanda toplum hayatında aktif rol üstlenmiştir. Ahilik teşkilatının yan kolu olan **Anadolu Bacılar teşkilatı sanat ile ticaret ahlakının oluşmasında, yaygınlaşmasında ve Anadolu'nun vatanlaşmasında çok önemli bir rol üstlenmiştir.**

YAZAR

TARİHİ RÜYA ŞEHİR Roma

GÜLAY KURT
YÜKSEK MİMAR
gulaykurt@turuncudergi.com

Bugün İtalya'nın başkenti olan Roma dünyanın en çok bilinen ve ziyaret edilen ünlü şehirleri arasında yer alır. Tarihi bir şehir olan Roma, ismini geçmişte en büyük medeniyetlerden biri ve zamanının süper gücü olan Roma İmparatorluğu'ndan almıştır. Süper gücü diyorum zira Roma İmparatorluğu gerek mimaride gerek sanatta çok derin izler bırakmış olup, batıda İngiltere doğuda Hindistan kuzeyde ise Afrika'nın tüm kuzey kısmını içine alan 80.000 km karelik bir alanı kapsıyordu.

Bu kadar ünlü olan Roma şehri ise M.Ö. 8. yüzyılda köylülerin ve çobanların kurduğu ilk yerleşmelerle oluşmaya başlar. Buranın yerli halkı da dillerini Latinlerden almış, Jupiter, Mars ve Quirinus gibi Latin tanrıları için şehir merkezine tapınaklar inşa etmişlerdir. Şehrin her tarafında bu tapınakları görmek mümkündür. Daha sonra ise bu tapınaklar Roma İmparatorluğunun Hristiyanlığı kabul etmesiyle kiliseye çevrilmiştir.

Roma kelimesinin anlamı; "Nehrin Şehri" ya da "Ruma'nın şehri"dir. Ruma; Etrusk ailesine ait demektir. Monarşi döneminden sonra M.Ö. 509'da Cumhuriyet dönemine geçilir. "Demokrasinin beşiği İngiltere'dir" gibi toplumda yaygın olan görüşün aksine senato ve cumhuriyet dönemi ile gerçek bir demokrasi ilk Roma'da hâkim olmuştur. Halkın elçileri mahkemeleri oluşturan halk sınıfı, toprak sahipleri ile halk arasında bir eşitlik ortamı yaratılmıştır. Roma'nın sınırları doğuda Büyük İskender'in krallığına kadar uzanıyordu. Batıda ise Galler ve İspanyol toplumlarını kendine bağlıyordu.

Roma Cumhuriyetten sonra İmparatorluğa geçiş dönemine girer. İmparatorluk ilk önceleri Senato'dan gönüllü halk tarafından kontrol edilen yargı organları tarafından yönetiliyordu. Ancak bu yönetim bir süre sonra yerini dikta ve askeri rejime bırakmıştır. Her büyük imparatorluk gibi bu kadar büyüklüğü taşıyamayan İmparatorluk da sınırları çok genişlemiş olduğundan zamanla gücünü kaybetmiştir. Şehir, politik merkez olmaktan çıkmış, Senato artık Roma'da yaşamamaktadır. Barbarların işgallerinden sonra düşüş, doruk noktasına ulaşmış, ancak şehir manevi gücünü asla kaybetmemiştir.

Bu bilinç Roma'yı zamanında dünyanın merkezi kılmakta idi.

Hıristiyanlığın merkezi olmasıyla dünyanın merkezi olduğu gerçeği pekişmekteydi. M.S. 6.yy'da Roma, Papa'nın sayesinde eski önemini tekrar kazanır. Bundan sonra bütün diğer Katolik imparatorlar Roma'da kutsanacaklardır. Şehir, 1144'de bağımsızlığını ilan eder. Bu donemde Papa ve yerel güçler (feodal aileler) şehre hâkim olmaya çalışırlar. Bu savaşlar bir süre devam eder. Roma uygarlığının, geçmişten günümüze kadar yaşamış olduğu tecrübenin sanat ve mimariden başka en önemli ürünü insan hakları olmuştur.

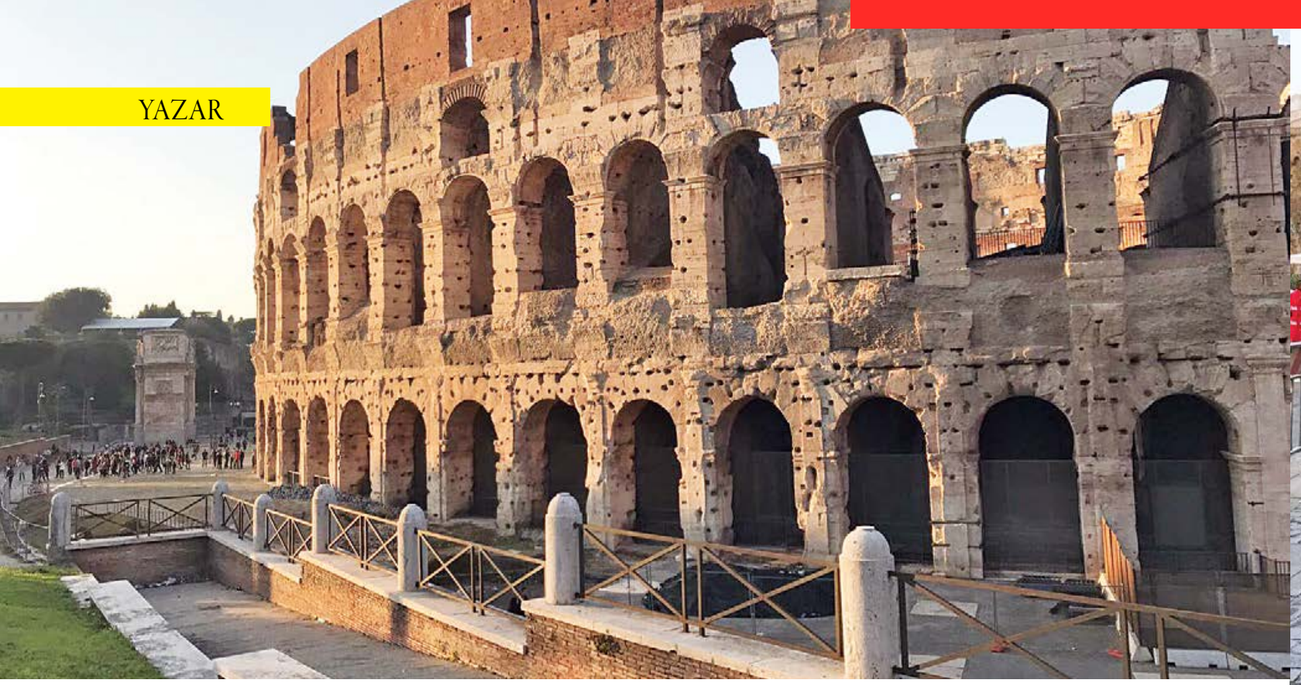

İnsan hakları kanunu sadece çıktığı donemde değil aynı zamanda günümüze kadar gecen sürede önemini korumuş ve bütün gelişmiş ülkelerin anayasasının temelini oluşturmuştur. Roma hukuku halen hukuk fakültelerinde bu sebeple okunmaktadır. Daha sonraki dönemlerde Roma politik olarak gücünü kaybetse de sanat, kültür ve ticaret alanlarında gelişmeye devam etmiştir. Bu durum 18.yy. Fransız devrimine kadar devam eder. Daha sonra Papa gücünü yavaş yavaş kaybeder. Böylece, şehir halkın yönetimine geçer ve sonunda cumhuriyet tekrar kurulur. Vatikan gibi Hristiyanlık dünyasının merkezini içinde bulunduran Roma şehri bugün hala bu önemini devam ettirmektedir. Buraya kadar kısaca tarihini anlattığım Roma'ya bir de gezip gördükten sonra bakalım.
Mimarlık eğitimim boyunca Roma Mimarisini hep merak edip durmuştum. Yıllarca sanat ve mimarlık tarihindeki akımları yerinde görmek en büyük hayallerimden biriydi. Birçok insan Roma'ya gidip görmek ister, oradaki havayı soluyup geçmişteki o büyük medeniyetin izlerini yerinde gözlemlemek ister. Ama bir mimarın Roma aşkı başkadır. Çünkü her bir yapısı bir sanat şaheseri ve kendi çağının en iyisi olup gelecek kuşaklara da ışık olmuş bir mimarlık dehası olan Roma şehri rüya gibi bir şehirdir.

Nereye baksanız tarih fışkırır adeta. Sokaklarında dolaşırken sanki bir film setinde yürüyor gibi hissedersiniz kendinizi. Ama burası gerçektir.
Yıllarca kitaplarda okuduğunuz Roma'nın sanat eserlerini, tapınaklarını, kiliselerini, katedrallerini, forumunu, bazilikalarını, saraylarını, çeşmelerini, Vatikan'ı, şehir surlarını, avlulu evlerini, Collezyum'u, tiyatrolarını, müzelerini, sergilerini, sokak sanatçılarını bizzat yerinde görmek insanı gerçekten büyüler. O kadar eski binalar görürüsünüz ki 200 senelik bir yapı gördüğünüzde o binaya yeni bina diyebilirsiniz. Zira hemen yanı başında 2000 senelik Panteon Tapınağı veya orta çağdan kalmış bir saray bitiverir sizi şaşırtmak için. Siz de ağzınız açık bu tarihi rüya şehirde hayallere dalıp gidersiniz. Mesala Collezyum'da Roma askerleri eşliğinde gelen köleleri düşünüp onların nasıl burada aslanlara yem edildiğini birbirleri ile nasıl da ölümüne dövüş yaptırıldığını hayal edip üzülürsünüz. Devasa sütunlu saraylarına bakıp bunları o zamanın hangi teknolojisi ile yaptıklarını düşünüp hayretler içinde kalırsınız. Muhteşem süslemeli kilise ve katedrallerine bakıp Hristiyanlığın nasıl böyle bir görsel ritüelliğe dönüştüğüne şaşıp kalırsınız. Çünkü kiliselerin içindeki her bir resim ve tablo ayrı bir hikâye anlatır sizlere. Bebek İsa ve Meryem Ana figürleri o kadar çok vardır ki bilemezsiniz.
Aşk çeşmesi adı verilen büyük tarihi çeşmede ise su sesleri arasında muhteşem şekilde yükselen o kocaman heykellere dalıp gidersiniz. Roma Forumu adı verilen eski Roma kalıntıları ise bugün artık şehrin ortasında kalmış. Böylece katman katman olmuş Roma Şehrinin nasıl bir geçmişten geldiğini görmek mümkün. Kalıntılar arasında bir yeraltı şehri vardır. İnsanların taşa mermere bu kadar eski bir zamanda nasıl bu kadar hükmettiğini görmek muazzam bir duygudur. Kısacası Roma'yı görmek demek antik çağ ve orta çağdaki medeniyetleri topluca görmek demektir. Bugün Roma bunun canlı bir örneği olarak karşınızda durmaktadır. Gidip görmek lazım efendim.

DEKORASYON

GİYİNME Odaları

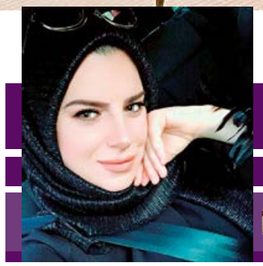

EMEL ÖZDEMİR
İÇ MİMAR
emellozdemirr emelldemir

Birçok insanın hayali giyinme odası içerebilecek kadar büyük bir eve sahip olmaktır. Tamamıyla kişisel kıyafetlere ayrılmış bir oda entelektüelliğin doruk noktası gibi görünmektedir. Ama bu, sadece çok az ev sahibi için mümkündür.

Giyinme odası oldukça kişisel bir yerdir ve mükemmel olması için de odanın gerçekten sizin zevkinizi yansıttığından emin olmanızı sağlayacak kişisel stilinizi ve dolap ihtiyacınızı göz önünde tutmak önemli olacaktır.

Bir ev içinde giyinme odası işlevsel bir özellik taşır ve bu yüzden amaçlara uygun kullanışlı ve işe yarar olarak tasarlanmış olmalıdır.

Alanınız darsa sececeğiniz renkler mobilya malzemesi bile bunda etkendir.

Dar bir giyim odasına sahipseniz kayar kapak dolaplar tercih edilmesi işlevsel açıdan oldukça önemlidir.Hareket alanınızı rahatlatır.

Ve ayna kapak olması dar olan mekanı daha da geniş ferah etki yaratarak ,ışık eklemek için parlak bir fikirdir. Odaya uygun makyaj masalarıda ortama şıklık zariflik katarak sizi güne hazırlamak için ayrı bir etki yaratacaktır.

Bir sonraki yazıda görüşmek üzere sevgim üzerinize olsun♥

turuncudergi.com

turuncudergi.com

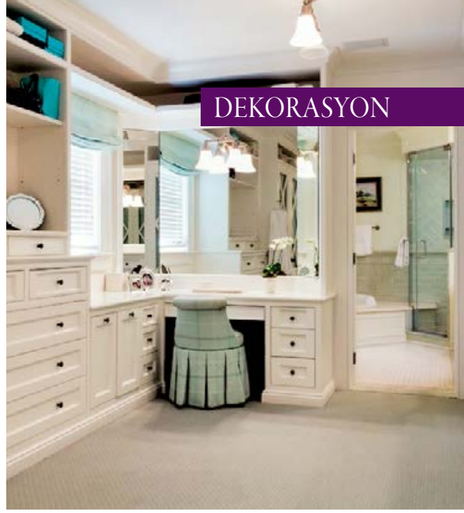

BİR EV İÇİNDE GİYİNME ODASI İŞLEVSEL BİR ÖZELLİK TAŞIR VE BU YÜZDEN AMAÇLARA UYGUN KULLANIŞLI VE İŞE YARAR OLARAK TASARLANMIŞ OLMALIDIR.

BAL BADEM PASTASI

Nuriye Ataseven

NURİYE ATASEVEN

n ataseven69@gmail com

Bu yıl kış mevsimi kar yağmadan geçti. Şubat ayında bahara adım atmış gibi olduk. Sanki takvimi kaydı mevsimlerin. Ne şubatlar eski şubat ne mayıslar eski mayıs… Hayat da öyle değil mi? Ummadığımız anda kara kış, beklemediğimiz sabahlarda günlük güneşlik şarkılar. Bu ay size iki lezzetli tarifim var. Hava nasıl olursa olsun, mutfağınızdan güzel kokular gelsin. Sofranız şen olsun…

MALZEMELER:
1 kat pastaban
1 adet yumurta
1 çay bardağı toz şeker
1 çay bardağı sıvıyağ
1 çay bardağı hindistan cevizi
1 çay bardağı ceviz ya da tuzsuz badem

YAPILIŞI:: Bir tepsiye yağlı kağıt serilir. Pastabanın bir katı tepsiye yerleştirilir. Ayrı bir kapta ceviz, hindistan cevizi, şeker, sıvıyağ, yumurta çırpılır. Kekin üzerine düzgünce yayılır. 175 derece ısıdaki fırında üzeri kızarıncaya kadar pişirilir.

PASTANE kuru pastası

MALZEMELER
125 gram margarin veya tereyağ
1 çay bardağı süt
1 çay bardağı sıvıyağ
1 tatlı kaşığı tuz
7 tatlı kaşığı şeker
2.5 su bardağı un
Üzeri için
Yumurta sarısı
çörekotu

Yoğurma kabında, katı yağ, süt, sıvıyağ, tuz, şekeri koyalım. Malzemeleri elimizle karıştırıp yavaş yavaş un ilavesi ile yoğuralım. Hamurdan ceviz kadar bezeler alıp değişik şekiller verelim. Yağlanmış tepsiye dizelim. Üzerine yumurta sarısı sürüp çörek otu serpelim. (kuru pastada kabartma tozu yok) Afiyet olsun.

BİR DOĞU MASALI

KARS

SEYAHAT

HANDEGÜL TERKEN
nargunlukleri@gmail.com

BİNLERCE YILDIR FARKLI KÜLTÜR VE MEDENİYETE EV SAHİPLİĞİ YAPMIŞ OLAN İLİMİZ KARS. HALA DA ŞEHİRDE GEÇMİŞİN İZLERİNİ TAŞIYAN DİNİ VE KÜLTÜREL BU ÇEŞİTLİLİĞİ GÖRMENİZ MÜMKÜN.

Bursa'dan sonra bir kış cennetine, Kars'a gitmek için yola çıkıyoruz. Konforlu uçak yolculuklarını bir kenara itip, cefakâr bir kara trenin peşine takılacağız...
Dört yanı cennet memleketimizin keşfedilmeyi bekleyen birbirinden güzel köşeleri var ancak son dönemde birçok konuda olduğu gibi bir sosyal medya etiketine takılıp gitmeyi adet edindik ve Kars yolculuğu da böylece büyük ilgi görmeye başladı.

SEYAHAT

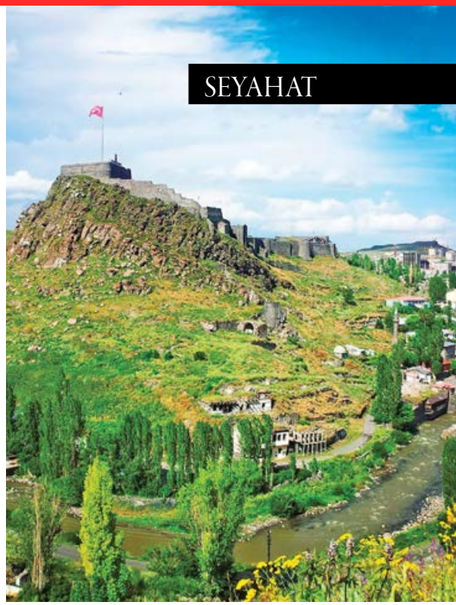

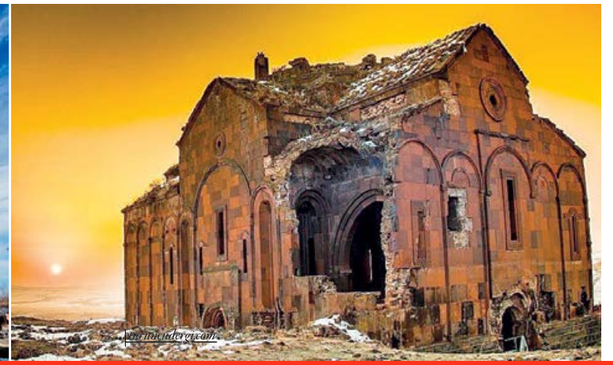

Kars'ta yaşayan ve bilinen en eski uygarlık Hurrilerdir. Çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yapmış olan Kars ismi "kapı" anlamına gelmektedir ve Türkiye'nin Ermenistan'a bakan kapısı. Ülkemizde güneşin doğuşunu ilk gören Kars, genellikle karın yağışını da ilk görür.

Binlerce yıldır farklı kültür ve medeniyete ev sahipliği yapmıştır, hala da şehirde geçmişin izlerini taşıyan dini ve kültürel bu çeşitliliği görmeniz mümkün.

Kars'a trenle gitmek için yolculuğa Ankara'dan başlamanız gerekiyor. Ancak şu sıralar Ankara Kırıkkale arasındaki demiryolu inşaatı nedeniyle, trene Irmak istasyonundan başlamak zorundasınız. Ankara-Irmak arası otobüs ulaşımı tren ulaşımınızın fiyatına dâhil olarak TCDD tarafından sağlanmakta.

Neredeyse bir gün sürecek yolculuğa çıkmadan önce fotoğraf makinenizi almayı unutmayın. Çünkü Anadolu'nun eşsiz bozkır manzarası bütün masalsı hali ile ağır ağır gözlerinizin önünden akacak.

Yolculuğunuz sırasında sohbetiyle içinizi ısıtacak bir yol arkadaşı da şart.

Ankara-Kırıkkale-Kayseri-Sivas-Erzincan-Erzurum- Kars rotasını izleyerek, Türkiye'nin en Doğusuna ulaşabilirsiniz. Kış yolculuğunu tercih edecek olursanız da, uçsuz bucaksız beyazlığın büyülü seyrine doyabilirsiniz.

Kars'ta ilk dikkatinizi çekecek olan eşsiz Rus mimarisi ile şehrin her yanında boy gösteren binalar olabilir. Bir sene Rusların yönetiminde kalan Kars'ı küçük bir Avrupa şehri haline getirmişler.

ÇILDIR GÖLÜ

Bir kış günü Kars'a geldiyseniz, donmuş Çıldır Gölü üzerine ayak basmadan gitmemelisiniz. Hatta testere ile oltanız varsa, buzu keserek bu eşsiz balık tutma deneyimini yaşamış olursunuz.

ANİ HARABELERİ

Türkiye - Ermenistan sınırında yüzyıllardır Arpaçay'ı izleyerek tarihe meydan okuyan Ani Harabeleri Kars gezisinin önemli bir adımı. Kimsesizliğin ve sessizliğin muhteşem resmi Ani Harabeleri bize dinlerden ve medeniyetlerden esintiler getiriyor.

SARIKAMIŞ

Kar olur da kayak olmaz mı diyorsanız, Sarıkamış Kayak Merkezine uğramadan dönmemelisiniz. Ancak sadece kayak için değil, Sarıkamış şehitlerini de ziyaret etmeyi unutmayın.

Kars mutfağı, yaz aylarında yaylaları, muhteşem doğası ve misafirperver Kars halkı bizleri bekliyor. Sosyal medya hesaplarınızı ve akıllı telefonunuzu kısa süreliğine bir kenara bıraktığınızda, bu seyahatin tadının bambaşka olduğunu göreceksiniz.

İyi yolculuklar...

SOFRA SIRLARI

Not: Önemli ölçüde spoiler içerir

AYŞE KARAKÖSE

Sofra Sırları filminin hem senaristi hem de yönetmeni olan Ümit Ünal, benim ilk senaryo hocalarımdan biridir ve bu filmden bize ilk bahsettiğinde yıl 2006'ydı. Filmi o zamanki halind en epey uzaklaşmış ama çok güzel bir zemine oturmuş buldum. O dönem ana karakteri Serra Yılmaz'ın oynamasını öngörüyordu hoca, fakat senaryonun yeni halinde Demet Evgar mükemmel seçim olmuş… Ümit Ünal, Teyzem filminin senaryosu ile başladığı sinema kariyerine, nice ödüllü filmlerin senaryo yazarlığını ve yönetmenliğini sığdırdı. Bunlardan bazıları, Dokuz, Ara, Anlat İstanbul, Nar, Gölgesizler gibi filmler. Kendine has bir tarzı ve yönetmenlik üslubu var ve sınırlı mekânlarda geçen, çok iyi senaryolar yazabildiği için çoğunlukla düşük bütçeli filmler yapabiliyor. İnşallah uzun yıllar daha film yapmaya devam eder…

Hayatını kocasına ve evine adamıştır Neslihan. Saf, sevimli ve utangaç bir ev hanımıdır. Eşinin işi sebebiyle uzun yıllardır bir Anadolu kasabasında yaşamaktadır ve iyi bir aşçıdır. Eşi onu ne kadar itip kaksa da o yine de mutlu bir evliliği olduğuna inanır. Komşuları ve arkadaşları onun yemeklerine bayılır. Son derece sıradan görünen hayatı, kocasının ondan ayrılmak istemesiyle bir günde değişir. Neslihan'ın yakın çevresindekiler peş peşe ölmeye başlayınca tüm gözler ona çevrilir. Neslihan, bir seri katile dönüşür. Şehre yeni atanmış, Amerika'da eğitim görmüş, azimli ve genç bir komiser, bu işin peşini bırakmayacaktır… Filmin öyküsü böyle… Hikâye sakin ve duru bir şekilde aksa da film, merak unsurunu sürekli diri tutmayı başarıyor. Ara ara kara mizahın da tadına vararak, gayet güzel ve keyifli bir polisiye izliyoruz. Ayrıca yemek tarifleri ve püf noktaları da renk katmış. Yemek yapım sahneleri, görsel olarak yemek programlarına taş çıkartır nitelikte. Osmanlı ve Türk mutfağının en özel örnekleri, uluslararası festivallerde izlenirken de dikkat çekecektir.

Biraz da filme değer katan diğer ayrıntılardan bahsetmek istiyorum. Film, terkedilmiş ve uzun zamandır boş olduğunu anladığımız bir evin salonundan açılıyor. Yağmurla ıslanmış camlardan kız kulesi görünüyor önce. Sonra evin içine giriyoruz ve modası geçmiş eşyalarla dolu bu evde sekiz-dokuz yaşlarında bir kızın fotoğrafına odaklanıyoruz. Kız kulesine hapsolan prenses gibidir aslında kahramanımız film boyunca. Bu küçük kızın hüzünlü hikâyesine odaklanacağımızı hissediyoruz bu girişle birlikte. Onun bu ailenin son üyesi olduğunu da anlıyoruz. "Neslihan" ismi biraz bunu da çağrıştırıyor zaten soylu ve İstanbullu bir ailenin son temsilcisi o… Ayrıca evin içinde bir takvim dikkatimizi çekiyor. Belli ki evin terkedildiği tarihte kalmış, 1993 yılını gösteriyor takvim. Çoğu kişiye göre Türkiye'nin, faili meçhul cinayetlerle dolu, en karanlık ve en uzun yılı…

Neslihan bir Türk mutfağı ustası, bu manada onu Türkiye olarak konumlayabiliriz filmde, ismi de zaten köklü bir tarihe vurgu yapıyor o yüzden filmin bütününe bakınca bu anlamı çıkarmak çok da zor değil. Köklü bir tarihe mensup genç bir devlet, köklü bir aileye mensup genç bir kadın… Kocasının adı "Ethem" ve en sevdiği yemek "Çerkez tavuğu", Neslihan ona sık sık Çerkez tavuğu yapıyor. Ethem, filmde eşine ve çalıştığı şirkete ihanet(!) eden biri. Filmi izleyen tarihçiler burada çok daha fazla şey görmüştür eminim. (Şelaleden yayın yapan sevimli abimizin dediği gibi "ben konuşmuyorum, görüyorsunuz" ☺)

Neslihan'ın şimdiki evi de biraz modası geçmiş ve bakımsız. Kendisi de öyle, son derece renksiz, bakımsız ve sıradan; ama hayalinde sunduğu yemek programında gayet bakımlı, şık ve neşeli… Neslihan'ı ülkemizle özdeşleştirmişti yönetmen, buna göre yakın zamana kadar kendimizi hep yukarılarda gördüğümüz fakat dışarıdan bakıldığında öyle olmadığımız gerçeğiyle de yüzleştiriyor... Bu arada mevsim kış, dışarısı hep soğuk ve karlı, bu da soğukkanlı cinayetlere iyi bir fon oluşturuyor. Tabi film, cinayetleri kara komedi tarzında işlediği ve Neslihan'ın elinde yeterince iyi sebepleri olduğu için ona pek kızamıyoruz…

Derken yeni atanan Komiser geliyor, iyi niyetle cinayetleri araştırıyor. Konuşma tarzı, "bakın bu kardeşiniz…" şeklinde kurduğu cümleler de tanıdık fakat aşırı yoruma girecek bişey söylemek istemiyorum. Sizlerin bakışına bırakıyorum. Aynı zamanda Komiserin anlatımından anlıyoruz ki İstanbul'dan buraya sürülmüş. Bu komiserde birkaç tane anlam yüklü gibi sanki…

Tabi her şey taşrada gerçekleşiyor, o yüzden de etrafta fazla mobese kamerası yok, delil bulmak zor, polisler de biraz eski usul çalışıyor bu durumda. Hatta bir ara eve hırsız mı girdi diye konuşurlarken Komiser, "evde yabancı ayak izi yok" diyor, buna karşılık komşu adam da "belki galoş giymiştir, ben olsam öyle yapardım" diyor, "yani filmlerden öyle görüyoruz" diye de ekliyor. Öyle bir kasaba ki vatandaş polisten daha usta dedektif…

Neslihan saf ve bu saflığı sebebiyle de sevimli ve komik çizilmişti yer yer. Fakat zamanla görüyoruz ki gayet iyi kriz yönetiyor ve bir şeylerden kolaylıkla sıyrılabiliyor. Her şey iyice içinden çıkılmaz hal aldığında bile işleri kendi lehine çevirebiliyor. Ortada kayıp olan büyük bir para var ve herkes onun peşinde. (Ethem'in şirketten çaldığı para) Neslihan'ın etrafındaki herkes, onu konuşturup parayı yemenin peşindedir. (Para yeme esprisi gayet güzeldi.)

Filmin sonunda yıllar önce bıraktığı İstanbul'a gelen Neslihan, vapurda aydınlık İstanbul manzarasını ve denizi izler. Film boyunca aydınlık ve ılık bir havayı ilk görüşümüz. Sırtını dayadığı camdaki yansıması, artık her şey geride kaldı der gibidir. Filmin çoğu karanlıkta ve kar soğuğunda geçmişti. Şimdi bu aydınlık ve sıcaklık "her şeye rağmen umut" diyor bize. Her anı dolu dolu her anı anlamlı bu filmi, eminim her izlediğimizde yeni yeni katmanlarını keşfedeceğiz. İyi seyirler dilerim…

BİR OYUN OYNADIK SÖZÜNÜ UNUTTUK, BİR KİTAP OKUDUK HATIRLADIK!

EMİNE KİBAR
emineyilmaz@turuncudergi.com

Çocukluğumuza doğru zihnimizde yol aldığımızda, bir ağaç arkasında saklanırken ya da sek sek oyunu için taş ararken buluruz kendimizi veyahut sobelerken tüm geçmişimizi. Renkler, kokular; korkular, kaygılar, mutluluklar, merak ve heyecan hiç olmadığı kadar gerçek, hiç tatmadığımız kadar yenidir bizim için. Sokakta büyükler arasına adım atan, 'ufaklık 'tan sıyrılıp akranlarına kol kanat geren bir abla/abi yolunda ilerlemek, belki bir iki kavgaya karışmak belki de hiç bitmeyen oyunlar kurabilmek. Hayatımızın bir yansıması; kendimizle ilk karşılaşmanın heyecanı ve bizi biz yapan tüm değerlerin ilk filizlenişi çocuk yüreğimizde. İnsanı anlamak çocuğu anlamakla başlıyor. Çocukluğuyla kavuşamamış bir yetişkin hiç büyüyemiyor, yaş alıyor fakat bir şeyler hep eksik kalıyor. Çocuklarımızın çocukluğunu yaşamasını sağlamak günümüz çocuklarına biz yetişkinlerin borcu. Güven ortamı ve sağlıklı iletişimi sağlamak belki 15 sene öncesine göre daha zor ama imkânsız değil. Hepimizin yapacağı bir şeyler olmalı. Bu yazımda; çocukluğumda severek okuduğum Mavikuş dergisinin kurucularından, şimdiler de Minika Go Dergisine danışmalık yapan ve ayrıca yine kurucularından, 1990 yıllarından günümüze Türk Çocuk Yayıncılığına büyük katkıları olan değerli Erol ERDOĞAN'ın Oyun Sözü projesinden söz edeceğim.

Hadi bir tekerleme, bir şiir, bir söz ile gidelim çocukluk günlerimize.
'Çatlak patlak Yusyuvarlak
Kremalı börek Sütlü çörek
Çek dostum çek Arabanı yoldan çek'

Sizin zihninizde hangi tekerlemeler var? Sokakta, okulda oyun oynarken çeşitli tekerlemeler söylerdik. Yaşıtımız şöyle 5-6 çocuk bir araya geldik mi değmeyin keyfimize ne güzel oyunlar kurardık. Bilmeceler, tekerlemeler, oyunlar… Saatin nasıl geçtiğini fark etmezdik. Bizim zamanımızda da vardı bilgisayar, atari vs. ama henüz hayatımızın tam merkezine girememişti. Biz sokakta oynamasını becerebilen son şanslı nesildik galiba. 'Damdan düştü bir kurbağa titretti kuyruğunu onu gören jandarmalar aldı götürdü onu. Mezarını kazdılar mezar taşına şöyle yazdılar: 'Damdan düştü bir kurbağa titretti kuyruğunu onu gören jandarmalar aldı götürdü onu. Mezarını kazdılar mezar taşına şöyle yazdılar: …'

Bu tekerlemeyi ilk duyduğumda nasıl son bulmadığına anlam verememiştim. O zaman matematik bilmiyorduk ve sonsuz kavramı bizim için oldukça yeniydi. Ve elbette 'Sonsuz döngü 'den de bir haberdik. Ancak bu yeni öğrendiğimiz her tekerleme bizim ufkumuzda yeni bir sayfa açıyordu. Çok sonraları bunların kıymetini anlayacaktık. Her tanıdığımız yeni insan, duyduğumuz yeni söz biz de bir iz bırakıyordu. Bu çeşitlilikler bizim kişiliğimizin gelişmesinde rol oynuyordu. Eminim sizlerde zaman zaman bunları düşünüp eskileri yad ederken buluyorsunuzdur kendinizi.

Erol Erdoğan'ın Oyun Sözü projesi de böyle başlıyor. 1990 yılların başında fark etmiş oyunlarımızı unutmaya başladığımızı, onları bulmak için düşmüş çocukluğunun peşine. 2000'li yılların ortasında aslında unutulanın oyundan ziyade, oyun sözleri olduğu fark etmiş. Nerde bir oyun görse kulak kesilmiş, hemen çocukluk hafızasına sürüklemiş duyduklarını. Eskilerden kalma bir sohbet aramış köy, bucak. Bulduysa eğer özgün, unutulmaya yüz tutmuş oyuna dair bir söz biriktirmiş hepsini. Hem oyunları derlemiş hem oyun sözlerini… İlk olarak resimlerle oyun ve oyun sözlerini kavuşturup beşli kitap dizisi halinde kitaplaştırmış (Çocuk Oyunları Kitap Seti, KÜLTÜR AŞ. 2014). Sene 2017'ye geldiğinde Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın Gençdes birimine Oyun Sözü projesini sunmuş. Herkesin ilgi alanına göre farklı yöntemlerle anlatmak istemiş projeyi. Böylelikle ortaya üç ürün çıkmış: İlki Oyun Sözü adlı kitap, ikincisi her biri 15'er dakikadan 10 bölümlük bir belgesel ve üçüncüsü 3'er dakikalık 25 kısa video. Tekirdağ, Edirne, Kırklareli, Çanakkale ve Yunanistan'da da Türklerin yaşadığı Gümülcine, İskeçe ve Dedeağaç bölgesi. Kültür olarak birbirini tamamlayan, yakın coğrafyaları seçmiş saha olarak oyunları incelerken.

'Oyun, şehir ve sokaklardan çekildiğinde bizim eğitim sistemimiz çok didaktik bir hale geldi. Eğer oyunları yaşatırsak, yeni teknolojilere ve çağdaş sanata aktarabiliriz aksi takdirde başka kültür ve medeniyetlerin sokaklarından dijital ortama aktarılmış ve onların kendi sorunlarını, ahlakını, mesajlarını taşıyan oyunlara mahkûm kalırız' diyor Erol Bey. Giderek unuttuğumuz bu sözler bizim kültürümüzün bir parçası. Çok renkli, çok çeşitli oyunlarımız varmış eskiden. Hayatın içinde yaşlısı, genci, çocuğu birlikte oynarmış. Oysa günümüzde farklı yaşlı gruplarının birlikte katıldığı oyunlar yok. Öğrenmenin en güzel halidir oyun. Çocuk oyun içinde farkında olmadan öğrenir. Hem sosyal hayatta hem eğitim hayatında çocuğun eğitimi için oyunları geri getirmemiz gerektiğini söylüyor. İnşallah bu güzel proje çocuk ve oyun konusunda bir farkındalık yaratır ve bizler de üstümüzde düşen görevleri yerine getirmekten çekinmeyiz.

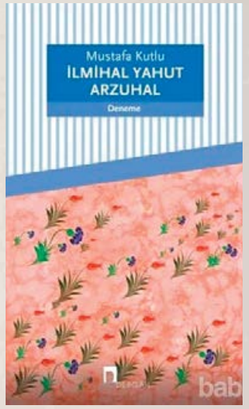

İSMİHAL YAHUT ARZUHAL

KİTABIN YAZARI:
Mustafa Kutlu
YAYINEVİ:
Dergah Kitap
KİTAP TÜRÜ:
Deneme
YAYINLANDIĞI YIL:
2018
SAYFA SAYISI:
174

Aydınlığa ve vuzuha açılan bir kapı, sonsuzluğa doğru uzanan bir yol, hakikat ve merhamet deryasına doğru akan bir nehir, göğe yükselen bir miraç...
Mustafa Kutlu'nun İlmihali'nde (ki yıllar önce ilk metinler ortaya çıktığında ona birlikte Kutlu İlmihal adını vermiştik) yüksek bir hissiyatın eşlik ettiği bu hikmetli anlatım edebin ve edebiyatın, sanatın imkânlarıyla yeni bir biçime ve üsluba kavuşuyor, terütaze yeni bir ihmihal türüne kanatlanıyor.

SİYONİZM VE FİLİSTİN SORUNU

KİTABIN YAZARI:
Mim Kemâl Öke
YAYINEVİ:
Timaş Yayınları
KİTAP TÜRÜ:
Tarih
YAYINLANDIĞI YIL:
2018
SAYFA SAYISI:
568

Milliyetçi Yahudiler, Siyon Dağı'nın eteklerinde bir Musevi devleti kurmak istediklerinden beri Siyonizm ve Filistin Sorunu sadece Ortadoğu'nun değil, bütün dünyanın gündeminde. Theodor Herzl'in fikir babalığını yaptığı 19. yüzyılın sonlarından bu yana Avrupa ve pek tabi Osmanlı'nın politikasını etkilediği 'siyasi Siyonizm', bugünlerin reel politiğine uzanıyor. Çünkü ABD Başkanı Donald Trump'ın Balfour Deklarasyonu'nun 100. yılında Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıması, bütün dünyayı ayağa kaldırdı.

POPÜLER DİNDARLIK

KİTABIN YAZARI:
Gökhan Özcan
YAYINEVİ:
Vadi
KİTAP TÜRÜ:
Edebiyat
YAYINLANDIĞI YIL:
2018
SAYFA SAYISI:
200

Söz geçiyor belki ama mânâ bir başka şey olarak bizimle kalıyor.
Edilmiş onca kelâm, kurulmuş onca cümle, buğulanmış onca cam... Mânâ taşıyan katarlar olarak dura kalka geçip gidiyor ömrümüzün uçsuz bucaksız düzlüklerinden.
Uzun uzun yaşıyoruz ya bu dünyada, işte hep o mânâyı damıtmak için...
Söylenmişlerden, söylenmemişlerden...
Bir kâğıdın üstüne dökülmüşlerden, bir camın buğusuna yazılmışlardan, bir hâfızanın derinliklerine emanet edilmişlerden...

KALBİMDESİN ELİMDE DEĞİL

KİTABIN YAZARI:
Mehmet Ercan
YAYINEVİ:
Hayy Kitap
KİTAP TÜRÜ:
Güncel Siyaset
YAYINLANDIĞI YIL:
2018
SAYFA SAYISI:
168

Aynalarda bir ölümlüyü izliyoruz her gün.
Üstüne sevilmeyen bir kalp taşıyoruz.
Birileri ısrarla sevmedi bizi. Ne kadar sevdiysek en az o kadar sevilmedik.
Rüzgârdan dolayı savura savrula uçan bir poşeti izler gibi izlediler nereye takılacağımızı.
İpi kopmuş bir uçurtmayı izler gibi izlediler, çakılmamızı keyifle beklerken.
Durup nefeslenmek istesek ittiler, yürüsek çekiştirdiler.
Anlatmak istediğimizde dinlemediler, sustuğumuzda da neden anlatmıyorsun dediler.

GÜNIŞIĞI PROJESİ

Artık her şey daha net olacak.

Engelsiz Yaşama Derneği ve Türk Telekom,
Günışığı Projesi'yle az görebilen çocukların eğitimine katkı sağlıyor.
Onlar doğru eğitimle, var olan görme yetilerini kullanmayı öğreniyor.
Türk Telekom olarak bir fark yaratsak yeter, Türkiye'ye değer.

EyDer
ENGELSİZ YAŞAMA DERNEĞİ
ASSOCIATION FOR LIVING WITHOUT OBSTACLES

TÜRKİYE'YE DEĞER

Türk Telekom